

Technická univerzita v Liberci

FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Katedra: Katedra filosofie
Studijní program: Učitelství pro II. stupeň základní školy
**Studijní obor
(kombinace)** ČJ-OV

**PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V ČESKÉ REPUBLICE PO
ROCE 1989**

**RIGHT RADICALISM IN THE CZECH REPUBLIC AFTER
THE YEAR 1989**

Diplomová práce: 11-FP-KFL- 220

Autor:

Jakub NÁPRAVNÍK

Podpis:

Adresa:

Štefánikova 1946

544 01, Dvůr Králové nad Labem

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Martin Brabec, PhD.

Konzultant:

Počet

stran	grafů	obrázků	tabulek	pramenů	příloh
92	0	21	0	24	0

V Liberci dne: 28. 4. 2011

Čestné prohlášení

Název práce: Pravicový radikalismus v České republice po roce 1989
Jméno a příjmení autora: Jakub Nápravník
Osobní číslo: P06100140

Byl/a jsem seznámen/a s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména § 60 – školní dílo.

Prohlašuji, že má diplomová práce je ve smyslu autorského zákona výhradně mým autorským dílem.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracoval/a samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím diplomové práce a konzultantem.

Prohlašuji, že jsem do informačního systému STAG vložil/a elektronickou verzi mé diplomové práce, která je identická s tištěnou verzí předkládanou k obhajobě a uvedl/a jsem všechny systémem požadované informace pravdivě.

V Liberci dne: 29. 04. 2011

Jakub Nápravník

Poděkování

Děkuji panu **Mgr. Ing. Martinu Brabcovi, Ph.D.** za odborné vedení při zpracovávání tématu a za cenné rady a připomínky, které mi byly přínosem k vypracování této práce. Též děkuji panu **Doc. JUDr. PhDr. Miroslavu Marešovi, Ph.D.** za osobní půjčení jeho publikace Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Dále děkuji rodině za všeobecnou podporu během studia.

Pravicový radikalismus v České republice po roce 1989

Anotace: Má diplomová práce s názvem Pravicový radikalismus v České republice po roce 1989 popisuje a zkoumá tento způsob myšlení v různých aspektech. Práce popisuje a zkoumá vývoj způsobu organizace a projevu pravicově radikálních skupin, ať již militantních organizací či politických stran. Důležitou součástí je výčet kulturních projevů příslušníku tohoto krajního politického a společenského světonázoru. Hudební projevy či jednotná uniformita oblékání jsou totiž důležitým prvkem sounáležitosti mezi pravicovými radikály. Záměrem a hlavním cílem práce je vytvořit jakýsi informativní manuál o tomto fenoménu a objasnit některé zásadní aspekty, které jsou díky neodborné prezentaci daného problému v médiích špatně interpretovány v povědomí veřejnosti.

Klíčová slova: NS aktivismus, organizace, pravicový radikalismus, severská mytologie, skinheads

Right Radicalism in The Czech Republic after the year 1989

Annotation: My dissertation (thesis), entitled The right-wing radicalism in the Czech republic after the year 1989, describes and analyzes this kind of thinking in different ways. This study describes the development of this organization and the expressions of right-wing radical groups, whether militant organizations or political parties. An important part of this work is list of cultural expressions of members of that extreme political and social worldwide. Music speeches and dress uniformity is an important element as a part of solidarity among right-wing radicals. The purpose and main goal is to create a kind of information manual about this phenomenon and to clarify some aspects which are due to unqualified presentation of the problem in the media misrepresented in the problem consciousness

Key words: NS activism, organization, Right-wing radicalism, Nordic mythology, skinheads

Obsah

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK A SYMBOLŮ	4
ÚVOD.....	5
1. VYSVĚTLENÍ A OBJASNĚNÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ A TERMÍNŮ	7
1.1 POLITICKÁ PRAVICE A LEVICE.....	7
1.2 RADIKALISMUS.....	8
1.3 EXTREMISMUS	9
1.4 NEONACISMUS.....	11
1.5 NS AKTIVISMUS.....	12
1. 6 SKINHEADS	13
2. KOŘENY PRAVICOVÉHO RADIKALISMU V ČESKÉ REPUBLICE PŘED ROKEM 1989.....	14
2. 1 OD KOŘENŮ PRAVICOVÉHO RADIKALISMU DO ROKU 1938.....	14
2. 2 PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V OBDOBÍ DRUHÉ REPUBLIKY A BĚHEM PROTEKTORÁTU ČECHY A MORAVA.....	15
2. 3 PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V LETECH 1945-1989.....	16
3. VZNIK POLISTOPADOVÉ ULTRAPRAVICE, AKTIVITY ILEGÁLNÍCH A NEREGISTROVANÝCH PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍCH SKUPIN PO ROCE 1989	18
3.1 VZNIK ČESKÉ ULTRAPRAVICE PO ROCE 1989 A JEJÍ VÝVOJ	18
3.2 ILEGÁLNÍ A NEREGISTROVANÉ PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍ SKUPINY A JEJICH AKTIVITA..	21
4. PRAVICOVÝ RADIKALISMUS A AKTIVNÍ POLITIKA	33
4. 1 PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍ POLITICKÁ HNUTÍ A STRANY	34
4. 2 PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍ ZÁJMOVÉ SKUPINY.....	38
5. KULTURNÍ PROJEVY PRAVICOVÝCH RADIKÁLŮ	41
5.1 HUDBA.....	41
5. 1. 1 NACIONALISTICKÁ HUDEBNÍ TĚLESA.....	43
5. 1. 2 NEONACISTICKÁ HUDEBNÍ TĚLESA.....	43
5.2 LITERATURA	46
5.3 VÝTVARNÉ UMĚNÍ.....	47
5.4 MÓDA JAKO VNĚJŠKOVÝ PROJEV IDEOVÉHO POSTOJE	47
5.4.1 SUBKULTURA PŘED NÁSTUPEM NEONACISMU.....	48
5.4.2 DRUHÁ VLNA.....	49
5.4.3 BOTY A KŠANDY IANA STUARTA	49
5.4.4 POČÁTKY SKINHEADS V ČESKÉ REPUBLICE.....	51

5.4.5 PRVNÍ SPOROVNÍ OBLEČENÍ	52
5.4.6 VLASTNÍ NS OBLEČENÍ.....	53
5.4.7 KOPIE LEVICOVÝCH RADIKÁLŮ	55
6. SYMBOLIKA A ZNAKY VYJADŘUJÍCÍ SYMPATIE K PRAVICOVÉMU RADIKALISMU	57
6.1 SYMBOLY ODKAZUJÍCÍ NA OBDOBÍ NACISTICKÉHO NĚMECKA.....	58
6.1.1 ZNAKY.....	58
6.1.2 SLOVNÍ A ČÍSELNÉ SPOJENÍ, ZVOLÁNÍ A VIZUÁLNÍ PROJEVY	60
6.1.3 OSOBNOSTI	61
6.2 SYMBOLY POHANSKÉ	62
6.2.1 RUNY	62
6.2.2 STŘEDOVĚKÉ SYMBOLY	63
6.2.3 SYMBOLY S KELTSKOU TÉMATIKOU	63
6.2.4 SYMBOLY STAROGERMÁNSKÉ MYTOLOGIE.....	64
6.3 SYMBOLY SOUČASNÉHO PRAVICOVÉHO RADIKALISMU.....	64
6.3.1 ZNAKY.....	65
6.3.2 SLOVNÍ A ČÍSELNÉ SPOJENÍ, ZVOLÁNÍ A VIZUÁLNÍ PROJEVY	65
6.3.3 OSOBNOSTI MEZINÁRODNÍ SCÉNY	67
6.4 SYMBOLY ČESKÉHO NS AKTIVISMU	67
6.4.1 ZNAKY.....	68
6.4.2 SLOVNÍ A ČÍSELNÉ SPOJENÍ, ZVOLÁNÍ A VIZUÁLNÍ PROJEVY	68
6.4.3 OSOBNOSTI	68
7. AKTIVITY PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍCH SKUPIN V PROSTŘEDÍ INTERNETU A JINÝCH MÉDIÍ .	70
7. 1 TIŠTĚNÁ PERIODIKA	70
7.1.1 SAMOSTATNÁ MÉDIA	70
7.1.2 PERIODIKA POLITICKÝCH STRAN, HNUTÍ A ZÁJMOVÝCH ORGANIZACÍ.....	71
7.1.3 PERIODIKA ILEGÁLNÍCH A MILITANTNÍCH ORGANIZACÍ	72
7. 2 AKTIVITY V PROSTŘEDÍ INTERNETU	73
7. 2. 1 STRÁNKY POLITICKÝCH STRAN A NEREGISTROVANÝCH ORGANIZACÍ	74
7. 2. 2 INFORMAČNÍ PORTÁLY	75
7. 3. 3 OSTATNÍ	76
7. 3. 4 STRÁNKY ODPŮRCŮ PRAVICOVÉHO RADIKALISMU	76
8. SOUPIS DOSTUPNÉ LITERATURY O PRAVICOVÉM EXTREMISMU	77
8. 1 CELKOVÁ SUMARIZACE PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍCH AKTIVIT	77

8.2 MANUÁLY, PŘÍRUČKY, ZPRÁVY	77
8.3 PUBLIKACE ZABÝVAJÍCÍ SE VŠEOBECNĚ EXTREMISMEM A RADIKALISMEM	77
8.4 TÉMA NS SYMBOLIKY	77
9. PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V HODINÁCH OBČANSKÉ VÝCHOVY	79
10. REPORT Z AKCE PRAVICOVÝCH RADIKÁLŮ	80
10.1 PIETNÍ POCHOD ZA DANIELA HEJDÁNKU V PARDUBICÍCH	80
10.2 POCHOD PROTI ČERNÉMU RASISMU V NOVÉM BYDŽOVĚ	81
ZÁVĚR	83
SEZNAM LITERATURY A POUŽITÝCH ZDROJŮ	86

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK A SYMBOLŮ

atd. ... a tak dále

BHS ... Bohemia Hammer Skins

ČR ... Česká republika

mj. ... mimo jiné

např. ... například

NČJ ... Nová česká jednota

NO ... Národní odpor

NOF ... Národní obec fašistická

NS ... národně sociální

NSDAP ... Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei

popř. ... popřípadě

RAC ... Rock Against Communism

SHARP ... Skin Heads Against Racial Prejudice

SdP ... Sudetendeutsche Partei

SS ... Schutzstaffel

tj. ... to jest

tzv. ... takzvaný, takzvané, takzvaná

USA ... United States of America

ÚVOD

Jako téma své diplomové práce jsem zvolil Pravicový radikalismus v České republice po roce 1989, tedy jeden ze směrů krajně politicko-společenského světonázoru a způsobu myšlení. Téma je to jistě atraktivní a pro budoucího učitele občanské výchovy relevantní. Usuzuji tak z toho důvodu vzhledem k faktu, že je tento společenský fenomén v posledních měsících opět na vzestupu a myslím, že obliba tohoto politického směru a myšlení bude nadále stoupat. Usuzuji tak na základě toho, že naše úřady nejsou schopny nebo ochotny efektivně řešit některá palčivá a kontroverzní témata, na která nabízí pravicově radikální skupiny populistická řešení, čímž stoupá jejich podpora v očích široké veřejnosti. V mé diplomové práci zmapuji vývoj pravicového radikalismu v České republice po roce 1989 v různých aspektech. V rámci návaznosti se samozřejmě budu částečně zabývat i pravicovým radikalismem před rokem 1989. Zaměřím se především na základní společenské trendy v této oblasti a také na způsoby organizace, cíle a aktivity jednotlivých skupin. Zkoumán bude též pravicový radikalismus jako kulturní fenomén (kulturní akce, hudební projekce, shromáždění, móda). Dále provedu soupis a vysvětlení nejdůležitějších pojmů, soupis dostupné literatury a dalších zdrojů k tématu. To by mělo pomoci k nejdůležitějšímu cíli práce, a to sice provést přehlednější a kvalitnější soupis faktů o daném tématu, což může sloužit jako informativní manuál a podklad jak pro učitele občanské výchovy, studenty, novináře či policisty, tak pro širokou veřejnost. Podklady pro moji diplomovou práci a faktografické údaje jsem čerpal a získával nejen z několika publikací odborné literatury, vládních zpráv či informativních manuálů, ale také z navštívení několika shromáždění pořádaných pravicovými radikály. Vzhledem k tomu, že se o daný problém zajímám již delší dobu, prošel jsem množstvím internetových stránek (jak pravicových radikálů, tak jejich odpůrců), viděl jsem množství videí či dokumentů a poslechl hodiny hudby pravicových radikálů. Díky částečné infiltraci mezi obě spektra radikálních směrů jsem také měl částečně možnost nahlédnout „dovnitř dění“ u extremistických uskupení. Co se týče struktury práce, na úvod vysvětlím nejdůležitější pojmy z oblasti pravicového radikalismu, které budu v mé práci používat. Dále chronologicky popíši aktivity jak oficiálních, tak neoficiálních pravicově radikálních skupin. Samostatnou kapitolou budou kulturní projevy

z oblasti pravicového radikalismu, neboť málokterá politicko-společenská hnutí jsou tak úzce spojena například s hudbou jako některá uskupení pravicově-radikální. Vzhledem k hlavnímu cíli práce nesmíme vynechat popis a objasnění symboliky vyjadřující sympatie k pravicovému radikalismu, zmapování aktivit radikálních skupin v prostředí internetu či jiných médií a soupis dostupné literatury k tématu. Důležitou samostatnou kapitolou je ta, kde se zabývám využitím tématu diplomové práce v hodinách občanské výchovy. Jako praktickou část mého zkoumání a mapování prostoru pravicového radikalismu uvádím report z mediálně velmi známých shromáždění pravicových radikálů, kterých jsem se osobně zúčastnil. Celou práci jsem psal co nejvíce svědomitě a objektivně. V průběhu zpracovávání došlo z důvodu odchodu PhDr. Ondřeje Ševečka, Ph.D. z TUL ke změně vedoucího práce. Od března 2010 se novým vedoucím práce stal Mgr. Ing. Martin Brabec, Ph.D.

1. VYSVĚTLENÍ A OBJASNĚNÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ A TERMÍNŮ

V úvodní kapitole mé diplomové práce vysvětlím a upřesním pojmy, které jsou pro moji práci zásadní a se kterými budu velmi často zacházet a operovat. Toto vysvětlení a upřesnění pojmů je velmi důležité, neboť jsou objasňované termíny v povědomí veřejnosti mylně interpretovány a mezi sebou navzájem nepřesně zaměňovány, což považuji za důsledek nepřesného zacházení s těmito pojmy v médiích. Důsledkem toho je, že s těmito pojmy nesprávně zachází nejen učitelé občanské výchovy na základních či středních školách, ale také vysokoškolští pedagogové či autoři odborných publikací.¹ Tyto odborné publikace jsou pak doporučovány jako studijní materiály pro některé předměty na vysokých školách. V této kapitole tedy tyto pojmy či termíny vysvětlím a objasním tak, aby v budoucnu k takovým nepřesnostem nemuselo docházet. S každým z těchto pojmů se více seznámíme v následujících podkapitolách. Protože některé termíny není možné zcela jednoznačně definovat a stále jsou podrobeny odbornému výzkumu, tak dopodrobna nerozebírám tyto sociologické termíny, nezabývám se do hloubky teoretickými a metodologickými aspekty výzkumu extremismu a radikalismu ani se hlouběji nezabývám politologickým vymezením politického extremismu. K těmto jevům přistupuji jako k obecně známým faktům a popisuji je tedy velmi zjednodušujícími definicemi.

1.1 POLITICKÁ PRAVICE A LEVICE

Rozdělení a definice politické pravice a levice je vzhledem k tématu důležitý a zásadní faktor v mé diplomové práci. Politická pravice je velmi vágní pojem, u kterého můžeme nalézt velké množství definic, které ovšem nejde lehce zjednodušovat a bagatelizovat. „Pravolevé politické spektrum je jakýsi samoznak, jímž popisujeme politické ideje a názory, a to tak, že souhrnně označujeme ideologická stanoviska politiků, stran a hnutí. Vznikl za francouzské revoluce a souvisí s místy, která jednotlivé skupiny zaujaly na prvním zasedání francouzských Generálních stavů v roce 1789. Termíny levice a pravice však žádný jasně definovaný význam nemají. Lineární politické spektrum (komunismus-socialismus-liberalismus-konzervatismus-fašismus) shrnuje různé postoje k ekonomice a k úloze

---

¹ Takového nepřesného zacházení s pojmy můžeme být svědky například v publikaci Tatjany Šiškové Menšiny a migranti v ČR.

státu, kde levicové názory upřednostňují státní zásahy a kolektivismus, pravicové trh a individualismus. V tom se údajně projevují hlubší ideologické a hodnotové rozdíly, a to: *levice*- svoboda, rovnost, bratrství, práva, pokrok, reforma a internacionalismus; *pravice*- autorita, hierarchie, řád, povinnosti, reakce a nacionalismus.² Již v úvodních kapitolách je třeba říci, že mnozí z pravicových radikálů nemají o definicích myšlenkových proudů, které vyznávají, ani potuchy. Tvrdí například o sobě, že jsou osoby pravicového vyznání, ale na otázku, zda můžou jmenovat některé aspekty politické pravice, odpověď neznají.

1.2 RADIKALISMUS

Za radikála můžeme považovat takového člověka, který chce nějakým způsobem uskutečnit velké a zásadní změny bez delšího racionálního uvažování. Podstatné v tomto případě je, že změny chce uskutečnit v co nejkratší době, nejlépe hned. Heywood ve své publikaci definuje radikalismus jako angažovanost ve prospěch totální, naprosto zásadní změny, která zpochybňuje základní, hlubinné struktury, nikoli jen struktury povrchní.³ „Zatímco pojem extremistický má jednoznačný význam ve vztahu k režimu, pojem radikální naproti tomu nemusí nutně mít konotace antisystémového zaměření. Radikalismus se pohybuje na okraji ústavního rámce, není jednoznačně zaměřen na odstranění centrálních principů svobodného demokratického zřízení.“⁴ Z důvodu jednotného používání pojmů a termínů budu však ve své diplomové práci používat termín pravicový radikál jako synonymum pro všechny národně-socialistické aktivisty. Pod termín pravicový radikalismus v rámci zjednodušení a jednotného používání pojmů tak zařadím i extremisty, neonacisty i nacionalisty, neboť současné české pravicově radikální spektrum je zároveň vnitřně velmi diferenciované a současně provázané. „Při pokusu o vymezení ultrapravice v České republice a její rozčlenění působí obtíže čtyři základní faktory: 1) ideový, resp. ideologický: ultrapravice v ČR je roztržena do různých a často alespoň v některých aspektech navzájem protikladných ideových proudů, přičemž některé subjekty označované jako pravicově extremistické či pravicově radikální mají světonázorovou stránku svého působení zcela

² HEYWOOD, A. Politologie. 1. vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2004. s. 270. ISBN 80-86432-95-5.

³ HEYWOOD, A. Politologie. 1. vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2004. s. 459. ISBN 80-86432-95-5.

⁴ KREIDL, M.; VLACHOVÁ, K. Nastal soumrak extrémní pravice?. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 1998. s. 6.

nepropracovanou (k čemuž se přidává i nelogičnost některých koncepcí, například českého „hitlerismu“), obtížné je často i ohraničení ultrapravice s ohledem na styčné body s (ultra)levicovým i konzervativním nacionalismem anebo panslavismem; 2) organizačně-formální: ultrapravice v ČR působí v různých, velmi rozličných organizačních formách, které se však mnohdy navzájem překrývají či záměrně doplňují. V řadě případů je navíc určení formy organizace nejednoznačné; 3) časový: ultrapravicové spektrum procházelo po celé polistopadové období bouřlivým procesem vzniku, zániku a přeskupování různých skupin a organizací, přičemž se měnila jak strategie jednotlivých směrů či subjektů (i jejich „extremičnost“), tak i vliv ultrapravice jako celku; 4) geografický: do určité míry je podoba ultrapravice ovlivněna i působením v určitém regionu ČR, samozřejmě na základě jeho historicko-sociálních determinantů, komplikace působí i transnacionální dimenze řady extremistických aktivit (působení českých pravicových extremistů a radikálů v cizině, zahraničních pravicových extremistů v ČR [pozn. autora: V České republice již delší dobu žije a vykonává pravicově radikální činnost například Srb Dragan Petrovič, který má vliv na celosvětovou neonacistickou scénu.], exiloví čeští pravicoví extremisté, přímá propaganda či obchodní zájmy zahraničních pravicových extremistů zaměřené na ČR apod.).⁵ Co se týče geografické podmíněnosti působení pravicového radikalismu, jsou důležitými faktory především historická kontinuita na tento myšlenkový proud (oblast Sudet) či místa s početnou romskou komunitou (severní Čechy, Moravskoslezský kraj). Základní ideové koncepce české ultrapravice po roce 1989 lze zjednodušeně rozdělit na linii českého nacionalismu a panárijského neonacismu.

1.3 EXTREMISMUS

Extremismus je ve vládní zprávě o problematice extremismu na území České republiky v roce 2002 definován a charakterizován jako ideologický postoj, který vybočuje z ústavních, zákonných norem, vyznačuje se prvky netolerance a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku (úcta k právům a svobodám člověka a občana; soutěž politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítající násilí jako

---

⁵ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 175-176. ISBN 80-86598-45-4.

prostředek k prosazování svých zájmů; svoboda a rovnost lidí v důstojnosti a právech, nezadatelnost, nezczizitelnost, nepromlčitelnost a nezrušitelnost základních práv a svobod bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženského přesvědčení, politického nebo jiného smýšlení, národního (etnického) a sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení; atd.).⁶ Dle další vládní zprávy o extremismu, tentokrát z roku 2003 jsou extremistické postoje způsobilé přejít v aktivity, které působí, ať již přímo nebo v dlouhodobém kontextu, destruktivně na stávající demokratický politickoekonomický systém, tj. snaží se nahradit demokratický systém systémem totalitním, autoritářským či diktaturou.⁷ Pravicoví radikálové v České republice jsou sice schopni působit destruktivními silami na demokratický systém (násilí, žhářské útoky), ale pochybují, že mají tolik politicky aktivních lidí, kteří by byli schopni a ochotni převzít vládu nad zemí a vést státní aparát. Extremismus můžeme dělit na náboženský (např. islámský či křesťanský), společenský (např. ekologický či feministický) a politický. Ten politický dělíme na pravicový a levicový. „Pravicový extremismus – popírá princip rovnosti lidí jako duchovní základ demokratického ústavního státu. Projevuje se vyšším hodnocením vlastního „etnika“, „rasy“ či „národa“ (etnocentrismus, rasismus, vyhraněný nacionalismus) a ve snižování skupin, které jsou „jiného druhu“ neboli „cizí“ (xenofobie, antisemitismus, nenávisť vůči všem cizincům). Na místo principu stejných politických práv pro všechny by měl nastoupit systém, který institucionalizuje nerovnost lidí, vycházející z původu národní, etnické nebo rasové příslušnosti. Pravicoví extremisté většinou nemají ucelenou ideologii (snad kromě fašismu a nacismu), a proto využívají a kombinují různé ideové koncepce, doktríny, postoje a mýty, které potom implantují na určitou mentalitu a myšlení určité komunity. Většina ideových koncepcí pravicových extremistů vychází z nacionalistického a rasistického základu. A jejich podstatou je představa, že etnická příslušnost k národu nebo rase určuje hodnotu a kvalitu člověka. Z této představy potom mají vycházet i lidská a občanská práva, a proto má být společnost budována na principu monokulturnosti. Kromě toho pravicoví

---

⁶ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2002. Praha: Ministerstvo vnitra 2003, s. 1.

⁷ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2003. Praha: Ministerstvo vnitra, 2004. s. 1.

extremisté propagují autoritativní politický systém, v němž splývá stát a etnický homogenní národ, jakožto údajně přirozený řád, v jednotu a politická elita státu jedná v duchu jednotné vůle národa. Autorita politického vedení je nezpochybnitelná, neboť výkon moci provádí intuitivně na základě potřeb společnosti. V takovémto řádu jsou kontrolní mechanismy výkonu státní moci zbytečné, a proto se jeví zbytečné i volby (jako prostředek vyjádření zájmu občanů), ale i význam politické opozice.“⁸

1.4 NEONACISMUS

Tímto pojmem označují média a různé lidsko-právní organizace velmi nepřesně jakékoli projevy pravicového radikalismu. Pokud někdo sympatizuje s pravicově radikálními skupinami či politickými stranami, ještě nutně nemusí znamenat, že patří mezi neonacisty. Definuje-li Heywood nacismus jako jednu z forem fašismu uplatňovanou v hitlerovském Německu a vyznačující se totalitárním terorem, genocidním antisemitismem a dobovačným rasismem⁹, pak neonacismus z logického rozboru slova můžeme definovat jako vyznávání stejných hodnot aplikovaných na dnešní dobu. To ale není zcela přesné a pravdivé. Neonacismus je od nacismu odlišen hlavně tím, že primárně nehlasá nadřazenost německého etnika a národa, ale celého bílého evropského obyvatelstva jako takového. Za neonacistu lze tedy označit člověka, který vyjadřuje teze o nadřazenosti bílé rasy v panárijském kontextu. Tímto se dobíráme a definujeme další zásadní termín mé práce, kterým je rasismus. Rasistou může být samozřejmě i člověk nebílé pleti, který hlásá teorie o nadřazenosti svého vlastního etnika (např. Žid či černocho). Hlavním nepřítelem neonacistů jsou imigranti, komunisté, narkomani, Romové, homosexuálové a především Židé. Neonacisté viní Židy z mnoha nešvarů společnosti a přisuzují jim rozsáhlá mezinárodní spiknutí za účelem ovládnutí světa. Program je často populistický, většinu problému státu vidí v ideologii multikulturalismu a liberálního levičáctví, činnosti Židů, přistěhovalců a etnických menšin a přichází s radikálními řešeními, mnohdy neslučitelnými s demokratickým zřízením. Neonacisty lze rozdělit na ty, kteří se vzhlíží v období nacistické třetí říše a hlásají teze o nadřazenosti německého národa. Ty pak nazýváme tzv. pangermánské neonacisty. Takoví

---

⁸ DANICS, Š. Extremismus. 1. vyd. Praha: Triton, 2003. s. 21-22. ISBN 80-7254-454-3.

⁹ HEYWOOD, A. Politologie. 1. vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2004. s. 454. ISBN 80-86432-95-5.

neonacisté jsou dnes zastoupeni v menší míře a převážně ve Spolkové republice Německo. Vzhledem k tomu, že se ideologie neonacismu rozmohla i v mnoha jiných evropských státech, odlišuje se neonacismus od původního nacismu tím, že hlásá nadřazenost bílé rasy a evropského obyvatelstva celkově, nikoliv jen národa německého. I mnoho neonacistů ze Spolkové republiky Německo se hlásí k panárijskému neonacismu, neboť v současné globalizované a multikulturalizované Evropě cítí potřebu sjednocení všech bílých evropských národů v boji proti neevropským imigrantům a společným vnitřním nepřítelům (antifašisté, levičáci).

1.5 NS AKTIVISMUS

Pravicovní radikálové sami sebe označují jako NS aktivisty. Tuto zkratku si můžeme vyložit jako národně-socialističtí aktivisté či nacionálně-socialističtí aktivisté. Pravicovní radikálové nemají v oblibě, když jsou označováni jako neonacisté, neboť tím dochází k jejich diskreditaci v očích široké veřejnosti. Výraz nacismus je sice zkratkou slov nacionální a socialismus, ale výraz NS aktivista nelze konotovat s pojmem nacismus v takovém negativně zabarveném významu, který tento termín má. Tento univerzální termín si pravicovní radikálové zvolili také díky tomu, že během porevolučního vývoje prakticky vymizela vnitřní diference pravicových radikálů na neonacisty a tzv. vlastence či nacionalisty. Dříve tyto skupiny pravicových radikálů mezi sebou vedly mnohdy tvrdé pouliční bitky a šarvátky, neboť čeští nacionalisté neuznávali některé hodnoty, které uznávali čeští neonacisté a naopak. Postupem času však byli nuceni spojit se pod stejná křídla některých politických stran, neboť sympatizantů pravicového radikalismu ubývalo a některé názory měli společné stejně jako některé společné nepřátele. Za Dělnickou stranu sociální spravedlnosti tak v nedávných parlamentních či obecních volbách kandidovali jak bývalí členové nacionalistických Sládkových Republikánů, tak členové dříve vyložené neonacistické organizace Národní odpor. Označují-li média jakékoliv pravicové radikály jako neonacisty, sami pravicovní radikálové se tak všeobecně označují jako NS aktivisté či národovci. Pod tímto pojmem si tedy lze vybavit všechny pravicové radikály, pravicové extremisty, nacionalisty, neonacisty a rasisty.

1. 6 SKINHEADS

Pojem skinhead se u většiny lidí asociuje s pojmem neonacista. To je však velmi nepřesné, zavádějící a pravou podstatu pojmu neznající. Skinheads není na rozdíl od výše se nalézajících podkapitol žádné politické nebo myšlenkové hnutí. Jedná se totiž o faktor subkulturní. Jedná se tedy o velmi specifickou kulturní menšinu v rámci kultury většinové. Skinhead je člověk, který se obléká určitým stylem, poslouchá určitou hudbu a žije svébytným životním způsobem. Je sice mnoho neonacistů, kteří se oblékají jako skinheadi. Je však také mnoho pravicových radikálů, kteří skinheadskou subkulturu vyloženě nesnáší, odmítají ji a vystupují proti ní. Jednotliví skinheadi můžou sympatizovat s jakoukoliv stranou politického spektra nebo můžou být apolitičtí. Více se o tomto hnutí zmiňuji v kapitole Kulturní projevy pravicového radikalismu, v podkapitole Móda jako vnějškový projev ideového postoje.

V této kapitole jsem tedy zmapoval a objasnil nejdůležitější pojmy mé diplomové práce. To snad umožní lepší přehlednost a do budoucna zabrání libovolným a nepřesným konotacím ke každému z nich. Za pravicového radikála tedy můžeme považovat v našich geografických končinách takového člověka, který za hlavní hodnotové aspekty lidského pokolení považuje rasu či národ, v našem případě rasu bílou a národ český či národ chápaný jako soubor všech bílých etnik evropského původu. Jeho cílem je jakýmkoliv způsobem bojovat za vytvoření jím viděné lepší společnosti, ve které nebude místo pro jeho nepřátele a politické odpůrce (Romové, Židé, levičáci, narkomani), kdy způsob boje je veden bez jakýchkoliv ústupků násilnou i politickou cestou a velmi přesvědčeně o své pravdě a ideálech.

2. KOŘENY PRAVICOVÉHO RADIKALISMU V ČESKÉ REPUBLICE PŘED ROKEM 1989

V této kapitole ve zkratce zmapuji vývoj a aktivity pravicových radikálů před rokem 1989 na území současné České republiky. Nejvíce se samozřejmě vzhledem k názvu mé diplomové práce budu zabývat těmi aspekty, které mají nějakou souvislost s aspekty pravicového radikalismu po roce 1989 (odkazy na osobnosti či politická uskupení). Součástí bude i výčet nejdůležitějších pravicově radikálních organizací a osobností dané doby. Historické vývojové etapy rozdělím do tří období v součinnosti s důležitými epochami našeho státu.

2. 1 OD KOŘENŮ PRAVICOVÉHO RADIKALISMU DO ROKU 1938

„Na českém území lze v tomto směru považovat za zárodky pravicového extremismu především různé antisemitské proudy z přelomu 19. a 20. století (které navazovaly na dřívější antijudaismus), i když je třeba mít na paměti, že antisemitské a protižidovské postoje byly vlastní široké části tehdejšího českého politického spektra.“¹⁰ První známý příklad takového proudu antisemitismu vyvolal případ takzvané hilsneriády na samém konci 19. století. V Polné u Jihlavy byl tamější Žid Leopold Hilsner obžalován z rituální vraždy mladé dívky, což vzedmulo právě velkou vlnu antisemitismu. Na obranu Hilsnera se tehdy postavil i pozdější prezident T. G. Masaryk, což dnešní pravicovní radikálové považují jako důkaz Masarykova zednářství. Je zajímavé, že v té době můžeme být svědky antisemitismu i v umělecké literatuře, jako např. v Bezručových Slezských písních. Již tehdy byli Židé napadáni za snahu o světovládu a destrukci křesťanství. Pravicový radikalismus v jeho skutečné podobě se začal rozmáhat během období tzv. první republiky, tedy mezi lety 1918-1938. „V zásadě je možné prvorepublikový pravicový extremismus analyticky (při vědomí vzájemné provázanosti) rozdělit na : - subjekty, které mají své kořeny v zakládajících „státotvorných strukturách“ Československé republiky, ale postupnou radikalizací, politickými spory s prvorepublikovým „mainstreamem“ (strany kolem Masaryka a Beneše), vyhraněním českého nacionalismu a dokonce používáním násilných metod se dostaly do prostoru pravicového extremismu (část Československé národní demokracie, dále Národní liga a její předchůdci a

---

¹⁰ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 111. ISBN 80-86598-45-4.

následovníci, část Národní fronty, část Národního sjednocení); - fašisty sdružené kolem Národní obce fašistické, jejich předchůdců i odštěpeneckých subjektů, kteří od svého vzniku působili proti základům československé demokracie a kromě běžných metod volební kampaně používali i násilné metody; - ostře nacionalisticky, fašisticky a antisemitsky orientovaná seskupení militantně naladěné inteligence (Vlajka, Hnutí za nové Československo); - ultrakonzervativně katolické skupinky v jejichž ideových výstupech byly dominantní rysy antidemokratické a antisemitské postoje, jejichž vliv byl v rámci katolického proudu malý.¹¹ Mezi nejvýznamnější české pravicové radikály patřili František Mareš či legionářský hrdina od Zborova Radola Gajda. Generála Radolu Gajdu oslavují a připomínají i čeští pravicově radikální hudebníci ze skupiny Vlajka, kteří v písni Matka měst na albu Skin´n´roll zpívají: Město, kde žil kdysi Gajda/ dnes ovládá Židů banda / Praha/ Že se jí ještě říká matka měst. Na internetových stránkách pravicových radikálů se do dnešních dnů upomíná výročí úmrtí tohoto významného českého fašisty. „Je smutné, že si v současné době nikdo z tzv. státníků či novinářů na Gajdovo výročí ani nevzpomene. Je asi znakem doby, že jsme nuceni plakat na hrobech cizinců místo toho, abychom vzpomínali a vážili si našich mrtvých hrdinů.“¹² Celkově můžeme pravicový radikalismus během první republiky charakterizovat jako okrajový myšlenkový směr. Jedinou větší akcí se stal tzv. Židenický puč v roce 1933, kdy se skupina fašistů neúspěšně pokusila o státní převrat napadením vojenské posádky v Židenicích. Tento pokus se nezdařil především díky amatérskému způsobu provedení. Nutno podotknout, že český pravicový radikalismus té doby působil jen na velmi málo výjimek protiněmecky. V té době však na našem území měla také velký vliv sudetoněmecká SdP Konráda Henleina, která dokonce v roce 1935 získala v parlamentních volbách nejvíce hlasů. SdP se již ale hlásila k nacionalismu německému.

2. 2 PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V OBDOBÍ DRUHÉ REPUBLIKY A BĚHEM PROTEKTORÁTU ČECHY A MORAVA

Dne 29. září 1938 byla podepsána tzv. Mnichovská dohoda, která se stala jednou z největších bolavých ran českého národa a která tehdy v Československu

---

¹¹ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 116. ISBN 80-86598-45-4.

¹² *Blaho vlasti nejvyšším zákonem* [online]. 2011, poslední revize 15. 4. 2011 [cit. 2011-04-16]. Dostupné z: <http://revolta114.blogspot.com/2011/04/blaho-vlasti-zakonem-nejvyssim.html#more>.

způsobila vlnu rozhořčení. Brzy následovala emigrace prezidenta Beneše a Československo ztratilo část svého pohraničí. Na našem území začala operovat sekce NSDAP, tedy sekce nacistické strany Adolfa Hitlera. „Ve vývoji pravicového extremismu a radikalismu v českých zemích je období druhé republiky charakteristické: a) existencí pravicově-autoritativního režimu (na němž se však vlivem okolností podílely i některé nosné proudy prvorepublikové demokracie); b) výraznou aktivizací extremistických fašistických a ultrakonzervativně katolických až klerofašistických sil (které v řadě případů byly v opozici i vůči novému režimu).“¹³ Mezi významné pravicově radikální organizace té doby můžeme jmenovat Stranu národní jednoty či Akci národní obrody. Období druhé republiky fakticky skončilo dnem 15. 3. 1939, kdy proběhla okupace německých vojsk našeho území. O den později byl zřízen Protektorát Čechy a Morava. Z dnešního pohledu extremistický politický směr se tedy stal naprosto legálním a jediným možným společenským zřízením té doby, což ale bylo následkem okupace a nikoliv produktem domácího politického vývoje. Během období Protektorátu Čechy a Morava se rozmohl fenomén kolaborace, tedy forma spolupráce s okupanty. Mezi nejznámější české kolaboranty patřil Emanuel Moravec.

2. 3 PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V LETECH 1945-1989

V těchto letech nebyla vhodná doba pro projevy pravicového radikalismu vzhledem k historickému kontextu. Denacifikační třetí republika a od roku 1948 i komunisté jakékoliv projevy pravicového radikalismu silně potlačovali. „Přes zmíněné společensko-politické prostředí však ani v poválečném a ani v komunistickém období nedošlo k úplnému zániku pravicového extremismu a radikalismu v českých zemích, i když rozsah a vliv této části politického spektra byl v kontextu vývoje dvacátého století zdaleka nejslabší. Z politologického hlediska je největším problémem doposud chybějící historické zpracování tohoto tématu. Objevuje se navíc i nový specifický fenomén, a sice ultrapravicově orientovaný exil.“¹⁴

---

¹³ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 138. ISBN 80-86598-45-4.

¹⁴ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 161. ISBN 80-86598-45-4.

Mareš ve své publikaci informuje o existenci menších neonacistických bojůvek Totenkopf a Wehrwolf v 80. letech minulého století.¹⁵ Jednalo se však o skupiny pouze lokálního charakteru. Nacistická hesla a nošení hákových křížů na oděvu u příslušníků punkového hnutí tehdy spíše znamenalo jen způsob provokace než šíření neonacistických idejí. Koncem období komunistické diktatury se již v našich končinách začínají objevovat příslušníci hnutí skinheads. O nich se však v rámci logické kontinuity rozeptejí až v další kapitole. Již v době komunismu začal se svojí pravicově radikální činností Roman „Elmar“ Skružný, pozdější ikona polistopadových českých NS aktivistů.

Vzhledem k dlouhému období vlády komunismu na našem území neexistuje přímá kontinuita mezi dnešními pravicově radikálními skupinami a pravicově radikálními skupinami před rokem 1948. Několik polistopadových pravicově radikálních skupin však začalo používat názvy těch prvorepublikových (Vlajka, Národní strana, Národní obec fašistická) či jejich periodika (Národní myšlenka).

---

¹⁵ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 164-165. ISBN 80-86598-45-4.

3. VZNIK POLISTOPADOVÉ ULTRAPRAVICE, AKTIVITY ILEGÁLNÍCH A NEREGISTROVANÝCH PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍCH SKUPIN PO ROCE 1989

Listopadový převrat v roce 1989 a uvolnění společensko-politického ovzduší znamenal i volný průchod k působení pravicově radikálních skupin. Ty se nejprve neprofilovaly do politických stran a hnutí, ale projevovaly se ve formě pořádání různých demonstrací či kulturních akcí. Upozornily na sebe také pouličními násilnostmi. V této kapitole se budu zabývat apolitickými aktivitami ilegálních a neregistrovaných skupin, ačkoliv se již jejich členové paralelně angažovali i v politických stranách. Pravicovému radikalismu a aktivní politice budu též věnovat samostatnou kapitolu. Součástí kapitoly této bude i výčet nejdůležitějších ilegálních a neregistrovaných skupin a jejich cíle či způsoby projevování se. V rámci kontinuity je logický nástin zárodku české ultrapravice po roce 1989 a její vývoj do dnešních dnů.

3.1 VZNIK ČESKÉ ULTRAPRAVICE PO ROCE 1989 A JEJÍ VÝVOJ

„Na přelomu soudobého vývoje pravicového extremismu a radikalismu v České republice, tj. na přelomu let 1989/1990, se vyskytovaly čtyři základní „pilíře“, na jejichž základě ultrapravice vznikla, strukturovala se. Byly to: 1. Osoby a skupiny, které chtěly cíleně realizovat radikálně-pravicovou politiku inspirovanou nově nastupující ultrapravicí v západní Evropě. V počáteční fázi však některé z nich hledaly identitu i v přihlašování se k americkým či francouzským republikánům. Jedna z těchto skupin se sdružila kolem Miroslava Sládka a vytvořila počátkem roku 1990 politickou stranu Sdružení pro republiku – Republikánskou stranu Československa, která kolem sebe shromáždila největší množství lidí, kteří byli nespokojeni s bezprostředně polistopadovými poměry (jednání nové politické garnitury chápali jako domluvu s komunisty a „zradu“ na ideálech, s nimiž požadovali změnu režimu); 2. Osoby, které chtěly navazovat na historické koncepce české ultrapravice. Měly určité znalosti (někdy i díky generační rodinné tradici) o koncepcích prvorepublikového, popř. protektorátního pravicového extremismu, a chtěli je prosazovat v nových poměrech, kde do této skupiny lze zařadit i některé katolické fundamentalisty a antisemity s autoritářskými tendencemi; 3. Osoby

z exilové ultrapravice, které se nechaly inspirovat nejkonzervativnějším křídlem amerického republikanismu, mccarthismem a antisemitismem a snažily se své koncepce přenést do Československa; 4. Skinheadská mládežnická subkultura, která se na českém území začala vytvářet ve druhé polovině osmdesátých let a získala rasistickou dimenzi (tehdy ještě spolu s částí punkové subkultury). V první polovině roku 1990 dochází k masovému nárůstu skinheads mezi mládeží a k páchání rasistického násilí.¹⁶ Největší rozmach pravicového radikalismu tak jak jej všeobecně vnímáme, má na svědomí čtvrtý „pilíř“. Skinheadská kultura k nám pronikla ze západu již v 80. letech (skinheadská subkultura není prvoplánovitě rasistická, ale jedna z jejích odnoží se tak během let vyprofilovala) a již krátce po listopadovém převratu dosáhla masivní eskalace. Velkou zásluhu na tom měla mezi mládeží tehdy velmi oblíbená hudební skupina Orlík. Nutno podotknout, že tato skupina sice zpívala rasistické a nacionalistické texty, ale zároveň vystupovala protiněmecky a protifašisticky. Jejich postoj vůči fašismu je asi nejvýstižnější v písni Faschos z alba Miloš Frýba for President! z roku 1990, kde se zpívá: Čechy-ty vám byly vždycky jenom trnem v oku/ K votevřený nenávisti zbejvá jen pár kroků/ Můžete tu klidně chlastat pivo na korbele/ Ale s křížem hákovým jděte do prdele!/ Faschos, Faschos, Faschos tu nechceme! Skupina Orlík měla patrně nejdůležitější vliv na rozvoj rasistické části skinheadské subkultury u nás, ale v žádném případě je nemůžeme vinit z rozmachu neonacismu. Poté co se rozmohlo násilí a projevy neonacismu (např. v podobě tzv. hajlování) ze strany rasistických skinheadů během koncertů Orlíku, sami zakladatelé této skupiny-pražští herci Daniel Landa a David Matásek (veřejnosti již známí například z filmů Proč? či z trilogie o Básnících) v tehdejších televizních Aktualitách veřejně vystoupili proti projevům násilí a neonacismu od svých fanoušků.¹⁷ Obviňovat tak Daniela Landu jako praotce neonacismu v Čechách, jak tomu činí někteří drogově závislí, avšak známí a ve veřejných sdělovacích prostředcích prostor dostávající novináři a jejich periodika (Jiří X. Doležal z Reflexu), je tak naprosto hloupé a povrchní. Příklon a ještě větší radikalizace českých skinheadů směrem k neonacismu byla patrně důsledkem většího množství přívalů informací a faktů ze zahraničí. Pravicoví radikálové nejprve tvořili

---

¹⁶ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 180. ISBN 80-86598-45-4.

¹⁷ Lze spatřit na internetovém videoservertu www.youtube.com pod heslem orlik-my nejsme fasisti.

menší neorganizované skinheadské bojůvky (velmi početné byly i bojůvky velmi mladých příslušníků této subkultury, tzv. kinderskinů) a jejich aktivitou bylo kromě násilí na ulicích, diskotékách a fotbalových či hokejových stadionech jen sezení a diskutování v hospodách u piva. Při střetech pravicových radikálů s jejich nepřáteli však došlo i k obětem na životech, kde ztráty byly na obou stranách. O obětech na straně pravicových radikálů se zmiňuji v jiné kapitole. Zde tedy uvádím pouze ty mediálně nejznámější případy, kdy byli pravicoví radikálové v roli útočníku. První rasová vražda po listopadu 1989 s odehrála v létě 1990 v Plzni, kde skupina skinheadů a punkeru zabila občana turecké státní příslušnosti, kterého si spletli s Romem. O rok později v Klatovech trval tři dny pogrom na dům obývaný romskou minoritou, z čehož jeden z nich nevyvázl živý. Mezi útočníky byli nejenom skinheadi, ale i osoby z neradikálního prostředí. V září 1993 v Písku skupina skinheadů hodila do vody a způsobila utonutí mladého Roma Tibora Danihela. Tento případ se dočkal i televizní parafráze v seriálu České televize Na lavici obžalovaných. Téhož roku došlo i k vraždě anarchisty v Tanvaldu. Velkou vlnu protirasistických demonstrací vzbudila vražda súdánského studenta neonacisty v Praze roku 1997. Velmi známý je i případ z Vrchlabí, kde v roce 1998 hodila trojice mužů do rozvodněného Labe Romku Helenu Bihariovou. Jako oběť justičního systému vnímají pravicoví radikálové Vlastimila Pechance, který v roce 2001 ubodal občana romské národnosti na diskotéce ve Svitavách. V květnu 2007 byl v Hodoníně zmlácen a posléze upálen romský občan. V roce 2008 došlo v Příbrami k ubodání antifašistického skinheada Jana Kučery. Zatím poslední vážný případ, který byl taktéž velmi silně medializován, se stal 20. 4. 2009 (patrně jako upomínka výročí narození Adolfa Hitlera) ve Vítkově, kde skupina 4 pravicových radikálů zapálila dům romské rodiny, přičemž došlo k vážnému popálení tehdy dvouleté Natálie. Útočníci byli vypátráni a od soudu si vysloužili vysoké exemplární tresty ve výši kolem dvaceti let. Soudní přelíčení dokonce vysílala televizní stanice ČT24 přímým přenosem. Tento rozsudek do jisté míry eliminoval přípravu dalších takových skutků NS aktivisty. Skinheadi a pravicoví radikálové se také velmi často profilují zároveň jako tzv. hooligans či rowdies. Tedy jako ta část fotbalových fanoušků, která má za vinu násilnosti a šarvátky na fotbalových stadionech. Pravicoví radikálové jsou nejčastěji hooligans pražské Sparty či Slavie, Baníku Ostrava a Brna. Naopak

hooligans pražských Bohemians patří mezi radikální antifašisty a extremisty levicové. Nutno podotknout, že některé menší pravicově radikální skupinky lokálního charakteru se nehlásí k žádné organizovanější skupině do dnešních dnů.

3.2 ILEGÁLNÍ A NEREGISTROVANÉ PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍ SKUPINY A JEJICH AKTIVITA

Jako první česká pravicově radikální organizace je považována Nová česká jednota, která vznikla v květnu 1990 a neměla dlouhého trvání. Její největší význam byl v prvním pokusu organizace a sjednocení českých rasistických skinheadů. Nová česká jednota hlásala: „Kamarádi skinheadi! Žijeme v neobvyklé době, kdy na troskách totality poskakuje hejno demokratů. Každý den vzniká množství malicherných sporů, jejichž výsledkem je pouze nejednotnost, a tudíž oslabení českého národa jako celku...Jste opravdu skinheady nebo jen banda u piva sedících a nudících se holých hlav, jež mlčky přihlíží? Ptáme se! Jste schopni se odlepit od hospodské židle a vytvořit hnutí? Samozřejmě lze nadále hnit, ale kdo nakonec ponese odpovědnost za přemnožení cikánů a mraky černých a žlutých kobylek ustavičně plenící naši nádhernou zem! Čechy Čechům. A proto navrhuje sjednocení a vytvoření elitní skinheadské organizace Nová česká jednota. NČJ vychází z platformy skinheadství, ale na rozdíl od zahraničních skinheads se nehlásí k německému fašismu.“¹⁸ Mareš uvádí, že zakladatelem této organizace byl známý profesor umění proslavený tetováním po celém těle Vladimír Franz.¹⁹ Více se podařilo sjednotit a zorganizovat skinheady v hnutí až organizacím Bedford a Forrest, jejichž vůdcové zvolili název dle zakladatele americké rasistické organizace Ku Klux Klan Nathana Bedforda Forresta. Jejich činnost spočívala již v organizovanějších pouličních rvačkách. Organizace se rozpadly v roce 1992.²⁰ Blíže neonacistické ideologii, programový antisemitismus a pokrok od neorganizovaných pouličních šarvátek k organizovanějšímu způsobu teroru můžeme být svědky až u organizací Národní obec fašistická a Národní souručenství. Národní obec fašistická se snažila navázat na tradice prvorepublikové organizace stejného

---

¹⁸ Český štít, 1994, č. 3, s. 16.

¹⁹ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 465. ISBN 80-86598-45-4.

²⁰ MAZEL, M. Oponenti systému. In Politický extremismus a radikalismus v České republice. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 1998. s. 259-260. ISBN 80-2101798-8.

jména. Ta nová však vyvíjela svoji činnost tajně. „K 28. Říjnu 1992 NOF svolala mimo jiné i prostřednictvím jí podepsaných plakátků neohlášenou protizidovskou demonstraci k bývalému Stalinovu pomníku v Praze, na níž přišli skinheadi s řetězy i nunčaky. Později zorganizovala několik vzpomínkových akcí na generála Gajdu a koncertů, přičemž největší pozornost vzbudil koncert provázený výtržnostmi v Praze v restauraci U Záborských 17. Března 1994. Poté, co začali být stíháni její vůdci (bratři Procházkové), přešla údajně vůdčí iniciativa v NOF na členy hudebních skupin Vlajka a Útok (bratry Farkačovy).“²¹ Vilém Farkač patří mezi jedny ze zadržených špiček pravicově radikálních aktivistů při policejních razířích proti extremistům v letech 2009 a 2010, po nichž se psychicky zhroutil. Ačkoliv je Farkač veteránem české pravicově radikální scény a zakladatel jedné z jejich nejkultovnějších hudebních skupin, má mezi současnými NS aktivisty značně problémové postavení. Organizace Terrormachine Divison Bohemia o něm v jednom ze svých článků psala takto (cituji i s pravopisnými chybami): „Je zde řeč o fetce Vildovi, který, před bez mála deseti lety, zahodil vše za hlavu, rozpad Vlajky a všeho kolem mu dovolilo se otočit k nám všem zády, rozjel kariéru temného podsvětí Pražských uliček. Drogy, děvky a kšeftíky, to je Vilda!!! Brzy tomu bude rok, co zahrála Vlajka po deseti letech kdesi v končinách naší země. Byli jsme u toho, závěrem - bylo to hrozné. Změna textů z radikálních na, jak se dnes používá, „nezávadné“ mě asi dostala nejvíce. Ano, sál bouřil, ale jen pro to, co Vlajka kdysi znamenala. Rozhovor s bubeníkem nás dostal málem do bláznince. Zkráceně šlo jen o slova výdělek, bussines. Chceme hrát, prodávat naše CD a materiály, obchody nás budou zajímat jen tehdy, když se stanou pro nás přínosem. Byl to rozhovor, ze kterého mám husí kůži ještě teď, skoro po roce. Ano, tato akce byla pořádána výše jmenovaným člověkem. Nakonec si asi podávali ruce a počítali, kolik jim akce hodila korunek. Nechutné!!!“²² Vnitřní rozkoly mezi pravicovými radikály, v nichž se navzájem osočují z vykonávání NS aktivit za cílem byznysu a z užívání drog, jsou velmi časté. Na tom můžeme jasně deklarovat, že pravicově radikální scéna není tak jednotná a soudržná, jak se navenek tváří. Co ale již byla známka velkého nebezpečí

---

²¹ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 469. ISBN 80-86598-45-4.

²² *Spustila BIS nový portál C18?* [online]. 2011, poslední revize 20. 4. 2011 [cit. 2011-04-22]. Dostupné z: <http://www.antifa.cz/content/spustila-bis-novy-portal-c18>.

a ohrožení demokratické společnosti u novodobé Národní obce fašistické pro společnost, to uvádí ve své stati Mazel.²³ Dle něj totiž skupina uveřejnila i seznam českých Židů a antifašistů s jejich telefonními čísly. Dále se zde můžeme dočíst, že v Národní obci fašistické začala vyvíjet svoji pravicově radikální činnost i pozdější vůdčí osobnost českého pravicového radikalismu Filip Vávra. Mareš dále uvádí²⁴, že činnost Národní obce fašistické byla lokálně omezena jen na Prahu a trvala do roku 1995. Její významnější členové se však prý i nadále schází ve skinheadských hospodách, nevyvíjí však výraznější činnost (dostali se údajně i do konfliktů s mladší generací kolem Národního odporu Praha, které vadí mentorování od opilých a již delší dobu nečinných veteránů hnutí). Jakýsi rozkol mezi starší a mladší generací extremistů je dnes v rámci pravicového radikalismu všeobecně známým jevem. Ten se týká především způsobu a vedení pravicově radikálních organizací, ale také velmi rozdílných názorů na to, jak se mají pravicoví radikálové oblékat, jakou mají poslouchat hudbu či jakým životním stylem žít. Mladým pravicově radikálním aktivistům je totiž proti srsti takový radikalismus, který bych definoval jako tzv. radikalismus hospodský. Dále novodobé aktivistické špičky ze spektra pravicového radikalismu brojí proti skinheadské kultuře a otevírají hnutí takovým mládežnickým fenoménům, jakým je např. jízda na skateboardu, poslouchání hudebního stylu a žánru hip-hop či tvorba graffiti, což je ale pro starší generaci pravicových radikálů naprosto nepřijatelné. V druhé polovině devadesátých let měly dále velký vliv české pobočky mezinárodních ilegálních organizací Hammer Skins (česká pobočka této sekce se nazývala Bohemia Hammer Skins), Blood and Honour či White Youth (mládežnická sekce Blood and Honour). To byly organizace, které již znamenaly celorepublikové nebezpečí, jejich organizace byla propracovanější a působily velmi militantně. „Například organizace Blood and Honour byla zamýšlena jako rozsáhlá a výkonná distribuční síť rasistických a neonacistických materiálů mezi mládeží.“²⁵ Organizace Bohemia Hammer Skins byla první skutečně početnou a aktivní pravicově radikální organizací. „BHS se od svého vzniku zaměřili především na

---

²³ MAZEL, M. Oponenti systému. In Politický extremismus a radikalismus v České republice. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 1998. s. 245-260. ISBN 80-2101798-8.

²⁴ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 469-470. ISBN 80-86598-45-4.

²⁵ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 45.

vydávání zinů, pořádání koncertů a výrobu a distribuci ultrapravicových materiálů. Výjimečně prováděli letákové akce. Realizovali však i násilné aktivity. Prováděli paramilitární výcvik, v zinech otiskovali fotografie údajných zrádců rasy a jejich telefonní čísla, ostře útočili i proti novinářům, kteří upozorňovali na jejich činnost (zvláště proti J. X. Doležalovi z reflexu a TV NOVA).²⁶ Podmínky členství v této organizaci a její organizační hierarchii a strukturu popisoval jeden z jejich aktivistů v zinu Bohemia takto: „My si sami vybíráme lidi, kterým nabídneme členství v Support Group, což je něco jako příprava pro vstup do Hammer Skins. Z toho vyplývá, že člen Support Group není zatím členem Hammer Skins, ale je na nejlepší cestě se jím stát. Ale i to může trvat třeba dva až tři roky. Měl bych se teď ale asi vrátit k našemu výběru členství. Vybíráme si lidi podle jejich práce pro hnutí, jejich loajality k myšlenkám skinheads, jejich chování atd. Výhodu mají ti, kteří jsou s námi v častém kontaktu, protože je máme na zřeteli. Nemáme zájem o alkoholiky a podobná individua, kteří napadají naše bílé spoluobčany a předvádějí se před televizními kamerami. Pro všechny zájemce o členství v Support Group mohu jen říct: Buď hrdý a věrný skinhead, buď věrný našim myšlenkám a snaž se i ty udělat něco pro naši věc. My si tě určitě vybereme. Dřív nebo později!“²⁷ V dalším z periodik této organizace, v zinu The Hammer News se můžeme dočíst, že člen nebo uchazeč o členství v Support Group by se měl chovat podle zákoníku cti Hammerskins. V něm byl kladen důraz na neuzívání drog (což platilo i pro nadměrné pití alkoholu), kamarádství, řádný život (stálá práce, bydlení, škola apod.), fyzickou kondici, zacházení se zbraněmi a jejich legální obstarání, etické chování na veřejnosti, ostražitost vůči bezpečnostním složkám státu i vůči novým členům a nečlenům apod.²⁸ V jiném čísle tohoto zinu uvedla organizace Bohemia Hammer Skins samotné cíle svého působení. „Spojuje nás idea nacionálního socialismu a boj za deset slov: My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí. Víme, že je to velmi zjednodušené, ale my nepotřebujeme složitý program, který by se vás snažil ohromit bravurními slovními obraty a svým zasvěceným pohledem na všechna temná zákoutí politiky a života. Ne dnes!!! V době, kdy bojujeme o holou

---

²⁶ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 472. ISBN 80-86598-45-4.

²⁷ Bohemia, 1995, č. 1, s. 2-3.

²⁸ The Hammer News, 1994, č. 3, s. 3.

existenci- o přežití bílé rasy! Naše ideály jsou čisté a přímé jako naše árijská srdce! Hammer Skins nebudou mít nikdy nic společného s politickou stranou!!! Politika je zábava pro góje řízená sionisty a politici až příliš často mění svá zprvu tak radikální stanoviska. Skinheads byli mnohokrát zneužití k jejich páchnoucím cílům a odkopnutí a zavržení...Naším cílem je společnost sociálně harmonická. Žádný komunismus ani kapitalismus! Žádně vykořisťování bílé dělnické třídy a již beztak poničené přírody. Společnost založená na vůdcovském principu, ve které nebude místo pro narkomany, zrádce, politické pobloudilce a jiné formy špíny!!! BHS dále bojuje proti všem formám rasové lůzy. Proti všem, kteří plánují ovládnutí světa a naší rasy, kterou nenávidí celým svým zvířecím srdcem. Proti lžím a překrucováním faktů o druhé světové válce. Proti drogám a narkomanům. Především ale proti překupníkům drog a těm, kteří usilují o jejich legalizaci. Proti všem sexuálním deviantům a především proti jejich militantním představitelům. Také proti úchylné zvrhlosti, která rozkládá bílou morálku, jakou je bezesporu pornografie. Proti stále se zvyšujícímu počtu potratů a klesající porodnosti, jejíž příčinou je rozklad a dekadence společnosti. Proti feminizmu, který se snaží rozdělit muže a ženy a je jen dalším sionistickým úderem na naší rase. Proti vykořisťování přírody a zvířat. Proti invazi cizího kapitálu a cizí amerikanizované kultury. Co může vyrůst z mládeže vychované MTV, Bravem a stupidními filmy v kinech? Proti všem formám bílého odpadu, kterými jsou bezdomovci, zločinci a zrádci rasy! Proti kapitalismu a komunismu ve všech jeho formách.²⁹ Na stanovách organizace Bohemia Hammer Skins můžeme být svědky toho, jak pravicově radikální skupiny prezentují své rasistické postoje jako jakýsi obranný postoj před destrukcí evropské kultury. Pro tento pojem jsem vymyslel termín „obhajovatelný rasismus“. Tato ilegální organizace ještě ve svých stanovách vyjadřovala nepochopení pro politické aktivity. Tento postoj u ilegálních pravicově radikálních skupin se během let obrátil o 180 stupňů. Přední čeští pravicově radikální aktivisté z ilegálních organizací, jako je dnes třeba Národní odpor, se politicky profilují v oficiálních politických stranách (nejčastěji v Dělnické straně sociální spravedlnosti). Paradoxem zůstává, že na jednu stranu se BHS distancují od politiky a zároveň si jako jeden z cílů vytkli společenské zřízení založené na vůdcovském typu, což je termín z oblasti řízení státu, tedy termín

---

²⁹ The Hammer News, 1994, č. 1, s. 1.

politický. BHS se také, jak je již ostatně patrné z názvu, sama situovala do prostředí skinheadské subkultury, proti níž dnes členové výše zmíněného Národního odporu bojí. Další významnou ilegální a militantní pravicově radikální organizací byla již výše zmíněná Blood and Honour (v překladu znamenající Krev a čest), kde česká sekce této mezinárodní rasistické organizace zvolila za svůj název Blood and Honour Division Bohemia. Tato organizace nabyla nejvýznamnější pozice v pravicově radikálním spektru co do prodeje hudebních nosičů s rasistickou tematikou, pořádání koncertů pravicově radikálních hudebních skupin či distribuci oblečení pro NS aktivisty. Tato organizace již ve svých stanovách deklarovala, že jejím cílem je rasová válka. Jednalo se tedy o již zcela jasně vyprofilované rasisty. „Blood and Honour Division Bohemia však (s částečnou výjimkou Prahy) zřejmě cílené násilné akce nerealizovala a postupně převládla v organizaci jednoznačně snaha profitovat na pořádání koncertů. Vydávání zinů i obchod s ultrapravicovými materiály, které jsou riskantní z hlediska odhalení, byly od policejní razie v roce 1999 výrazně omezeny.“³⁰ V devadesátých letech byl pojem „hammerskin“ také synonymem pro neonacistického skinheada, pro skinheady vzývající český nacionalismus se ustálila přezdívka „kališník“ či „vlastenec“. Pro neonacistické skinheady se používají též pojmy „bonehead“ či „fascho-skin“. Pojem bonehead (v překladu znamenající „duté hlavy“) je pojem, kteří vymysleli nerasističtí skinheadi, aby nedocházelo ke spojování subkultury skinheads s neonacismem. V současné době se již BHS v organizované podobě více než pět let nevyskytují. Počátkem tohoto tisíciletí se začala na výsluní prodírat teroristická Combat 18 (používána je též často zkratka C 18). V zahraničí páchá tato organizace teroristické akce, v České republice zatím není znám takový případ. Tato organizace je v našich končinách zatím jen často opěvována v písních pravicově radikálních hudebních skupin a čas od času se nějaká organizace snaží apelovat na boj v jejím duchu. V současné době tak činí a jedná organizace Terrormachine Bohemia (spíše lokální bojůvka několika trutnovských neonacistů), ale takové pokusy vždy končí maximálně několika na internetu zveřejněnými fotografiemi hajlujících mužů v kuklách, kteří v rukou drží makety zbraní. Combat 18 je první z neonacistických organizací, která upřednostňuje koncept „odpor bez vůdce“ a také taktiku boje „vlků samotářů“. Jedná se o boj a

---

³⁰ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 485. ISBN 80-86598-45-4.

taktiku, kdy se již nevedou seznamy jmen členů pravicově radikálních skupin a neexistují dlouhé čekací lhůty jako v případě BHS, ale sdružuje se do menších neformálních skupin, ve kterých se vykonává některá z radikálních činností. Tento koncept je v současné době u pravicových radikálů velmi oblíbený a prosazuje ho především ilegální organizace Národní odpor. „Jako součást soudobého decentralizovaného neonacismu (tj. autonomního či svobodného nacionalismu) lze chápat soudobou českou organizaci Národní odpor, která vznikla v roce 1998 a která představuje volné uskupení lokálních neonacistických buněk. V rámci Národního odporu existují proudy, které jsou více nakloněny tradičnímu německému pojetí nacismu, jiné se zaměřují na prosazování české identity v rámci celoárijského neonacistického působení.“³¹ Tato organizace se stala nejaktivnější pravicově radikální skupinou a její aktivita trvá až do současnosti i přesto, že bylo několik jejich předních představitelů zatčeno při policejních razíích proti extremistům v roce 2009. Členové Národního odporu nejprve tvořili bojůvky, které konaly pouliční násilnosti. Později začali pořádat různé demonstrace a dokonce se neúspěšně pokusili o registraci. „Ve svých krátkých programových tezích z roku 1999 se NO označuje za svobodné nacionalisty, zastávající principy evropanství, kolektivismu (jednotlivec musí své zájmy podřítit celku, odmítají kult individuality a na jeho místo staví kamarádkou soudržnost, proti materialistickému pohledu na svět bojují idealismem a nadšením, proti přesile bojovnosti), antikomunismu, aktivismu a nepáchání trestné činnosti (cílem aktivistů NO je působit v mezích současných zákonů, přičemž sebeobranu vůči těm, kdo chtějí omezovat jejich svobodu nepovažují za právo, ale za povinnost). Fakticky členové Národního odporu většinou vyznávají otevřeně neonacistické přístupy, jsou panárijsky orientováni a dopouštějí se překračování zákonů, včetně násilné činnosti. NO podporuje i boj Palestinců proti Židům.“³² Je velmi zajímavé, že v boji proti Židům jsou pravicoví radikálové schopni podporovat i nebílá etnika, jako jsou v tomto případě například Palestinci. I z dob nacistického Německa jsou však známé případy, kdy v jednotkách Waffen SS válčili muslimové. Jak uvádí Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce

---

³¹ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 48.

³² MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 493. ISBN 80-86598-45-4.

2006, tak se dokonce v témže roce chtělo několik pravicových radikálů přihlásit do armády Íránu, aby mohli bojovat proti Izraeli.³³ Paradoxní situace nastala v roce 2007, kdy časopis Týden přišel s informacemi, že vnukem židovského vězně z koncentračního tábora Jiřího Richtera není nikdo jiný než jeden z neaktivnějších členů Národního odporu Praha a veterán české pravicově radikální scény Tomáš Kebza. Organizace Národní odpor také dokázala svolat jednu z největších demonstrací sil pravicového radikalismu. Na shromáždění dne 1. května 2007 v Brně dorazilo až 600 NS aktivistů. Byla to také po dlouhé době jedna z veřejných akcí pravicových radikálů, která byla úředníky magistrátu rozpuštěna a skončila konfliktem s policií. Podle Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2007 byl na tuto demonstraci připraven projev, který glorifikoval nacistickou třetí říši. Projev měl znít takto: „Bohužel už nežijeme ve světě, v němž by vládl pořádek, spravedlnost a přirozené hodnoty. Tento svět zemřel před 62 lety a po něm nastoupil globální pseudokapitalismus, tedy kapitalismus, který už nestojí na vytváření hodnot, ale především na manipulaci s penězi.“³⁴ Zde můžeme být svědky obecného faktu, že pravicoví radikálové nenahlíží na třetí říši jako na záměrné zlo, ale jako na dobu práva a spravedlnosti. Národní odpor je činný do dnešních dnů a právě tato organizace stála za pořádáním pochodu pražským Starým židovským městem v den výročí Křišťálové noci v listopadu 2007. Nahlásila ho však pod krycím jménem Mladí národní demokraté. Tento pochod byl nakonec zakázaný a v Praze ten den vypukly velké policejní manévry a šarvátky mezi pravicovými radikály s jejich odpůrci. Mezi odpůrce pochodu se ten den zařadili nejenom levicoví extremisté, ale také široká veřejnost a přední čeští politici. Spíše jakousi kampaní než organizací, která monitoruje a fyzicky napadá osoby smýšlející antifašisticky, je mezinárodní Anti-Antifa. Tuto kampaň taktéž velmi prosazuje Národní odpor. Vraťme se ale nyní ještě k některým důležitým organizacím 90. let. Jedna z organizací, která se soustředila na tzv. pangermánský neonacismus, si jako svůj název zvolila vznešený termín Rytíři slunečního kruhu (slunečním kruhem byl patrně míněn hákový kříž). Mareš uvádí, že Rytíři slunečního kruhu usilovali o nastolení

---

³³Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006. Praha: Ministerstvo vnitra, 2007. s. 2.

³⁴Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2007. Praha: Ministerstvo vnitra, 2008. s. 14.

nacionálního socialismu a podporovali začlenění českého území do německé říše (která by dle nich měla opět vzniknout). Rytíři slunečního kruhu byli zvláště inspirováni myšlenkami Reinharda Hendricha, kterého pokládali za velkého ctitele a ochránce českého národa (kterého nechali zavraždit zrádci z Anglie), a proto v roce 2000 založili Kult Reinherda Tristianu Eugena Heydricha, který byl v rámci Rytířů slunečního kruhu uctíván.³⁵ Tento příklad a tuto konkrétní organizaci bych charakterizoval jako klasický příklad historické pomatenosti, nevědomosti a hlouposti určité části spektra pravicového radikalismu. V roce 2000 vznikla organizace Bohemia White Power (v překladu znamenající česká bílá síla). S jejími zakladateli jsem měl možnost setkat se během mých středoškolských studií. Tuto organizaci založili dva tehdy šestnáctiletí gymnaziální studenti. Vysvětlili mi cíle jejich organizace a stanovy. Nepůsobili na mě jako vyložený extremisté, spíše byli jako mladí nespokojeni se stavem tehdejší společnosti a zábavou svých vrstevníků (neřešená kriminalita, zvýšená konzumace drog mezi mládeží). Nebyli ani přívrženci neonacistického směru pravicově radikálního spektra. Tato skupina neuskutečňovala žádné násilnické akce a po celou dobu svoji existence fungovala spíše jako informační internetový portál pro všechny osoby NS smyšlení, tedy jak jsem zmínil již výše tzv. NS aktivisty. K dispozici zde byly texty písní, názory na společnost či údaje o významných osobnostech pravicově radikálního hnutí. Zároveň se tento portál snažil celé pravicově radikální spektrum jaksi kultivovat, profesionalizovat a intelektualizovat. V článcích na těchto stránkách se již psalo o tom, jak by se měl NS aktivista chovat na veřejnosti, jak by se měl oblékat, jakou číst literaturu či jak se chovat a co říkat u případného policejního výslechu. Bohemia White Power se stala známou především díky tomu, že se svého času stala nejnavštěvovanější pravicově radikální internetovou stránkou v České republice. A protože se články vyskytovaly napsané i v angličtině, pronikla i do první evropské desítky. Po spojení s organizací Aryan Intelligence, jejíž vůdce díky nesprávně zvolenému heslu de facto umožnil organizaci Antifa (organizace zabývající se monitoringem a posléze fyzickým napadáním pravicových radikálů), aby pronikla do e-mailové schránky této organizace. To zapříčinilo i zveřejnění adres členů této organizace. Bohemia White

---

³⁵ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 500. ISBN 80-86598-45-4.

Power poté ukončila činnost a její zakládající členové se z pravicově radikálního spektra zcela stáhli. Na zveřejněném seznamu členů této organizace však bylo i jméno Vladimír Holub. Vladimír Holub byl jedním z aktéru mediálně velmi známé kauzy, kdy v roce 2007 deník MF Dnes přišel s informací o tom, že do Armády České republiky pronikli pravicoví radikálové. Vladimír Holub byl jedním z nich a musel posléze armádu opustit. Začátkem tohoto tisíciletí se pravicoví radikálové začali stahovat z organizovaných skupin a svoji činnost začali vykonávat více autonomně, jak jsem již výše zmínil v tzv. taktice odporu bez vůdce. Vzniká tak paradoxně neformální sdružení Autonomní nacionalisté, které v letech 2005-2009 velmi často pořádalo koncerty a protestní shromáždění. Jedním z projevů autonomního nacionalismu bylo například vytváření domobran. „Akcí přesahující tradiční aktivity neonacistů bylo vytvoření hlídek domobrany v Orlové, ke kterému došlo počátkem prosince 2005. Vytváření domobrany, prezentované jako akce proti zvyšování kriminality, jednoznačně směřovalo hlavně proti romské komunitě v Orlové.“³⁶ V letech 2005-2008 měla značný vliv na pravicově radikální scéně organizace Národní korporativismus, která též pořádala různé demonstrace a shromáždění. Je také nutno připomenout, že pravicoví radikálové byli většinou členy několika neregistrovaných skupin a politické strany zároveň. Neznamená tedy, že by například v roce 2007 aktivně fungující organizace Národní odpor, Autonomní nacionalisté, Národní korporativismus či Dělnická strana soupeřili o své členy. Jako „zlatý rok české ultrapravice“ bychom mohli charakterizovat rok 2008. Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2008 ho charakterizuje jako rok nových trendů na české ultrapravicové scéně. Mezi tyto trendy můžeme jmenovat: snaha většího počtu aktivistů o vstup na politickou scénu; pořádání takzvaných spontánních akcí, obvykle demonstrací, jejichž témata jsou většinou v rozporu se zákonem a projev bývá mnohem agresivnější než na předem ohlášených shromážděních; nárůst násilí ze strany účastníků při veřejných akcích, kdy se hlavním protivníkem stává Policie ČR jako představitelka tzv. „Systému“; užívání oblečení stylu black-block pro znesnadnění identifikace jak ze strany policie, tak ze strany ultralevicových skupin; používání pomoci právního zástupce při organizování hudebních produkcí, kde na místě slouží organizátorovi i jako ochrana před údajnou

---

³⁶ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2005. Praha: Ministerstvo vnitra 2006, s. 3.

policejní perzekucí a rovněž jako ochrana před vstupem policie do místa, kde akce probíhá.³⁷ A v jakém stavu se pravicově radikální scéna nachází v současných měsících? „Česká extremistická scéna je podle Bezpečnostní informační služby v útlumu. Extremisté se bojí tvrdého postupu policie, nepořádají téměř žádné akce. Jezdí místo toho do zahraničí. Píše se to v nové zprávě BIS.“³⁸ Tento útlum aktivit jsem zaznamenal i například na internetových stránkách Národního odporu.³⁹ Zde se již nevyskytují články a příspěvky v takové intenzitě a frekvenci, jako tomu bývalo dříve. Při početných razích a zatýkáních NS aktivistů v roce 2009 bylo totiž zadrženo mnoho aktivistů, kteří na tento web přispívali právě svými články. Celá pravicově radikální scéna se tak zdála ochromena díky zadržení a věznění vůdců těchto uskupení. Radikálové zadrženi v této kauze jsou označováni jako takzvaní „samolepkoví zločinci“, neboť důvody jejich zadržení byly například pořádání koncertů, napsání textů k písním či lepení samolepek s logem Národního odporu a Autonomních nacionalistů. Celá tato razie připomínala spíše politický hon na čarodějnice v době, kdy vzrůstala podpora pravicově radikálních uskupení před volbami. Jako politickou štvanicí tyto razie označila i radikálně levicová organizace Antifa a nad důvody zadržení se zamyslel i samotný prezident Václav Klaus. Poslední velká shromáždění pravicových radikálů, pořádaná začátkem března a dubna 2011 Dělnickou stranou sociální spravedlnosti a zároveň i neoficiálními organizacemi jako je Národní odpor či Autonomní nacionalisté v Novém Bydžově či Krupce na Teplicku, ale ukázala opětovný vzestup sympatizantů tohoto politického myšlení. Do Nového Bydžova se v den demonstrace sjelo až 500 sympatizantů radikální pravice. Nutno ovšem podotknout, že v tomto konkrétním případě přišlo radikály podpořit i mnoho tamějších obyvatel, kteří primárně s pravicovými radikály nesympatizují. Mezi další významnější ilegální skupiny patřily v polistopadové éře české ultrapravice ještě Neviditelná říše rytířů Ku Klux Klanu, Nacionálně socialistické hnutí Evropy, Bohemia Skinheads, Legie cti či Ahnerebe.⁴⁰ Nesmíme zapomenout zmínit také organizaci Resistance Women Unity, kterou tvoří výhradně

---

³⁷ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2008. Praha: Ministerstvo vnitra 2009, s. 5.

³⁸ BIS: Extremisté se v Česku bojí, utíkají do ciziny a na internet. MF DNES, 2010, roč. XXI, č. 253 (2. 11. 2010), s. A3.

³⁹ www.odpor.org

⁴⁰ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 654-655. ISBN 80-86598-45-4.

ženy, které sympatizují s proudem pravicového radikalismu. Většinou od ilegálních a neregistrovaných skupin také pochází nápady pořádat tzv. spontánní demonstrace. Ty jsou reakcemi na nějakou událost týkající se pravicového radikalismu (zatýkání pravicových radikálů, reakce na zásadní aktuální společenské dění). Mezi takové spontánní demonstrace patřila například Demonstrace za právo shromažďování a svobodu slova či Demonstrace na podporu Srbska a nesouhlas se samostatností Kosova. Po početných policejních razířích proti NS aktivistům dokonce vzniklo občanské sdružení Ingennus, které nabízelo bezplatnou právní pomoc stíhaným radikálům. Za tímto projektem stál jeden z vůdců české pravicově radikální scény a její ideolog Filip Vávra. Nutno podotknout, že v těchto procesech obhajovali radikály renomovaní právníci jako například Kolja Kubíček či Klára Slámová. To dokazuje to, že pravicoví radikálové mají dostatek finančních prostředků na takové služby. V dnešních dnech jsou aktivní tyto pravicově radikální ilegální skupiny: Národní odpor, Autonomní nacionalisté a jedna z nejnovějších organizací, která si říká Svobodná mládež.

V této kapitole jsem tedy provedl nástin české ultrapravice po listopadu 1989 a její vývoj. Jak je patrné, česká pravicově radikální scéna je charakteristická neustálým vznikáním a zanikáním ilegálních a neregistrovaných organizací. To dokazuje, že policie rozkrývá a postupuje proti těmto skupinám velmi represivně. Na druhou stranu se však pravicoví radikálové svého boje nevzdávají a uskutečňují ho stále sofistikovanějším způsobem. Dále jsem dospěl ke zjištění, že česká NS scéna je vnitřně oslabena neustálými rozkoly. Ty se dějí převážně z ideologických a finančních, ale také například z osobních důvodů. Dalším typickým znakem je oscilace mezi lety s vysokou veřejnou aktivitou a lety úpadku české NS scény. Vzhledem k tomu, že současní přední pravicově radikální ideologové otevírají hnutí i pro takové mládežnické fenomény, jakými jsou např. jízda na skateboardu či poslouchání hudebního stylu hip-hop a v české společnosti rostou protiromské a rasistické nálady, lze očekávat stále větší podporu pravicovému radikalismu z řad široké veřejnosti, což může zapříčinit i rostoucí aktivitu těchto skupin.

4. PRAVICOVÝ RADIKALISMUS A AKTIVNÍ POLITIKA

Během let vývoje polistopadové ultrapravicové scény si mnoho přesvědčených NS aktivistů uvědomilo, že pouličním násilím ke svým cílům nedospějí. Začali se tudíž kultivovat a ucházet se o cestu k moci legální politickou cestou. V této kapitole provedu výčet občanských hnutí a politických stran inklinujících k pravicovému radikalismu. Popíšu jejich aktivity, ideje, činy, ovlivnění společnosti a také důvody vzniku a zániku těchto stran. Mezi nejelementárnější politické aktivity pravicových radikálů patří již od počátku 90. let různé demonstrace, srazy či mítinky a pochody. Na začátek bych uvedl několik důležitých dat, která bývají důvodem k uskutečnění právě takových akcí:

30. leden- Jmenování Adolfa Hitlera říšským kancléřem v roce 1933.

13. únor- Bombardování Drážďan spojeneckými vojsky v roce 1945.

20. březen- Smrt Romana Skružného v roce 2004.⁴¹

20. duben- Narození Adolfa Hitlera v roce 1889.

30. duben- Smrt Adolfa Hitlera v roce 1945.

1. květen- Svátek práce.

8. květen- Konec II. světové války.

10. květen- Mírový let Rudolfa Hesse do Velké Británie v roce 1941.

6. květen- Vražda mladého pravicového radikála Miloše Reha v Litvínově v roce 1999.

28. květen- Smrt kultovního amerického rasisty Davida Lanea v roce 2007.

30. červen- „Noc dlouhých nožů“ v nacistickém Německu v roce 1934.

20. červenec- Vražda Roma Oty Absolona ve Svitach v roce 2001. Z vraždy byl dle pravicových radikálů nespravedlivě odsouzen Vlastimil Pechanec.

---

⁴¹ Více o Romanu Skružném v kapitole 6.4.2.

1. srpen- Narození kultovního NS zpěváka Iana Stuarta v roce 1957. Stuart byl zároveň zakladatelem organizace Blood and Honour.

7. srpen- Smrt Rudolfa Hesse v roce 1987.

21. srpen- Okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968.

1. září- Začátek II. světové války v roce 1939.

24. září- Smrt Iana Stuarta v roce 1993.

28. září- Smrt sv. Václava v roce 935.

23. říjen- Vražda NS aktivisty Jana Strička v Rakovníku v roce 2008.

28. říjen- Vznik Československé republiky v roce 1918.

30. říjen- Narození Romana Skružného v roce 1932, kultovní postavy a ideologa českého pravicového radikalismu.

9. listopad- Tzv. „Křišťálová noc“ v nacistickém Německu v roce 1923.

17. listopad- Pád komunismu v Československu v roce 1989. V současné době také připomínka velké pouliční bitvy v Janově v roce 2008.

5. prosinec- Vražda pravicově radikálního skinheada Daniela Hejdánka v Pardubicích v roce 1992.

4. 1 PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍ POLITICKÁ HNUTÍ A STRANY

Podobně jako u neregistrovaných a ilegálních pravicově radikálních skupin i zde provedu výčet nejdůležitějších politických stran a hnutí, popíši jejich nejdůležitější stanovky a cíle. Také zmíním dobu jejich působení a výsledků jejich politické činnosti. Mnoho přesvědčených pravicových radikálů zjistilo, že pouliční násilnosti a šarvátky k jejich vizi o změně společnosti nikam nevedou. Začali tedy zakládat politické strany a hnutí a své cíle začali prosazovat jinými cestami. U některých organizací však byla registrace na Ministerstvu vnitra velmi komplikovaná, neboť je její proces vázán na demokratické působení a dodržování

ústavy. Proto byla již nejedna pravicově radikální strana rozpuštěna soudně či nebyla zaregistrována vůbec.

První stranou po listopadovém převratu, která se profilovala jako pravicově radikální, byla strana Sdružení pro republiku-Republikánská strana československá (která se stala dokonce v letech 1993-1998 i stranou parlamentní) s jejím kontroverzním předsedou Miroslavem Sládkem. Ten proslul svým rasistickým výrokem při jednání v Poslanecké sněmovně v roce 1996, kdy prohlásil: „Cikáni by měli být trestně odpovědní už od narození, protože prakticky to už je jejich největší zločin.“⁴² Tímto hloupým a nesmyslným výrokem strana využila rasistických a protiromských nálad tehdejší společnosti. Tato strana spolupracovala i se známým francouzským nacionalistou Jean-Marie le Penem. V této straně začínal svoji pravicově radikální politickou dráhu i předseda současné nejsilnější pravicově radikální politické strany Dělnická strana sociální spravedlnosti Tomáš Vandas. Sdružení pro republiku-Republikánská strana Československa měla i svou mládežnickou sekci, která se nazývala Republikánská mládež. Někteří vysoce postavení členové Republikánské mládeže se poté stali i členy ilegálního Národního odporu, což potvrzuje jistou provázanost (i když navenek popíranou) členů pravicově radikálních politických stran s pravicově radikálními ilegálními a militantními organizacemi. V roce 1990 též vznikla strana Pravá alternativa⁴³, která na přelomu tisíciletí byla významnou organizací, pod jejíž záštitou se pořádaly pravicově radikální demonstrace. Tato strana se navenek distancovala od neonacismu, avšak ve svých periodikách používala tutéž rétoriku jako neonacisté: „Tvrdý postoj nebo třeba jen kritika vůči cikánům, židům, či přistěhovalcům se u nás příliš nevyplácí ani přes neustále proklamovanou svobodu projevu a slova. Otevřené šíření rasové nesnášenlivosti vůči bílým národům je však u nás takřka beztrestné- neustále se bagatelizuje, omlouvá, nebo ještě lépe ignoruje.“⁴⁴ V posledních dnech můžeme být v médiích svědky připomenutí existence další pravicově radikální strany, vzniklé na přelomu tisíciletí, a to sice uskupení Národní strana. Ladislav Bátora, který byl v současných dnech jmenován do funkce ekonomického poradce ministerstva

---

⁴² Lze spatřit na internetovém videoservertu www.youtube.com pod heslem Sládek a cikáni.

⁴³ Název Pravá alternativa vznikl až na počátku tisíciletí, strana měnila názvy mnohokrát, mj. se jmenovala Radikální republikánská strana či Národně sociální blok.

⁴⁴ Národně sociální výzva, 2001, č. 7, s. 8.

školský Josefa Dobeše, kandidoval za tuto stranu v roce 2006 ve volbách do sněmovny, což znemožnilo jeho jmenování náměstkem ministra školství, jak bylo původně zamýšleno. Národní strana se také do podvědomí veřejnosti dostala tím, že si jako politická strana zřídila tzv. národní gardu, která měla fungovat jako úderná a obraně síla tohoto politického subjektu. „Pozornost médií chtěla NS opět upoutat dne 28. října 2006 protiislámsky zaměřenou akcí „Spalme nenávisť“. Předcházela jí letáková kampaň. Při samotné akci měla být vztyčena šibenice, na které měla být oběšena a následně spálena figurína představující Proroka Muhammada. Nelze vyloučit pokus o paralelu s událostmi, které následovaly po zveřejnění karikatur Proroka Muhammada v září 2005 dánským deníkem Jyllands-Posten. ČR mohla získat nálepkou „antiislámského“ státu a mohla se zviditelnit jako vhodný cíl pro teroristický útok. Tuto akci přerušil zákrok bezpečnostních složek.“⁴⁵ To ale bohužel dokládá strach a ústupky evropské civilizace před ještě větším nebezpečím pro společnost než je pravicový radikalismus, a to sice před fundamentalistickým extremismem náboženským islámským. Národní strana také získala v roce 2006 několik křesel ve volbách do obecních zastupitelstev. To se povedlo i další nacionalistické straně Právo a spravedlnost. Jako důvod neúspěchu ve volbách parlamentních v témže roce uvedly pravicově radikální skupiny malý prostor ve veřejnoprávních médiích. Ta některé jejich předvolební spoty dokonce stáhla z vysílání, poněvadž podporovaly rasovou nesnášenlivost. V roce 2008 došlo při protestní akci Národní strany proti pochodu homosexuálů Brnem k potyčkám, kde pravicovní radikálové fyzicky napadli účastníky pochodu. V roce 2010 Národní strana končí svoji činnost, poněvadž velká většina pravicových radikálů inklinovala spíše k Dělnické straně. Dělnická strana vznikla v roce 2004 a v současnosti je jedinou aktivní pravicově radikální politickou stranou, která má stále ambice uspět v parlamentních volbách a získat podporu široké veřejnosti. V současnosti však působí pod názvem Dělnická strana sociální spravedlnosti, neboť původní Dělnická strana byla usvědčena z porušování ústavy a v roce 2010 byla soudně rozpuštěna. Její přední představitelé jsou zároveň obviněni z šíření rasové nenávisti během proslovů na různých demonstracích či předvolebních mítincích. Dělnická strana měla vždy tendence získat si podporu obyvatelstva v místech, kde mají problémy s romskou

---

⁴⁵ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006. Praha: Ministerstvo vnitra 2007, s. 4.

komunitou. Po vzoru Národní strany si i Dělnická strana zřídila své Ochranné sbory. Ty se také vydaly v říjnu 2008 hlídkovat na problémové litvínovské sídliště Janov. Místní Romové je však vyhnali a počastovali je rasistickými nadávkami. Velmi známá je událost, kdy obrovitý litvínovský romský mafián v přítomnosti televizních kamer, novinářů a Policie ČR častuje 150cm vysokou dívku, členku Ochranných sborů Dělnické strany a místopředsdkyni Dělnické mládeže Lucii Šlégrovou výrazy typu: „Seber se a vyjed' ty kundo špinavá česká, chceš, abych tě odved na silnici a tam si šlapala celej život, ty děvko jedna? Špíny český!“⁴⁶ Je zajímavé, že v tomto případě neproběhl takový mediální „humbuk“, jak tomu bývá v případě, kdy se rasistických projevů dopustí člen majoritní společnosti. V důsledku těchto událostí svolala Dělnická strana v listopadu 2008 demonstraci a pochod do problémového sídliště. Tato akce získala masivní podporu i mezi širokou veřejností, která radikály otevřeně podporovala. Tato akce skončila krvavou bitvou pravicových radikálů s policií. Vzrůstající obliba a preference Dělnické strany ukončily až policejní razie proti některým jejím členům, kteří byli zároveň členy Národního odporu, na jaře 2009. Strana byla nakonec soudně rozpuštěna, její představitelé trestně stíháni a média s touto stranou dokonce spojovala i tzv. žháře z Vítkova, o kterých se zmiňují výše. Členská základna nakonec přešla do nově založeného subjektu Dělnická strana sociální spravedlnosti a v parlamentních volbách v roce 2010 získala přes jedno procento hlasů, což jí zajistilo finanční podporu od státu. Její nedávné demonstrace na dalších místech s problémovou romskou komunitou v Novém Bydžově a v Krupce na Teplicku opět ukázaly na početnou podporu této strany i z řad neradikálního spektra. Strana nabízí populistická řešení na palčivá témata, na což určitá část voličů ráda slyší. Ačkoliv strana nenabízí žádná propracovaná řešení problémových témat, nelze jí upřít, že po masivních demonstracích v Janově se tamější úřady probudily a situace spěje k lepším zítřkům. Tato strana navázala i užší spolupráci s německými pravicově radikálními stranami a má také svou mládežnickou základnu, která si říká Dělnická mládež. Mezi další relativně významnější pravicově radikální politické strany a hnutí patřila Národní demokratická strana či Národní sjednocení.

---

⁴⁶ Lze spatřit na internetovém videoservertu www.youtube.com pod heslem Litvínov-Janov.

4. 2 PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍ ZÁJMOVÉ SKUPINY

„Řada ultrapravicových aktivistů se v polistopadovém období rozhodla prosazovat své požadavky a cíle nikoliv ve volebním boji, ale jiným veřejným působením- seskupováním ideově blízkých lidí, pořádáním řádně ohlášených demonstrací, letákovými akcemi, osvětově vzdělávací činností, vydáváním publikací či právní, existenční a morální podporu stíhaných a vězňených pravicově radikálních aktivistů apod.“⁴⁷ První z těchto organizací byla Vlastenecká fronta založená v roce 1993. Zajímavost u této organizace bylo, že se snažila o jakési splynutí hodnot pravicového radikalismu s hodnotami křesťanskými. Mareš o programu této zájmové skupiny píše, že se její program mj. hlásil k nacionalismu, odmítnutí Maastrichtské smlouvy, zákazu KSČM a exemplárním potrestání funkcionářů bývalého vedení KSČM, potírání prostituce, profesionalizaci armády, zavedení trestu smrti (i pro velké překupníky drog), zavedení domovského práva pro Cikány, prosazování tradiční křesťanské morálky (proti pronikání perverzních asiatských a pseudokřesťanských sekt) či zavedení přistěhovalcké daně pro ty podniky, které zaměstnávají přistěhovalce.⁴⁸ Je zajímavé a k přemýšlení vybízející, proč se často propojují a spojují v jednu myšlenku na první pohled protikladné způsoby myšlení. Pravicový radikalismus se snaží jakýmsi způsobem lidstvo rozdělit a třídit, kdežto křesťanství si klade ze své podstaty lidstvo spojit a sjednotit. Akce Národní obnovy byla též organizací spojující myšlenky nacionalismu a katolicismu. V historii lidstva ale můžeme být mnohokrát svědky propojení těchto myšlenkových proudů. Vlastenecká fronta byla aktivní ještě v roce 2007, kdy svolala demonstraci na podporu bývalého policisty Tomáše Čermáka. Ten se stal v květnu 2006 obětí tehdejšího vzrůstajícího politického vlivu Strany zelených. Strana zelených a hlavně její budoucí poslankyně Kateřina Jacques se tehdy úmyslně před televizními kamerami chovala protiprávně, když narušovala řádně nahlášený pochod pravicových radikálů. Policista Čermák proti ní správně použil donucovacích prostředků, za což byl následně nepochopitelně od policie vyhozen. Je ale zajímavé sledovat jakýsi dvojí přístup pravicových radikálů k policii a represivním složkám

⁴⁷ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 282. ISBN 80-86598-45-4.

⁴⁸ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 292. ISBN 80-86598-45-4.

státu vůbec. Na jedné straně pravíkoví radikálové již od svého počátku s policií bojují, kritizují ji za rozhánění jejich demonstrací a odsuzují mise české armády v zahraničí. Na druhé straně podporují na demonstraci bývalého policistu, vychvalují policii zasahující proti antifašistům a na internetových stránkách Národního odporu nabádají ke vstupu do ozbrojených složek České republiky. Je známo již několik případů, kdy se zjistilo, že u městské policie či v armádě pracuje aktivní člen pravíkově radikálních hnutí. Výraznou zájmovou skupinou byla v devadesátých letech také Vlastenecká liga. Ta byla charakteristická svým nekompromisním postojem vůči neonacismu a fašismu a mezi členy této skupiny, kteří si říkali „kališníci“, docházelo k pouličním šarvátkám s neonacisty. Vlastenecká liga se vzhlížela ve slavných epochách českých dějin, především v období husitství. Členem této organizace byl i známý zpěvák Daniel Landa. Další z takových hnutí, jako bylo například Vlastenecké hnutí českého lva, mělo sice ve svém názvu pojem vlastenectví, ale jak uvádí Mareš, označovalo například Romy za přistěhovalce a Václava Havla za dosazenou figurku, ověčenou poctami od zednářských a sionistických kruhů.⁴⁹ I toto hnutí tedy vykazovalo znaky rasismu a antisemitismu. Z dalších velmi významných uskupení můžeme jmenovat Národní alianci. Mareš o této zájmové skupině informuje jako o velmi rasistické organizaci, která ve svém časopise Vlajka vyzývala k zavedení apartheidu České republiky, popírala holocaust a útočila proti židovství (včetně používání termínů jako „talmudistická demokracie“, „smyšlených obětí jakéhosi vybájeného holocaustu“ apod.).⁵⁰ Je zajímavé, že se mnozí pravíkoví radikálové staví do role historiků, aniž by uváděli věrohodné zdroje, kde taková historická fakta objevili. Organizace, která ve svém časopise diferencovala lidi dle jejich příslušnosti k etniku, aniž by to považovala za rasistické, si jako název zvolila Vlast.cz. Ta například tvrdila: „Nikdo tady nemá právo, zvláště pak ne reprezentanti pozitivní demokracie, více, či méně proticikánské postoje u tří pětín veškerého obyvatelstva, považovat za rasistické. Ty přece vzrůstají a kvetou z následujících skutečností: 1) Negativní a nesympatický image cikána, a) neadaptivní chování, b) velký podíl na kriminalitě, c) odpor k práci a škole, d) parazitní způsob života, e)

---

⁴⁹ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 292. ISBN 80-86598-45-4.

⁵⁰ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 333. ISBN 80-86598-45-4.

nízká úroveň kulturního chování. 2) Kontraproduktivní postoj představitelů státu a procikánských lobbystických skupin, prosazující pozitivní diskriminaci a zatajující skutečný stav věci, a) údaje o cikánské kriminalitě, b) míra sociálních podpor, c) podíl na tvorbě národního důchodu. ...Cikán se nezměnil, nemění a nechce měnit“.⁵¹ Jak je vidět, ve sféře pravicového radikalismu nezáleží, zda se jedná o ilegální organizaci, politickou stranu nebo zájmovou skupinu, neboť ve všech typech organizací můžeme pozorovat projevy otevřeného rasismu a absenci racionálního řešení problémů, které pravicové radikály trápí. Mezi další relativně významnější pravicově radikální zájmové skupiny patřily Národní front castistů, Hnutí národního sjednocení či Vlastenecké hnutí českého lva.⁵² V roce 2008 se o registraci jako občanské sdružení pokusilo neúspěšně společenství Národní domobrana. Ministerstvu vnitra byla trnem v oku především tato část jejich stanov: „Národ se musí bránit- založit domobranu a postavit se na ozbrojený odpor a neseďet s rukama v klíně, nenechat se mlátit a vykořisťovat. Vláda, která přivedla rodiny do bídy a utrpení a nyní na ně posílá exekutory a úředníky, se musí svrhnout a vrátit rodinám to, co vám tito lidé zabavili. Národní domobrana musí být silnější než policie, aby mohla chránit občany. Přidejte se a skončujte s tím, co se tady děje...“⁵³ V současnosti neexistuje žádná pravicově radikální zájmová skupina, která by vykonávala výraznější aktivitu.

V této kapitole jsem tedy provedl výčet a aktivity nejdůležitějších ultrapravicových politických stran, hnutí a zájmových skupin. Podobně jako v předchozí kapitole můžeme být i zde svědky neustálého vznikání a zanikání krajně politických subjektů. Pro českou ultrapravicovou scénu je po celou polistopadovou epochu příznačné hledání silného politického subjektu, který by byl schopný uspět v parlamentních volbách. Zdá se, že po letech nesourodosti, vnitřních sporů či diferenciaci na několik subjektů se stejnými zájmy, našla pravicově radikální scéna oporu v Dělnické straně sociální spravedlnosti. Ta již v minulých volbách přesáhla jednoprocenní hranici voličských hlasů a její preference se patrně budou zvyšovat.

---

⁵¹ Vlast, 2000, č. 3, s. 29.

⁵² MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 500. ISBN 80-86598-45-4.

⁵³ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2008. Praha: Ministerstvo vnitra 2009, s. 7.

5. KULTURNÍ PROJEVY PRAVICOVÝCH RADIKÁLŮ

V této kapitole se věnuji popisu a výčtu kulturních aktivit a projevů pravicových radikálů. Jednak objasním vývoj módy pravicových radikálů jako projevu ideologického postoje a jednak provedu výčet a způsob pravicově radikálních projevů v uměleckých oblastech jako je hudba, literatura či výtvarné umění.

5.1 HUDBA

Mezi další zásadní pojítko soudržnosti mezi pravicovými radikály patří bezpochyby hudba. Snad žádný jiný politický proud není tak těsně spjat s hudbou jako pravicový radikalismus. Již od dob počátků pravicově radikálního smyšlení v subkultuře skinheads to byla v různých odnožích hudba rocková. V poslední době jsme svědky toho, že mladí NS aktivisté začínají mít v oblibě hudební žánr či se přímo propagují ve stylu hudby, kterou jejich starší kolegové vyloženě nesnáší a mají k ní odpor. Jedná se o styl hudby zvaný hip-hop, tedy styl úspěšný převážně mezi populací Afroameričanů. V diskuzích na NS stránkách můžeme být svědky debat a hádek mezi starší a mladší generací pravicových radikálů nejen o sympatiích mladších k tomuto hudebnímu stylu, ale také o celkovém směřování NS scény v České republice. Jak jsem již zmínil, pravicově radikální scéna je spojena především s hudbou rockovou. Vždyť také nejznámější a nejkultovnější zpěvák neonacistické scény světového významu Ian Stuart začal vytvářet koncept „Rock against Communism“. „Rock against Communism“ znamená v překladu „rock proti komunismu“. Hudba tak dle něj měla posluchače nejenom bavit, ale také vyjadřovat a burcovat k nenávisným postojům vůči komunistické ideologii. Zkratka RAC se také stala škatulkou všech rockových kapel, které kdy inklinovaly k pravicovému radikalismu. Veškerá hudba produkována pravicovými radikály se poté označuje jako „White Power Music“, což v překladu do češtiny znamená „hudba bílé síly“. „Rozhodující pro White Power Music byly a jsou rasisticky a nacisticky orientované texty. Nastal i výrazný příklon mnoha skupin ke keltským, germánským a (ve střední a východní Evropě) i slovanským mytologickým tématům, z nichž jsou čerpány ideály pro současný boj. Přes zdůrazňování nacionálních specifik v textech mnoha skupin je pojetí White Power Music internacionální. Sdílena je idea společného boje bílých árijských národů v rámci současné i budoucí RAHOWY (svaté rasové války).

White Power Music se v současnosti odpoutala od výhradní vazby na skinheadskou subkulturu (což souvisí s náhledem na skinheads jako primitivní rváče a alkoholiky) a představuje samostatný a politicky ambiciózní fenomén často napojený na militantní pravicově extremistické organizace. Přípravuje ideově i strategicky dorůstající generace (mládeži je sdělení hudební formou blízké a jasné) pro ultrapravicovou činnost.⁵⁴ Jak jsem již zmínil výše, mezi nejoblíbenější styl mezi pravicovými radikály patří hudba rocková. Rocková hudba je však velmi široký pojem a zahrnuje mnoho škatulek. NS kapely v České republice i ve světě nejprve hrály jednoduchý hospodský rock, takzvaný Oi!rock. Během let začala NS hudební tělesa hrát složitější rockovou hudbu, jako je například heavy metal (hard rock bez bluesového vlivu), black metal (metalová hudba vyznačující se jak textovou, tak muzikální temnotou), death metal (metal, ve kterém zpěv připomíná chraptění), hardcore (velmi rychlá a agresivní rocková hudba) a v poslední době se stal velmi oblíbený pagan metal (metal s pohanskou tematikou). Velmi častý je také výskyt NS folku či NS country. Existuje i tzv. nazi-techno.⁵⁵ V poslední době se vyskytuje NS hip-hop. Zde lze polemizovat nad tím, zda mladí posluchači hip-hopu inklinují k pravicovému radikalismu sami o sobě, nebo se pravicoví radikálové snaží získat nové členy do svých řad právě prostřednictvím této subkultury. Miroslav Mareš se v jedné ze svých publikací například zmiňuje o oděvní značce Rizist, která má být údajně orientovaná hlavně na získání hip hoperů a skejťáků pro krajní pravici či neonacismus.⁵⁶ Zakladatelem White Power Music byla britská skupina Skrewdriver, mezi další kultovní kapely patří například též britští No Remorse!, američtí Bound for Glory či německý Landser. Pravicoví radikálové poslouchají hudbu nejenom z různých druhů nosičů, ale jedním z nejdůležitějších pojítek soudržnosti mezi NS aktivisty je pořádání koncertů White Power Music. Ty pořádá většinou tvrdé jádro pravicových radikálů. Místo konání bývá do poslední chvíle utajeno a dochází před ním k mezisrazům na více lokalitách. Na těchto koncertech se pravicoví radikálové nejenom baví, ale také navazují kontakty (i mezinárodní) a dochází zde k distribuci

---

⁵⁴ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 409. ISBN 80-86598-45-4.

⁵⁵ Zde se jedná spíše o nejnepřijímaný humor (DJ Adolf).

⁵⁶ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 60.

neonacistických tiskovin, oblečení a hudebních nosičů. Několik takových koncertů již bylo policií předčasně ukončeno či rozeznáno z důvodu porušování zákona (rasistické texty písní, projevy hajlování). Je zajímavým faktem, že tyto koncerty se konají většinou na vesnicích či v menších obcích. Koncerty také bývají obvykle maskovány jako soukromé oslavy či svátky.

5. 1. 1 NACIONALISTICKÁ HUDEBNÍ TĚLESA

První skupiny, které měly ve svých písních rasistické texty, se vyprofilovaly z punkové subkultury ještě v doznívajících dobách komunistické diktatury. Mezi první takové vlaštovky patřily skupina Zóna A s písní Cigánský problém a liberecká Oi Oi Hubert Máchaně se songem Práskni negra do hlavy. První kapelou, která se již ideologicky opírala o nacionalismus, byla pražská parta Orlík, sdružená kolem mladých známých herců Daniela Landy a Davida Matáska. Ke skinheadství se tehdy hlásila i dodnes komerčně velmi úspěšná rocková kapela Tři sestry. Její zpěvák Lou Fanánek Hagen na otázku televizního reportéra týkající se sympatií ke skinheads a k Orlíku během tehdy ještě veřejného skinheadského koncertu v Bzenci v roce 1991 odpověděl: „Orlík no, na ty mám slabost, Orlík je úplně super. Druhá deska je o moc lepší než první. Je už vyjasněná, žádný takový ty schovávačky jako Álíb agil (úvodní píseň prvního alba Orlíku, kde se slova zpívají v opačném sledu hlásek), je to tam všechno navostro- Cikáni a všechny tydlety šmejdi.“⁵⁷ Výše zmíněné hudební skupiny provozovaly ještě svoji činnost legálně a píseň Čech od Orlíku se dokonce dostala i do televizní hitparády. Orlík zpíval takové texty jako: Jsi Čech, Čech, Čech/ Tak si toho važ/ Jsi Čech, Čech, Čech/ A narovnat se snaž/ Jsi Čech, Čech, Čech/ A Čechům dělej čest/ Přelez, přeskoč, ale nepodlez! Mezi další nacionalistická hudební tělesa, avšak již nevystupující oficiálně, můžeme jmenovat Braník či Valašskou ligu. U nich se ale již vyskytovaly i texty antisemitské. Nacionalisté mají rádi i apolitické skinheadské skupiny Patria či Operace Artaban.

5. 1. 2 NEONACISTICKÁ HUDEBNÍ TĚLESA

Počínaje kapelou Buldok, která vznikla dobově paralelně jako Orlík, začala většina pravicově radikálních hudebních skupin inklinovat k panárijskému neonacismu. „Hudební skupiny postupně precizovaly vlastní hudební výkony i

---

⁵⁷ Lze spatřit na internetovém videoservertu www.youtube.com pod heslem bzenec 1.

ideovou výbavu textů. Nepřebraly odlehčený styl některých textů Orlíku a zaměřily se na rasistické výpady vůči Romům, antisemitské texty a často i na neonacistickou tematiku. Postupně (nikoliv však bezvýhradně) jsou opouštěny i zcela primitivní texty z počátku devadesátých let o souložení, fotbalovém chuligánství, či nadměrném pití alkoholu, které subkulturu diskreditovaly. Oblíbeným námětem jsou i písně o různých osobách a organizacích z historie ultrapravice v ČR i ve světě (mnoho skupin zpívalo např. o Ku Klux Klanu, Rudolfu Hessovi či Ianu Stuartovi), o potrestání zrádců, o kvalitě vězněných aktivistů atd. Příklon mnoha skupin k tématům z germánské, keltské či slovanské mytologie a výrazné převzetí metalového či baladického stylu již často zpochybňuje jejich výhradní zařazení mezi skinheadské skupiny, zpravidla však neopouštějí dimenzi White Power Music. Prolínají se s však s black metalovou a pagan metalovou scénou (např. Thodthverdthur). V některých skupinách, které zpívaly texty pro rasistické a neonacistické skinheads, nehrají pouze příslušníci ultrapravicové scény, ale na hostování či na nahrávání jsou občas přizváni i hudebně schopní muzikanti ze zábavových či heavy-metalových kapel. Čeští ultrapravicoví radikálové zase mnohdy neposlouchají pouze White Power Music, ale zohledňují i dobové hudební trendy doma i v zahraničí.⁵⁸ Skupina Buldok je všeobecně mezi pravicovými radikály považována za vrchol české White Power Music scény. „Jiná část (zvláště pražský Národní odpor, s jehož vůdcem Filipem Vávrou měl zpěvák Buldoku Tomáš Fabián konflikty) jej označuje za ziskuchtivou skupinu, která své myšlenky nemyslí vážně a hnutí poškozují.“⁵⁹ Na metalovém koncertě, kde hrála skupina, která se ve svých textech též soustředí podobně jako Buldok na severskou mytologii (v žádném případě však neinklinuje k pravicovému radikalismu) a také tato skupina pochází stejně jako Buldok z Trutnova, jsem hovořil s jedním z bývalých trutnovských NS aktivistů, který mi sdělil, že někteří bývalí členové Buldoku dnes dokonce kouří i marihuanu. Boj proti drogám a jejich odmítání je přitom jedním ze zásadních styčných bodů pravicového radikalismu. Nicméně po hudební i textové stránce neměla skupina Buldok v rámci jejího politického vymezení konkurenci. Tuto

---

⁵⁸ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 416. ISBN 80-86598-45-4.

⁵⁹ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 417. ISBN 80-86598-45-4.

skupinu poslouchají i metalisté, kteří s pravicovým radikalismem nesympatizují. Na debutovém albu Patriot se ještě skupina Buldok hlásila ke skinheadství a jeho dělnickým kořenům jako například v písni Skinhead: Hrdina dělnické třídy/ Poslední z hrdinů bílé rasy/ Válečník v evropské jednotě/ Jediná naděje na lepší časy/ Skinhead, skinhead, skinhead. Později se Buldok textově orientuje na severské pohanství jako v písni Ragnarök z alba Oheň a led: Yggdrasil zachvěl se/ Když vlčí stín slunce náhle pohltit/ Pukají Fenrimu pouta/ A Heimdall troubí na svůj roh/ Ragnarok-hořící sídlo bohů vznešené/ V krvi a bolesti se Asgard utápí v plamenech. Texty s tématem severské mytologie používá od té doby téměř každá pravicově radikální kapela (Beowulf, Hlas Krve, Under the Runes, Zášť 88), ale žádná nemá takovou znalost pohanské terminologie a rozsah jejího použití jako Buldok. Tato legendární kapela z žánru White Power Music se také zabývala tématem druhé světové války, ale nikoli tak primitivně jako například níže zmíněná Agrese 95. Skupina Buldok ve svých textech popisovala druhou světovou válku jako jakýsi mytický boj dobra a zla, kde vojáci Wehrmachtu stáli na straně dobra. Toho můžeme být svědky například v písni Železný sen z alba Oheň a led: Chtěli vidět nový den/ Pod znakem slunce hrdě stáli/ Odhodlání zvítězit/ Za svůj železný sen/ Vydali se smrti vstříc/ Cesty bohů jsou vždy strmé/ Labyrintem k cíli/ Kde Irminsul podpíral svět. Buldok si získal i mezinárodní uznání, protože svá poslední alba již zpíval v angličtině. Na evropském poli získala ocenění i další česká pravicově radikální kapela, která se jmenovala Excalibur. Její členové dnes již zcela opustili neonacistické hnutí, založili skupinu Desolated a dnes vystupují v hardcoreových klubech a vystupují i s muzikanty nebílé barvy pleti. Není to ojedinělý případ, kdy zvítězila láska k muzice před politickým smyšlením u pravicových radikálů. Otevřeně neonacistické texty měla další trutnovská kapela Diktátor. Ta například v písni Hrdinům zpívala: Na východní frontě, v mrazu, ledu a sněhu, válčili hrdinové, udatní Waffen SS/ Svě mládí dali ideálům, život svůj zemi své/ Rodiny opouštěli, pro blaho evropské/ Leč hrdiny zničily, židovské peníze a lži, umírali po stovkách, po tisících na smrt šli/ Pro nás však jejich boj nebyl marný a zavazuje znovu vzít na sebe zbroj, která nás všechny sjednocuje. Je charakteristické, že panárijští neonacisté vnímají Waffen SS jako jakési legie svobody pro evropské národy. Některé skupiny se však uchylují ke zcela primitivnímu a nechutnému

rasismu a antisemitismu. V textech písní dokonce schvalují zvěrstva konaná v koncentračních táborech. Mezi takové skupiny řadíme Agresi 95, která v písni Zabte je všechny dokonce zpívá: No tak co tváříte se/ Jako řitní otvory/ Vaše budoucnost jsou pece/ A plynové komory/ Tohle je poslední výzva/ Hej ty černý labile/ Buď si rychle sbalíš rance/ Nebo poznáš Cyklon B. Tato kapela je tedy typickým příkladem primitivního neonacismu. Mnoho současných politicky aktivistických pravicových radikálů však takové hudební skupiny považuje za prohnuté ostudu dělající subjekty. Mezi primitivní rasistické kapely můžeme zmínit i v neonacistickém hudebním průmyslu velmi úspěšnou Vlajku, která v jedné ze svých písní zpívá: Cesty zpátky není/ Cesta zpět je zbořena/ Všechny černý musí pryč/ Tahle zem pro bílý je stvořena. Skupina Ragnarok v písni Cigáni z alba Znovuzrození národa zase vyzpěvuje: Nikdo vás tu nechce, nikdo vás tu nemá rád/ Jděte všechny do prdele, my vás nechcem znát/ Nikdo vás tu nechce, nikdo vás tu nemá rád/ Vy posraný černý zmrdi ničíte náš krásný stát. Opakem těchto kapel je například hudební formace Nadoraz. Její tvorbu můžeme definovat jako jakousi White Power Music k táborovému ohni. Nadoraz například v písni Bohemia z alba Hledám odpověď zpívají: Tam kde laně ze studánky pijí/ Tam kde vánek zpívá melodii/ Tam zemský ráj/ A to je má rodná země/ Země česká domov můj. V jiné písni ze stejného alba, ale také zpívají českou verzi songu anglického zakladatele White Power Music Iana Stuarta. Mezi další významné české White Power Music kapely můžeme jmenovat Princ Eugen, Útok či do dnešních dnů i veřejně hrající Ortel. Z legendárních českých White Power Music kapel působí do dnešních dnů již jen kapela Conflict 88, která v roce 2010 vydala album Rudý samet. Tato kapela z Plzně vystupuje i na koncertech ve Spolkové republice Německo. V dnešních dnech se na neveřejných českých White Power Music koncertech objeví skupiny s těmito názvy: Klansmen, Outrage, Uličníci 88 či Imperium.

5.2 LITERATURA

Literární tvorba není u pravicových radikálů tak plodná a frekventovaná, jak tomu je u tvorby hudební. Literární NS tvorbu můžeme dělit na faktografickou a beletristickou. V České republice je spíše tendence číst knihy zahraničních pravicových radikálů na úkor vlastní domácí tvorby. Díky nakladateli Michalu Zítkovi se tak do rukou českých radikálů dostal Hitlerův Mein Kampf, který se stal

velmi žádaným. Zítka jej ale vydával jako historický dokument, nikoliv jako cílenou relikvii pro neonacisty. Kromě níže zmíněných zínů existují i edice neonacistické literatury (Evropské děti). Za pravicové radikály můžeme považovat i Ernesta Zündela a Davida Irvinga s jejich revizionistickými knihami o holocaustu. Oblíbená je též kniha bývalého člena Ku Klux Klanu Davida Dukea Moje probuzení. Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2007 se zmiňuje o knize Osvětím fakta versus fikce, za kterou údajně stojí administrátoři pravicově radikální webu Národní vzdělávací institut.⁶⁰ Za bibli neonacistů lze považovat knihu Turnerovy deníky od amerického rasistického spisovatele Williama Luthera Pierce. Ta prý byla inspirací již k několika teroristickým akcím. Jediným českým pravicově radikálním aktivistou, kterému oficiální nakladatelství vydala jeho beletristickou knihu, je bývalý vůdce Národního odporu Filip Vávra. Ten napsal v roce 2007 román Nebeská družina. Příběh tohoto historického příběhu začíná na přelomu let 1943-1944 a vypráví o setkání dvou mužů. První je Sven, německé tankistické eso. Druhým je Werner, egyptolog a příslušník tajného Černého řádu SS. Na pozadí historických událostí je popsána duchovní změna člověka, který se v mládí stal zapáleným zastáncem extrémní ideologie.

5.3 VÝTVARNÉ UMĚNÍ

Za projevy výtvarného umění v rámci pravicového radikalismu můžeme považovat snad jen tvorbu graffiti, kterou tvoří někteří mladí členové Národního odporu či Svobodné mládeže. Starším NS aktivistům se tento způsob uměleckého vyjadřování příčí. Nesmíme opomenout ani tetování. To mají NS aktivisté ve velké oblibě a někteří sami vlastní a provozují tetovací studia.

5.4 MÓDA JAKO VNĚJŠKOVÝ PROJEV IDEOVÉHO POSTOJE

Móda jako vnějškový projev ideového postoje či určitá jednotná uniformita byla vždy důležitým faktorem jakýchkoliv extremistických skupin, neboť je nejen ukazatelem sympatií k určitému hnutí, ale patří také mezi jakési činitele soudržnosti mezi členy radikálních skupin. U pravicových radikálů můžeme být v posledních letech svědky zajímavé transformace a změny ve stylu a způsobu oblékání. Obecná

---

⁶⁰ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2007. Praha: Ministerstvo vnitra, 2008. s. 15.

představa veřejnosti a stereotyp, že NS aktivista se obléká jako skinhead, pomalu mizí a radikálové se snaží působit ve stylu oblékání méně nápadně. Pokusím se tedy stručně shrnout jednotlivé fáze vnějškového projevu jejich ideového postoje.

5.4.1 SUBKULTURA PŘED NÁSTUPEM NEONACISMU

Počátky stylu oblékání vyjadřujícího sympatie k pravicovému radikalismu, u něhož je jednotná uniformita silným spojujícím faktorem mezi vyznavači tohoto politického proudu, nalezneme ve Velké Británii v 70. letech. Neonacisté se tehdy opírali o subkulturu zvanou skinheads.⁶¹ Nutno podotknout, že prvopočátky této subkultury nemají s neonacismem ani s jiným politickým proudem nic společného. Tato subkultura vznikla koncem šedesátých let v Anglii, kde docházelo ke změnám na pracovním trhu. V důsledku modernizace narůstala nezaměstnanost a staré sociální struktury se rozpadaly. V důsledku sociální frustrace vzniká v dělnických čtvrtích velkých měst hnutí dělnické mládeže. Jeho příslušníci kladli důraz na svůj společenský původ a byli v ostrém kontrastu hnutí hippies, které tvořila převážně mládež ze středních vrstev a studenti. Původ skinheadů z dělnické mládeže se odrážel i ve stylu oblékání. Příslušníci skinheads nosili vysoké těžké boty značky DocMartens, vojenské bundy tzv. bombery (údajně proto, že jsou bez límců, což znemožňovalo při rvačkách přidržení za límce⁶²), džíny ohnuté na dolní straně a kšandy. K tomu se nosila trička a košile značek Fred Perry a Ben Sherman. Fred Perry byl velmi úspěšný britský tenista dělnického původu, proto začala dělnická mládež nosit oblečení této značky. Nejvíce charakteristické byly však jejich nakrátko ostříhané vlasy. Proto se jim také začalo říkat skinheads, což v překladu do češtiny znamená kožené hlavy. Toto hnutí bylo od začátku agresivní, násilnické a odlišující se od lepší společnosti. Vznikly také díky nim první násilnosti na fotbalových stadionech. Objevilo se první napadání přistěhovalců, především z Pákistánu. Nebylo tak ale konáno z pohnutek rasistických, nýbrž z pohnutek sociálních, poněvadž skinheadi Pákistáncům vyčítali, že jim berou práci. „Na počátku sedmdesátých let většina příslušníků subkulturu kvůli vstupu do dospělého věku a pracovního a rodinného života opustila, přičemž dorost neexistoval. Skinheads byli spjati s násilím

---

⁶¹ V beletristické literatuře se můžeme o tomto hnutí dozvědět více v knize anglického spisovatele Johna Kinga *Skinheadi*.

⁶² MAREŠ, M. *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 405. ISBN 80-86598-45-4.

a agresivní starší členové gangů na případné zájemce v pubertálním věku nahlíželi opovržlivě. Neexistovala kontinuita nastupujících generací (důležitá k dlouhodobému udržení existence jakékoliv subkultury).⁶³ Jistá nevraživost mezi starší a mladší generací tedy přetrvává, jak jsem již uvedl výše, v radikálních proudech do dnešních dnů.

5.4.2 DRUHÁ VLNA

V roce 1977 se v Anglii zrodilo hnutí, jehož příslušníci se též oblékali velmi specifickým výstředním stylem. Toto hnutí neslo název Punk. Punkeři se oblékali do naprosto neformálního oblečení, barvili si vlasy všemi možnými barvami a na hlavách si dělali takzvané kohouty. Svým stylem oblékání vyjadřovali naprostý nesouhlas s konzumní konformní společností a absolutní ignorací všech autorit. Se vznikem punku přišel i návrat skinheads, kteří se stali jakousi jeho odnoží. Ti zpočátku s punkery kamarádili, ale později se z nich stali nepřátelé. Skinheadi totiž měli stále silnější smysl k pořádku a také nebyli příliš tolerantní k drogám. Skinheadi svůj smysl k pořádku dokazovali také stylem oblékání. Vždy naleštěné boty, pečlivě vyžehlené a upravené džíny, upnuté kšandy, upravený zevnějšek, oblečení nošené natěsno. Jejich vzhled však zároveň působil strach, neboť jejich oblečení bylo polovojské. Stále se však politicky neangažují ani nehlásí rasistické teorie.

5.4.3 BOTY A KŠANDY IANA STUARTA

Zásadní zvrát pro budoucí asociaci skinhead-pravicový radikál nastal v roce 1977. Tehdejší britská národně socialistická strana Národní fronta využila vzhled skinheads ke svému prospěchu. Národní fronta využila toho, že skinheads vyvolávají bitky a že jejich styl oblékání budí respekt. Rekrutovala proto mladé skinheady pro pouliční bitky ve prospěch Národní fronty. Skinheadi, kteří již dříve měli image ostrých hochů, se tak díky myšlenkám, které Národní fronta šířila, stali ještě obávanějšími. Národní fronta hlásala nenávist vůči přistěhovalcům. Tak vznikla nová odnož skinheadského hnutí. Vzhledově se nelišili od apolitických skinheadů, začali se už ale projevovat otevřeně rasisticky. Nutno podotknout, že někteří skinheadi zůstali apolitičtí a někteří se dokonce stali levičáky a antirasisty. Velký rozmach

---

⁶³ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 405. ISBN 80-86598-45-4.

rasistických skinheads způsobila skupina Skrewdriver vedená charismatickým zpěvákem Ianem Stuartem. Díky této kapele se rasistická odnož skinheads dostala i do ostatních států světa. V mnoha státech se začali objevovat mladí lidé, kteří nosili dohola ostříhané hlavy. Poněvadž se jednalo o agresivní skupiny, u kterých byla důležitá sounáležitost, nosili polovojenské stejnokroje. Ty měly za cíl vzbuzovat u ostatních strach, respekt a autoritu. Do tohoto kroje patřila letecká bunda, takzvaný bomber, nejčastěji černé, zelené a taky modré barvy. Nošení červeného bombera signalizuje příslušnost k levicovým skinheads. Dále ke kroji patřily nejčastěji upnuté modré džíny značky Levis a kšandy bílé a červené barvy. Později se též začaly nosit kšandy s vlajkou Velké Británie. Později se též začaly nosit vlajky jižanské konfederace, zřejmě jako symbol vyjádření podpory zastáncům otroctví ve Spojených státech amerických v 19. století. Oblíbené bylo i maskované vojenské oblečení. Nezbytnou součástí byly také těžké boty, tehdy nejčastěji značky DocMartens, které symbolizovaly agresí, ale také dělnický původ. Novým spojujícím faktorem mezi rasistickými skinheady se stalo tetování. Skinheadský styl oblékání byl také mezi neonacisty opěvován v písních. Například v písni Boots and Braces (Boty a kšandy) právě od Skrewdriveru. V českém překladu této písně skupina zpívá: Boty a kšandy/ hordy holých hlav/ boty a kšandy/ všude slyším skinheads řvát/ nosíme svůj Ben Sherman na slunci/ Levis džíny a boty DocMartens/ a jen slyšíme skinheads řvát. Dalšími módními doplňky byly různé nášivky a přívěšky. Nejčastěji se starogermánskou a keltskou tematikou. Tak se na bomberech objevovali různé runy, keltské kříže, Thorova kladiva (starogermánský bůh hromu) a svastiky. Nošení starogermánských symbolů a keltských křížů se také rozšířilo díky textům skupiny Skrewdriver, která podobně jako nacisté ve 30. letech v Německu odkazovala na stará germánská pohanská náboženství. Neonacistická móda tedy vychází ze subkultury skinheads a v určité míře přetrvává dodnes. V posledních letech se ale styl oblékání pravicových radikálů začal vcelku radikálně měnit, ačkoliv některé atributy skinheadské scény zůstaly zachovány. To bylo tedy o počátku neonacistické scény ve světě a jejího prvního stylu oblékání. Nyní už se budu zabývat pouze stylem oblékání pravicových radikálů v České republice.

5.4.4 POČÁTKY SKINHEADS V ČESKÉ REPUBLICE

Specifikem počátku skinheads na našem území bylo, že zde v genezi vývoje tohoto životního stylu měli vedoucí postavení a velmi početné zastoupení studenti a intelektuálové, narozdíl od čistě dělnických kořenů skinheads v západní Evropě a v USA. „Na českém území se první příslušníci skinheadské subkultury objevili počátkem druhé poloviny osmdesátých let. Přesné určení prvního českého skinheada či skinheadské party je však problematické. Jednotlivé osoby se nechaly skinheadskou subkulturou, o které se dozvídaly hlavně z kusých informací komunistické propagandy o nárůstu násilí a neofašismu v západních zemích a z mládežnických časopisů, které byly dováženy přes železnou oponu (např. rodiči či známými), inspirovat postupně a mnohdy nezávisle na sobě. Zpočátku byly informace (či jejich interpretace) o skinheads (ale často i punku) ne zcela objektivní a mnohdy neodpovídaly realitě. V České republice byl rasistický i nacionalistický prvek ve druhé polovině osmdesátých let částečně spojen s punkem (tzv. nazi punk). Z punku také vzešla řada průkopnických českých skinheadů. Ti byli osloveni agresivním étosem ostrakizované subkultury, přestože vzhledově byl v puritánské společnosti „gulášového komunismu“ více provokativní punk. Avšak možnost realizovat a odůvodnit si násilí proti Romům a zahraničním studentům či dělníkům (z Kuby, Vietnamu a dalších zemí levicového třetího světa) a současně vyjádření antirežimních postojů zlákala první jednotlivce ke konstituování českých skinheads. Jejich ideové zázemí spočívalo především na rasistických předsudcích. Stablnější party vznikly především v Praze, zřejmě v Liberci, v severních Čechách, v Plzni či v Brně a údajně již před změnou režimu se v Praze a na Českomoravské vrchovině (s centrem v Novém Městě na Moravě) vytvořili i neonacistické pravidelně se scházející skinheadské skupinky. Před listopadem 1989 existovalo na českém území zhruba 70-90 nepříliš vyprofilovaných skinů (hlásících se většinou k českému nacionalismu), k jejichž stmelení obdobně jako v jiných zemích napomohly hudební skupiny.“⁶⁴ Po roce 1989 se díky zvýšenému toku informací rozštěpilo i vzájemné kamarádství subkultur skinheads a punk. Obě subkultury ztratily společného nepřítele v podobě komunistického zřízení a každá z nich se po listopadu 1989 vyprofilovala jiným směrem politického extremismu. Důležitým faktorem spojujícím

---

⁶⁴ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 411-412. ISBN 80-86598-45-4.

pravicové radikály tedy vždycky byla a je hudba. První česká kapela, která se otevřeně hlásila k panárijskému neonacismu, byl i mezinárodně uznávaný Buldok. Ti také ve svých písních oslavovali skinheadskou image například popěvky: Skinheads/ Elita/ Kšandy, boty, holý hlavy/ Skinheads. Skupina se již ve svých textech zaměřovala na starogermánské a keltské mýty (podobně jako kdysi nacisté v Německu). Tudiž se i v Čechách rozšířilo nošení run, Thorových kladiv, keltských křížů a svastik. Tyto nášivky na bomberech byly také hlavními způsoby rozlišení mezi takzvanými vlasteneckými skinheads (kališníci), reprezentovanými skupinou Orlík, a neonacisty. Základ jejich oblečení byl stejný, skinheadský. Rozdíl byl patrný v tom, že kališníci nosili na bomberech přišité nášivky jako české lvy, české vlajky a státní znaky či symboly odkazující na husitství. Jejich hlavním vyjadřovacím a slučovacím faktorem byla láska k vlasti, úcta k české historii a nacionalismus. Neonacisté nosili na bomberech nášivky britských neonacistických skupin Skrewdriver či No Remorse, hákové kříže, runy Eolh či Odal a také čísla vyjadřující určitou symboliku. Mezi další nášivku patřil nápis Blood and Honour (krev a čest). To bylo motto německých jednotek SS během druhé světové války a taky název ilegální neonacistické organizace v celém světě, svého času působící i v České republice. Mezi kališníky a neonacisty docházelo k vzájemným bojům a potyčkám.

5.4.5 PRVNÍ SPORTOVNÍ OBLEČENÍ

V druhé polovině devadesátých let určitá část pravicových radikálů (politicky angažovaná a aktivní) začala pomalu svlékat klasicky skinheadské oblečení a začali se strojit do různých značek sportovního oblečení. Nejoblíbenější značkou se stala londýnská značka Lonsdale. Jedni uvádí, že se tak stalo z důvodu toho, že v sobě skrývá písmena NSDA, tedy téměř kompletní název nacistické německé strany NSDAP. Tato teorie však patrně není pravdivá, poněvadž toto oblečení nosí i antifašističtí skinheadi zvaní SHARP. Je tak více pravděpodobnější, že se tak stalo díky tomu, že Lonsdale je také značka boxerského oblečení a mnoho pravicových radikálů patří mezi vyznavače bojových sportů. V menší míře se u neonacistů stala oblíbenou také další boxerská značka Everlast. Z Německa sem přišla další oblíbená značka určená pro bojové sporty, a to sice Pitt Bull. Ta už v některých sériích vyráběla oblečení vyloženě pro pravicové radikály. Například vyšly i mikiny s logem

triskele.⁶⁵ Někteří neonacisté byli zároveň fotbalovými chuligány, proto se také někteří z nich oblékali do značek oblečení určené pro fotbalisty. Nejoblíbenější značkou se v tomto případě stalo anglické Umbro. Firma Umbro v té době sponzorovala většinu anglických fotbalových klubů. Někteří neonacisté-hooligans chodili oblečení jen čistě ve sportovních a fotbalových značkách jako například Champion či Adidas. Některé firmy už začaly vyrábět sportovní oblečení přímo pro hooligans. Firma Troublemaker (v překladu Ten, který dělá problémy) začala vyrábět kolekci povětšinou černého oblečení s označením ACAB, kde zkratka těchto písmen značí výraz All Cops Are Bastards, což v překladu do češtiny znamená, že všichni policajti jsou bastardi. Chuligáni tím chtěli být v opozici autoritám policie, poněvadž s policií vedli na fotbalových stadionech časté bitky a šarvátky. Nutno však podotknout, že kolekce ACAB začali později nosit i levicoví extremisté. Další oblíbenou chuligánskou značkou u pravicových radikálů bylo německé Hooligan, tu ale později radikálové opustili, poněvadž se ukázalo, že peníze za prodej této značky je podporována německá antifašistická kapela. „Část neonacistické krajní pravice si oblíbila značku Alpha Industries kvůli dílčí podobě jejího symbolu se symbolem SA. Tato americká firma ovšem nemá s neonacismem žádné přímé vazby (dodává produkty i US Army).“⁶⁶

5.4.6 VLASTNÍ NS OBLEČENÍ

V posledních letech můžeme při demonstracích pravicových radikálů sledovat postupný odklon jejich účastníků od skinheadské módy. Někteří přední čeští aktivističtí pravicoví radikálové se již od skinheadské kultury zcela distancují, jako například kdysi nejvlivnější muž Národního odporu a dnes ekologický aktivista Filip Vávra. Dnešní přední čeští aktivističtí pravicoví radikálové považují skinheadskou subkulturu za něco téměř buranského, pobuřujícího a dobře nereprezentujícího jejich ideje. Dnešní pravicoví radikálové se snaží působit slušně. Nechtějí na veřejnosti působit jako chuligáni a chtějí budit dobrý dojem. Před několika lety například vyšel na tehdejší nejsledovanější české pravicově radikální internetové stránce organizace Bohemia White Power článek s nápisem Bílý válečník nebo trosečník?. Autor článku

---

⁶⁵ Více v kapitole Symbolika.

⁶⁶ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 59.

v něm kritizuje NS aktivisty, kteří vzhledem připomínají skinheady, kritizuje těžké boty a bombery jsou pro něj symbolem sociální spodiny. V posledních letech jsme dokonce svědky toho, že organizátoři na pozvánkách zakazují přijít na demonstraci v některých attributech skinheadské subkultury. Takto například zněla část pozvánky na demonstraci v Plzni v roce 2008: „Prosíme všechny zúčastněné, aby svým vzhledem důstojně representovali ideje, které nosí ve svých srdcích a zvolili proto vhodné oblečení (NE! urbanové maskáče, bombry, kanady atd.); Opětovně zdůrazňujeme žádné urbanové maskáče, žádné lahváče!“⁶⁷ Tato změna ve stylu oblékání může být jednak dána tím, jak jsem již uvedl výše, že neonacisté nechtějí na veřejnosti působit špatným a chuligánským dojmem. Jednak také opouštějí skinheadské image, protože skinheadský styl života (opijení se, nechut' se politicky angažovat, vulgárnost) je v rozporu s idejemi a viděním světa u přesvědčených pravicových radikálů. Ti se snaží také politicky angažovat, proto je na některých demonstracích můžeme často spatřit v oblecích a společenské garderobě. Druhým důvodem může být to, že pravicoví radikálové si sami začali vyrábět některé značky oblečení. To je zásadní převrat ve stylu oblékání pravicových radikálů. Dříve nosili jen značky, které například vyjadřovali jejich agresi a sklon k bojovým sportům, nyní si však začali vyrábět své vlastní sportovní značky. Může se jednat i o odlišení od ostatních radikálních politických proudů, neboť například Lonsdale nosí i extremisté levicoví. Dalším a patrně tím nejjasnějším důvodem je to, že za prodej neonacistického oblečení dostanou distributoři určitou částku, která se pak může investovat do další pravicově radikální aktivity. Peníze za prodej jejich vlastních značek se tak mohou investovat na pořádání pravicově radikálních koncertů, výjezdů na demonstrace a shromáždění do zahraničí, placení elitních právníků či na nákupy zbraní. Velký rozruch budí v současné době firma Thor Steinar. Když se v současné době podíváme na oblečení pravicových radikálů, tak tato značka má suverénně nejvyšší zastoupení. Vedou se horlivé diskuze, zda je tato značka vlastněna osobami, které jsou přímo spojeny s neonacistickým hnutím, či zda je její majitel arabského původu. Faktem zůstává, že tato firma musela změnit původní logo, neboť to prý odkazovalo k německému nacismu. „Uvedená oděvní značka se stala oblíbenou v neonacistické scéně, přičemž přinejmenším její část jí může používat jako identifikační symbol a v tomto smyslu i

---

⁶⁷ *Pravda vítězí- 1. 3. 2008 Plzeň* [online]. 2008, poslední revize 18. 2. 2008 [cit. 2011-04-23].
Dostupné z: <http://www.odpor.tk/index.php?page=clanky&kat=2&clanek=763>.

jako zástupný symbol za tradiční nacistické a neonacistické symboly. Je často nabízena v obchodech blízko krajní pravici. Názvem i symbolikou Thor Steinar odkazuje k nordické mytologii, která je i důležitým ideovým zdrojem nacismu a neonacismu. Ovšem rozhodně ne každý stoupenec nordické mytologie je a priori neonacistou. Nošení či prodej oblečení se starým či novým symbolem Thor Steinar není apriorně vázáno na neonacismus či jiný směr extremismu.⁶⁸ O peripetích kolem této značky vyšla roku 2010 kniha s názvem Deset tisíc extremistů, jejíž autoři jsou Robert Fűrých a Jaroslav Smílek. Další značkou je česká značka Nibelung či Grassel, kterou vlastní bývalý příslušník hnutí Národní odpor. Firma, která má ve svém názvu přímo zašifrovanou zkratku německé nacistické strany NSDAP, se jmenuje Consdaple. Někteří pravicoví radikálové nosí trika či mikiny této značky zčásti přikryty bundou tak, aby byly vidět jen hlásky nsdap. V této době také dochází k tomu, že neonacisté přestávají nosit oblečení značky Fred Perry, tedy původní skinheadské oblečení. Děje se to od té doby, kdy neonacisté zjistili, že zakladatel firmy byl židovského původu. Firma Lonsdale se zase neonacistům znechutila svými protirasistickými kampaněmi.

5.4.7 KOPIE LEVICOVÝCH RADIKÁLŮ

V pozvánkách na některé z posledních neonacistických demonstrací jsme mohli být svědky, že organizátoři vyzývají k nošení takzvaného Black block stylu. To je styl oblékání, které na svých demonstracích nosí radikální antirasističtí násilníci z organizace Antifa. Antifa je radikální antifašistická organizace, která se zabývá monitoringem pravicových radikálů, jejich fyzickým napadáním a blokadami či narušováním pravicově radikálních shromáždění a pochodů. Co se týká jejich společného stylu oblékání, jedná se o zahalení od hlavy až k patě do černé barvy. Častým doplňkem také bývají černé brýle, černá čepice s kšiltem, černé kožené rukavice a šátek přes ústa. Při tomto stylu se nenosí žádné viditelné symboly, které vyjadřují sympatie k určitému názorovému spektru. Tento styl má znesnadňovat identifikaci a monitoring pravicových radikálů jak u Antify, tak od Policie České republiky. Jistý rozmach obchodů s oblečením pro pravicové radikály nenechal klidným právě radikály levicové. Militantní násilníci kolem organizace Antifa

---

⁶⁸ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 62.

vytváří protineonacistické kampaně, jakou je například „Good Night White Pride“. „Novou kampaní je Žádné prachy náckům!, inspirovaná německou „Kein Bock auf Nazis“, v ČR realizována i pod heslem „We will rock you“ (nejedná se o původní ultralevicové heslo!). Dochází při ní k útokům na obchody a firmy, které jsou chápány jako nacistické, tj. různé obchody s oblečením, tetovací studia, army-shopy apod., které buď vlastní příslušníci neonacistické scény, nebo nabízejí věci určené pro ultrapravicové radikály. V rámci této kampaně jsou rozbíjeny či zasprejovávány výlohy, zazdívány vchody, realizovány blokády vchodů apod.“⁶⁹

V této kapitole jsem tedy zmapoval kulturní aktivity pravicových radikálů. Pro pravicový radikalismus je velmi charakteristické, že se jeho myšlenky šíří ve velké míře uměleckými prostředky, hlavně pomocí hudby. Poněvadž je NS hudební produkce šířena ilegálně, hudebníci a promotéři jsou stíháni státní mocí, dalo by se s jistou dávkou nadsázky říci, že se jedná o jakýsi novodobý český underground. Dále jsem zjistil fakt, že literární tvorba ultrapravicových aktivistů není v našich končinách tak plodná, jak tomu je v jiných evropských státech či v USA. Na způsobu oblékání pravicových radikálů lze vyzorovat odklon od skinheadské subkultury a otevírání myšlenkového směru subkulturám jiným (hip-hopeři, skejťáci).

---

⁶⁹ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 68-69.

6. SYMBOLIKA A ZNAKY VYJADŘUJÍCÍ SYMPATIE K PRAVICOVÉMU RADIKALISMU

Pravicového radikála lze snadno poznat podle různých symbolů, znaků či znamení, kterým dává najevo své sympatie k národnímu socialismu, lépe řečeno k NS aktivismu. Nošení těchto symbolů také upevňuje vazbu, přátelství a pocit sounáležitosti mezi členy různých radikálních skupin. Pod pojmem symbol můžeme ve Slovníku spisovně češtiny nalézt tyto pojmy: 1. něco konkrétního, co slouží jako konvenční znak pro něco abstraktního; 2. grafický znak; 3. konvenční, arbitrární znak; 4. znak. Pod termínem symbol si tedy můžeme vybavit, představit či asociovat nějaký pojem, gesto, děj, barvu, zvuk (píseň či hudební skladba), geometrický obrazec, osobu, věc či přírodní útvar. Některé symboly používané pravicovými radikály mají samozřejmě i jiný, daleko starší význam a původ než jako symboly znamenající odkazy k ideálům pravicového radikalismu. Abychom mohli daný symbol či znak uvádět v souvislosti s pravicovým radikalismem, musíme jeho význam posuzovat v širších souvislostech (čas a místo použití, osoby, skupiny). Extremisté přitom mohou používat symboliku: „1. Převzatou (kterou převzali od jiných, neextremistických a zpravidla historických subjektů a používají ji ke svým účelům), přičemž je možné i souběžné užívání určitého symbolu extremisty i subjekty bez vazeb na extremismus (typicky např. využití svastiky neonacisty a buddhisty). 2. Původní (kterou si extremisté vytvořili jako novotvar) jež zpravidla nemá jiné užití než v oblasti extremismu.“⁷⁰ K tomu se přihlíží i z hlediska trestního práva při posuzování o trestnosti či netrestnosti při používání určitého symbolu. Například nošení právě svastiky může být za určitých okolností trestné (když se prokáže, že v celkovém kontextu je používána k propagaci hnutí směřujícím k potlačení práv a svobod člověka). Naopak, když je svastika používána jak symbol východních náboženství, učební pomůcka, filmová aranžé či je přeškrtnutá (vyjádření projevu antifasismu), tak se jako trestný symbol neposuzuje. Proto také někteří pravicoví radikálové odkazují během trestního řízení na jiný význam určitého symbolu než na význam extremistický. Nejčastější symboly používané současnými pravicovými radikály jsem po bližším prozkoumání rozdělil na několik skupin a

---

⁷⁰ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 8.

podskupin. Skupiny se však mohou v některých případech překrývat či doplňovat. Cílem této kapitoly je tedy rozdělit a blíže obeznámit se znaky, které mohou vyjadřovat sympatie k NS aktivismu.

6.1 SYMBOLY ODKAZUJÍCÍ NA OBDOBÍ NACISTICKÉHO NĚMECKA

6.1.1 ZNAKY

Mezi nejdůležitější a nejznámější znaky jakožto symboly odkazující na období nacistického Německa patří níže uvedené. Pro větší přehlednost je zobrazuji i s obrázky.

HÁKOVÝ KŘÍŽ A SYMBOL SLUNEČNÍHO KRUHU- Hákový kříž považuji za tak zásadní a důležitý symbol, že si zaslouží obsáhlejší vysvětlení jeho významu než symboly ostatní. „Hlavním a zřejmě nejznámějším symbolem nacismu se stal hákový kříž neboli svastika. Kromě hákových křížů se často objevují i podobné symboly se zaoblenými rameny, kdy se hovoří i o symbolu tzv. slunečního kotouče či kruhu („Sonnenrad“). Slovo svastika pochází ze sanskrtu a označuje šťastný nebo příznivý objekt. Symbol svastiky (byť pod jiným označením) byl používán již v několika starověkých civilizacích (ve formě jak pravotočivé, tak levotočivé svastiky). Nejčastěji je jeho původ umísťován do období asi 1900-150 před naším letopočtem, a to buď do oblasti severní a střední Evropy, či do Tróje nebo Mezopotámie (existují však i jiné teorie). Není zcela jasné, zda používání v různých oblastech světa bylo zcela nezávislé nebo zda došlo k šíření symbolu z určitého centra i center. Vznik v rozdílných kulturách mohl podmiňovat i jeho konkrétní význam. O původním významu se přitom vedou spory. Zřejmě nejčastěji se uvádí, že značil sluneční kotouč. Symbol svastiky se používal ve starověké Indii, Číně, Evropě i u indiánských kmenů v Americe. Hákové kříže se vyskytují jako součást výzdoby některých středověkých staveb v Evropě. Zásadní význam svatého symbolu získala svastika v hinduismu, buddhismu a džinismu (tato dvě náboženství přijala svastiku od hinduismu). V buddhismu svastika znamená osvícení a lze ji nalézt na sochách Buddhy, na chrámech, oltářích apod. Buddhisté v současnosti vně Asie většinou užívají spíše levostrannou než pravostrannou svastiku s ohledem na negativní

vyznění tohoto symbolu v západních zemích po jeho zneužití nacisty. Svastiku používají i některá další náboženství inspirovaná buddhismem či hinduismem (např. Falun Gong). V moderní evropské a severoamerické historii byla kromě nejznámějšího použití německými nacisty pravotočivá svastika užita mj. jako symbol leteckých sil Finska v letech 1918-1944 (modrý hákový kříž v bílém poli) a Lotyšska v letech 1918-1939 (červený hákový kříž v bílém poli), na počátku dvacátého století i 45. pěchotní divize armády USA (žlutá svastika na červeném poli) i jako logo některými společnostmi v první polovině dvacátého století. Hákový kříž začal být používán na počátku dvacátého století na německém a rakouském území různými okultisticko-nacionalistickými společenstvími, které v něm viděly symbol árijství (především tzv. Společností Thule, která používala tento symbol na pozadí meče, přičemž svastika měla mít zaoblená ramena. To inspirovalo i vznikající nacistické hnutí. Hákový kříž byl užíván i některými ultrapravicovými ozbrojenými jednotkami v Německu po skončení první světové války. Hákový kříž byl 7. 8. 1920 zvolen jako symbol NSDAP a později se stal v různých souvislostech symbolem nacistického Německa. V německém nacistickém prostředí byl hákový kříž užíván zpravidla v černé barvě, přičemž většinou byl umístěn v bílém kruhovém poli na červené vlajce. Organizace, které se inspirovaly nacisty nebo s nimi kolaborovaly během okupace ve druhé světové válce, užívaly či užívají hákový kříž i v jiných provedeních. V nacistickém Německu byl užíván i symbol slunečního kruhu. Hákový kříž je i důležitým symbolem soudobého neonacismu, což platí i pro symbol slunečního kruhu. Často jsou v neonacistických materiálech tyto symboly zakomponovány do kontextu dalších symbolů a zobrazení. Soudobí neonacisté se snaží použití hákového kříže často odůvodnit vazbami na jeho význam mimo sféru nacismu, zpravidla se však jedná pouze o snahu zakrýt jejich skutečnou návaznost na německý nacismus.⁷¹

NACISTICKÁ ORLICE- Státní symbol nacistického Německa. V německém originálu Adler. Adler se též jmenuje i pravicově radikální hudební skupina z Opavy. „Neonacisté mohou ve své propagandě využívat i různá další zobrazení orlů či orlic.

⁷¹ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 22-23.

Nicméně v tomto směru jednotný vzhled neonacistické orlice nelze určit...V ČR je v tomto směru časté použití slezské orlice či moravské orlice u neonacistů z těchto oblastí.⁷²

TOTENKOPF- Jeden z hlavních symbolů Waffen SS. Též znakem neonacistické organizace Blood and Honour.

VLAJKA NĚMECKA Z LET 1933 až 1935- Bílá barva má symbolizovat nacionalismus, červená socialismus a černá v současné době smutek nad vládou demokratických režimů. Tuto kombinaci barev používá i Národní odpor.

WAFFEN SS- V nacistickém Německu ochranné oddíly NSDAP. U současných pravicových radikálů symbol rasové elity. „Pro soudobé neonacisty symbolizují SS společný boj příslušníků různých zahraničních národů za bílou rasu. Členství ve Waffen SS symbolizuje i árijskou jednotu a společné tradice neonacistů soudobého světa.“⁷³

ŽELEZNÝ KŘÍŽ- Symbol prestiže a hrdinství. „Menší neonacistická organizace Iron Cross (anglicky železný kříž) působí v současnosti i v ČR, mj. při pořádání koncertů a užívá tento symbol.“⁷⁴

6.1.2 SLOVNÍ A ČÍSELNÉ SPOJENÍ, ZVOLÁNÍ A VIZUÁLNÍ PROJEVY

Mezi základní a ve velké míře používanou šifru patří ČÍSLICE 18, což je číselná šifra odkazující na pořadí hlásek v abecedě. První hláskou je A, osmou je H. To nám ve výsledku dává kombinaci hlásek AH, což má odkazovat k iniciálám vůdce nacistického Německa Adolfa Hitlera. Podobný odkaz na pořadí hlásek v abecedě nám dává i ČÍSLICE 88. Tato šifra je číselným vyjádřením pozdravu z doby

⁷² MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 24.

⁷³ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 10.

⁷⁴ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 23.

nacistického Německa HEIL HITLER. Tento pozdrav v překladu do Českého jazyka znamená „Zdar Hitlerovi“. Velmi častý je jev, kdy je tento pozdrav vizuálně vyjádřen zdviženou pravicí. Vizualní vyjádření v podobě zdvižené pravice se používá i při dalším velmi frekventovaném pozdravu, a to sice při zvolání slov SIEG HAIL. Toto spojení slov z doby nacistické třetí říše znamená v překladu „Vítězství zdar!“. Mezi pravicovými radikály po celém světě je velké míře používán i překlad tohoto slovního spojení do angličtiny HAIL VICTORY, neboť Hail Victory je název kultovní písně od britské skupiny Skrewdriver, historicky první neonacistické hudební kapely na světě. Ve výčtu dalších slovních spojení, zvolání a vizuálních projevů s odkazem na období nacistického Německa můžeme nalézt: JUDEN RAUS!, což v překladu do českého jazyka znamená „Židi ven!“; dále KREV A ČEST, původně heslo Hitlerovi mládeže Hitlerjugend, které se stalo názvem silné mezinárodní neonacistické organizace (Blood and Honour)⁷⁵ a VĚRNOST JE MOU CTÍ, což bylo motto jednotek SS.

6.1.3 OSOBNOSTI

Člověk, který se nikdy nepohyboval v prostředí pravicových radikálů a který zná jen často velmi zkreslené informace z médií, by si mohl myslet, že nejglorifikovanější osobou z dob nacistického Německa je u dnešních neonacistů ADOLF HITLER. U mnoha neonacistů je však tento politik minulého století brán jako člověk, který prohrál válku. V rámci současného směru panárijského neonacismu mu také vyčítají, že vedl válku s ostatními bílými evropskými národy. Ve skutečnosti je nejuctívanější osobností RUDOLF HESS. Rudolf Hess byl vysoce postavený politik nacistické třetí říše. V roce 1941 odletěl do Velké Británie vyjednávat o míru mezi Německem a Velkou Británií bez vědomí ostatních špiček nacistické třetí říše. V Británii byl však zatčen a umístěn do vězení, kde zůstal po celý zbytek života až do své smrti v roce 1987. Současní pravicoví radikálové ho uznávají jako osobnost, která chtěla zabránit, aby tekla krev mezi dvěma germánskými národy, nazývají ho proto „vězněm míru“.

---

⁷⁵ Překlad do anglického jazyka.

6.2 SYMBOLY POHANSKÉ

Již v období nacistické třetí říše se pravicově radikální myšlení konstituovalo v součinnosti s jakýmsi mytickým rozměrem. Nacisté hledali v dávných pohanských mýtech a náboženstvích kontinuitu vývoje nadřazené árijské rasy do tehdejších dnů. Současní NS aktivisté tudíž mají také severskou mytologii ve velké oblibě. Mezi nejčastěji užívané pohanské symboly patří:

6.2.1 RUNY

Mezi oblíbenou symboliku pravicových radikálů patří runy. Runové znaky jsou typem starogermánského písma. Už v dobách nacistického Německa byla oblíbená runová tematika z důvodu hledání návaznosti na starogermánské kořeny. Používání run samozřejmě nutně nemusí znamenat sympatie k pravicovému radikalismu. Runami se zabývají a používají též lidé, kteří mají zálibu v pohanském severském náboženství. Mezi nejčastěji používané runy patří:

HAGAL- Tato runa bývá nazývána „matkou run“.

LEBEN- Leben se označuje jako runa života. „Leben-Rune byly i symbolem občanského sdružení Národní aliance, které v ČR existovalo v letech 1998-2001 a jehož aktivními členy byla řada neonacistů. Národní aliance byla rozpuštěna 31. 3. 2000 ministrem vnitra pro porušování zákona o sdružování občanů.“⁷⁶

ODAL- „Symbol Odal je velmi často využíván i soudobými neonacisty, zpravidla pro vyjádření „dědictví“ po nordickém a nacistickém odkazu.“⁷⁷

SIG- Nejznámější runa používaná pravicovými radikály. Dvě runy Sig byly velmi známým symbolem Waffen SS.

⁷⁶ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s 26-27.

⁷⁷ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 26.

THURISAZ- Tato runa má vztah k severskému bohu Thorovi, velmi oblíbené postavě mezi pravicovými radikály.

TODES- Todes se označuje jako runa smrti. Pravicovými radikály je často využívána jako symbol smrti národa. Smrtí národa pravicoví radikálové myslí růst globalizace, příliv migrantů do evropských zemí a zatýkání NS aktivistů.

TYR- Runa podporující štěstí a duchovní vítězství.

6.2.2 STŘEDOVĚKÉ SYMBOLY

VLČÍ HÁK- „Symbol vlčího háku je středověkým pohanským symbolem s údajně magickou silou pro ochranu před vlkodlakem“.⁷⁸ Na konci druhé světové války začali tento symbol používat tzv. werwolfové. Werwolfové byli záškodnické jednotky, poslední bojůvky nacistických vojáků, kteří se odmítali smířit s koncem druhé světové války a porážkou Německa.⁷⁹ Někteří současní neonacisté se též považují za werwolfy.

6.2.3 SYMBOLY S KELTSKOU TÉMATIKOU

TRISKELE- Tento symbol se někdy nesprávně interpretuje jako jiná podoba hákového kříže. „Triskele byla součástí staré keltské symboliky, kde podle některých pramenů značila právě číslo tři v různých významech (trojbohyň; symbol života – narození, život, smrt; keltskou trojici voda-země-nebe apod.).⁸⁰ V Jihoafrické republice byl tento symbol symbolem Afrikánského hnutí odporu. Afrikánské hnutí se snažilo zachovat apartheid, tedy segregaci černých a bílých obyvatel tohoto státu. Dnes je jedním ze symbolů organizace Blood and Honour. Tento symbol použila i do

⁷⁸ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 28.

⁷⁹ V umělecké literatuře se můžeme dočíst o činnosti werwolfů v známé knize českého spisovatele Vladimíra Kőrnera Zánik samoty Berhof.

⁸⁰ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 30.

bookletu jednoho ze svých alb (album Patriot) jedna z nejzásadnějších českých neonacistických kapel, skupina Buldok.

KELTSKÝ KŘÍŽ- Jeden z nejdůležitějších symbolů současného neonacismu. Keltský kříž, prastarý symbol starého evropského národa, je chápán jako odkaz k evropskému původu a bílé rase. Několik organizací si jej zvolilo za svůj znak. Velmi častý je v pravicově radikálních tiskovinách také případ, kdy keltský kříž graficky nahrazuje hlásku O.

6.2.4 SYMBOLY STAROGERMÁNSKÉ MYTOLOGIE

Starogermánská mytologie je u neonacistů velmi oblíbená. Opět je nutné zdůraznit, že zájem o starogermánskou mytologii nemusí nutně znamenat sympatie k neonacismu. Mezi nejvíce uctívané bytosti v tomto náboženství patří nejvyšší bůh Odin, ten se někdy označuje i jako Wotan. Níže se zmiňuji o také velice důležitém Thorovi. Neonacisté věří, že pokud zahynou v boji, tak je bujně ženské bytosti, takzvané valkýry, zanesou do Vallhaly. Vallhala je v pohanském náboženství obdobou křesťanského nebe. Starogermánské božstvo žilo v hradě Asgard. Dalšími světy byly Midgard a Utgard. Další důležitou postavou byl například Heimdall, který troubil na lesní roh v případě nebezpečí. Dalším důležitým termínem je bezpochyby Ragnarök. Ten značí tzv. poslední bitvu mezi silami dobra a zla. Ragnarök si jako název zvolila i jedna z českých neonacistických hudebních skupin. Mezi nejdůležitější symbol v této podkapitole patří:

THOROVO KLADIVO- Thor byl starogermánský bůh hromu. Thor měl jako zbraň kladivo, které se nazývá Mjöllnir. To také můžeme velmi často spatřit ve formě přívěšku u pravicových radikálů.

6.3 SYMBOLY SOUČASNÉHO PRAVICOVÉHO RADIKALISMU

Zde se jedná o znaky, které se primárně neváží na období nacistické třetí říše ani na severská náboženství. Některé z nich ovšem mají svůj původ v jiných důležitých epochách historie, některé z nich vznikly až v průběhu vývoje novodobého pravicového radikalismu.

6.3.1 ZNAKY

JIŽANSKÁ VLAJKA- Odkaz na americkou válku severu proti jihu, kde se pod jižanskou válkou válčilo pro zachování otroctví pro černošské obyvatelstvo.

KŘÍŽ KKK- Symbol kříže odkazující na americkou bělošskou rasistickou organizaci Ku Klux Klan, kde její členové převlečení v bílých kápích útočí na nebílé a na nekřesťanské obyvatelstvo.

OZUBENÉ KOLO- Symbol odkazující k práci či dělnické třídě. Červené ozubené kolo s nápisem DS, respektive DSSS uvnitř, používala Dělnická strana, dnes Dělnická strana sociální spravedlnosti jako svůj znak.

PŘEKŘÍŽENÁ KLADIVA- Znak organizace Hammer Skins. Kladiva možná odkazují na slavný film art-rockové hudební skupiny Pink Floyd The Wall, ve kterém hrají skinheadi důležitou roli, když se při jednom z jejich pochodů symbolicky mění z pochodujících mas na pochodující kladiva. Lze též uvažovat i o odkazu na mytické Thorovo kladivo. Možná je také asociace kladiv s pěstmi.

6.3.2 SLOVNÍ A ČÍSELNÉ SPOJENÍ, ZVOLÁNÍ A VIZUÁLNÍ PROJEVY

Podobně jako nošení určitých symbolů, tak i provolávání některých hesel vytváří mezi pravicovými radikály pocit sounáležitosti a společného odhodlání. Mezi nejzákladnější hesla soudobého pravicového radikalismu patří tato:

ČÍSLICE 14- symbolizuje tzv. 14 slov z hesla, které pochází od předního amerického neonacisty Davida Lanea. Heslo zní: We must secure the existence of our people and a future for white children. My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí, tak zní tato věta přeložena do českého jazyka. V České republice se proto též někdy používá **ČÍSLICE 10**, což symbolizuje 10 slov překladu originální věty. **ČÍSLICE 28** zase značí odkaz na silnou mezinárodní organizaci Blood and Honor. Zde se jedná o číselnou šifru odkazující na pořadí hlásek v abecedě podobně jako výše uvedené 18 či 88. Dále sem patří výraz **ALL COPS ARE BASTARDS**, častěji však používaná zkratka **ACAB**. V českém překladu toto heslo znamená, že všichni policajti jsou bastardi. Je to heslo často skandované

fotbalovými chuligány a též se skanduje při zásahu policie při demonstracích pravicových radikálů. Toto heslo nezapadá pouze do škatulky pravicového radikalismu, neboť jej hojně používají i radikálové levicoví. ANTI-ANTIFA- tento výraz je názvem neonacistické mezinárodní kampaně, která má za úkol shromažďovat informace, materiály, dokumenty a poznatky o odpůrcích neonacistických hnutí (antifašisté, aktivisté, státní úředníci). Jedná se o reakci na antifašistické uskupení Antifa, které monitoruje aktivity pravicových radikálů a předává o nich informace policii a médiím. Antifa se také zaměřuje na fyzické napadání pravicových radikálů. Na demonstracích je často skandovaný posměšek HA HA HA ANTIFA. BÍLÁ SÍLA- Bílá síla je doslovným překladem z anglického originálu White Power. Toto heslo se stalo pojmem díky písním anglického neonacistického zpěváka Iana Stuarta. „Bílá síla znamená v rasistickém prostředí ideu „třetí cesty“ (mimo komunismus i kapitalismus) s nacionálně-revolučním a rasistickým charakterem...Obecně nemusí „white power“ znamenat nadřazenost bílé rasy, ale pouze její specifčnost, z velké části je však s tímto konceptem spojen i koncept rasové nadřazenosti bílé rasy.“⁸¹ Grafický symbol bílé síly se vyskytuje ve formě bílé sevřené pěsti. GOOD NIGHT LEFT SIDE- Toto heslo v překladu znamená „Dobrou noc levá strano“. Jedná se o reakci na kampaň antifašistů Good Night White Pride („Dobrou noc bílá hrdosti“). V obou případech se jedná o kampaň zahrnující lepení samolepek, vyvěšování letáku, pořádání koncertů a demonstrací, ale také napadání názorových odpůrců. POW- Zkratka hesla Prisoners of War, což v překladu do češtiny znamená „váleční zajatci“. Jsou tak označováni všichni NS aktivisté, kteří byli uvězněni za činnosti související s idejemi pravicového radikalismu v boji proti demokratickému systému (pořádání koncertů, svolávání demonstrací, hraní v hudebních kapelách, napadání, vraždy nepřátel či vylepování samolepek). RAHOWA- Rahowa je zkratkou pojmu Race Holy War, což v překladu do češtiny znamená „svatá rasová válka“. Jedná se o koncept boje bílé rasy proti rasám ostatním „méněcenným“ rasám na celém světě. „Rahowě je blízký i koncept „bílá revoluce“, tj. ozbrojeného boje bílé rasy proti jiným (z pohledu neonacistů méněcenným rasám). Typickým heslem tohoto je „Bílá revoluce-jediné řešení“

---

⁸¹ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 37-38.

(„White revolution-the only solution“).⁸² ZOG- ZOG je zkratkou pojmu Zionist Occupation Government, což v překladu do češtiny znamená Sionistická okupační vláda. Pravicoví radikálové tak označují téměř každou současnou vládu a podezírají ji, že je pouze prodlouženou rukou Izraele.

6.3.3 OSOBNOSTI MEZINÁRODNÍ SCÉNY

Mezi nejkultovnější osoby novodobého pravicového radikalismu jsou považováni tučně zvýraznění: DAVE LANE- americký rasista, který přešel od slov k činům (ozbrojený boj) a zavraždil židovského novináře. Byl odsouzen na 190 let vězení, kde také zemřel. Autor pojmu 14 slov. Po jeho smrti v roce 2007 se o něm čeští NS aktivisté vyjádřili na internetových stránkách⁸³ jako o člověku, který dával inspiraci mnoha lidem z NS hnutí. ERNST ZÜNDEL je německý revizionista a popírač holocaustu, který byl za své názory vězněn. Po jeho propuštění na začátku roku 2010 se objevila na NS webu Národního odporu zpráva o jeho propuštění jako o propuštění politického vězně.⁸⁴ IAN STUART (1957-1993) je asi nejkultovnější postava pravicově radikální scény. Britský zpěvák první NS hudební skupiny Skrewdriver, aktivista a zakladatel organizace Blood and Honour. „V roce 1993 zahynul při autonehodě (v neonacistické scéně je tato autonehoda někdy interpretována jako atentát britské tajné služby MI 5).“⁸⁵ ROBERT JAY MATHEWS byl americký rasistický skinheadský vůdce, který byl v roce 1984 zastřelen policií. V písni Ode to Bob Mathews mu vzdává čest i česká NS kapela Buldok.

6.4 SYMBOLY ČESKÉHO NS AKTIVISMU

V této podkapitole se budu zabývat ryze symboly, které se používají pouze na území České republiky. Pod tuto kategorii tedy spadají symboly vyjadřující jak sympatie k německému nacismu či panárijskému neonacismu, tak k českému nacionalismu a tradicionalismu.

---

⁸² MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 38.

⁸³ *David Lane-Navždy v našich srdcích*. [online]. 2007, poslední revize 29. 5. 2007 [cit. 2011-04-22]. Dostupné z: <http://odpor.org/index.php?page=clanky&kat=3&clanek=625>.

⁸⁴ *Politický vězeň Ernst Zündel včera propuštěn*. [online]. 2010, poslední revize 2. 3. 2010 [cit. 2011-04-22]. Dostupné z: <http://www.odpor.org/index.php?page=clanky&kat=3&clanek=1093>.

⁸⁵ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 42.

6.4.1 ZNAKY

Mezi symboly používané českými nacionalisty patří veškeré symboly státu Česká republika. Nacionalisté nosili na různých částech oblečení nášivky jako české státní vlajky, české národní vlajky, český znak, české lvy, symboly kališnictví, ale také například znak Armády České republiky. Oblíbené také byly znaky politických stran, hnutí a organizací (Národní strana, Dělnická strana).

6.4.2 SLOVNÍ A ČÍSELNÉ SPOJENÍ, ZVOLÁNÍ A VIZUÁLNÍ PROJEVY

Mezi nejznámější česká pravicově radikální hesla používaná při různých demonstracích a shromážděních patří tato: CIKÁNI DO PRÁCE; ČECHY ČECHŮM; NÁRODNĚ, SOCIÁLNĚ, RADIKÁLNĚ, NIC NEŽ NÁROD či ODPOR. Velmi časté je také provolávání názvů českých pravicově radikálních politických stran.

6.4.3 OSOBNOSTI

Mezi symboly českého NS aktivismu patří tučně zvýraznění: ALEŠ MARTINŮ byl pravicově radikální skinhead, kterého v roce 1991 v údajné sebeobraně zavraždil Pavel Opočenský.⁸⁶ DANIEL HEJDÁNEK byl mladý pravicově radikální skinhead, který byl v roce 1992 zastřelen v Pardubicích příslušníkem romského etnika. Dodnes se každoročně konají v Pardubicích na jeho počest smuteční pohody. DAVID BLAŽEK byl pravicový radikál, který byl v roce 1996 zabit v Mladé Boleslavi příslušníkem levicových skinheads.⁸⁷ JAN STRIČKO byl pravicově radikální aktivista, kterého v roce 2008 v Rakovníku zavraždil nožem romský narkoman. MILOŠ REHO byl mladý NS aktivista, který byl v roce 1999 zabit v Litvínově příslušníkem romského etnika. Též se na jeho počest konají v Litvínově každoročně smuteční pochody. ROMAN SKRUŽNÝ je další kultovní postavou českého pravicového radikalismu. Smýšlet pravicově radikálně začal již v dobách komunismu. Jeho otec byl českým prvorepublikovým fašistou. „Důležitou roli v symbolice českého neonacismu zaujal i Roman Skružný („Elmar“) (31. 10. 1932-30. 3.2004), který výrazným způsobem zformuloval ucelené ideové zázemí

---

⁸⁶ Opočenský je známý sochař, který se ale spíše nechvalně proslavil svými pedofilními sklony, za které byl odsouzen.

⁸⁷ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 43.

soudobého českého neonacismu.⁸⁸ VLASTIMIL PECHANEC je v současnosti dle pravicových radikálů asi nejznámější český „prisoner of war“, tedy „válečný zajatec“. Byl obžalován a odsouzen za vraždu Roma Oty Absolona na diskotéce ve Svitavách v roce 2001. NS aktivisté však nevěří, že proces byl spravedlivý a věří v Pechancovu nevinu. Jako upozornění na jeho nevinu se též každoročně pořádají ve Svitavách pochody. V současné době, kdy jsou zatýkány špičky NS aktivistů a policie postupuje proti pravicovým radikálům stále razantněji, hovoří BIS o tomto konkrétním pochodu v souvislosti o činnostech pravicových radikálů v roce 2010 takto: „V podstatě jedinou větší veřejnou akcí neonacistů byl tradiční pochod na podporu vězněného Vlastimila Pechance, který proběhl dne 24. července 2010 ve Svitavách za účasti zhruba dvou set osob.“⁸⁹ Jako významný český symbol pravicového radikalismu nesmíme opomenout ani prvorepublikového předsedu Národní obce fašistické RADOLU GAJDU.

V této kapitole jsem tedy provedl výčet symbolů odkazujících na sympatie k pravicovému radikalismu. Vybral jsem ty nejdůležitější a objasnil důvod a rozsah jejich použití. Dále jsem zjistil, že některé symboly jsou pro NS aktivisty téměř posvátné. To se týká především mytického kladiva starogermánského boha Thora či keltského kříže. Symbol- to je pro pravicové radikály něco, co je spojuje a upevňuje jejich sounáležitost a odhodlání v boj za jejich ideály.

---

⁸⁸ MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2006. s. 43.

⁸⁹ BIS: Extremisté se v Česku bojí, utíkají do ciziny a na internet. MF DNES, 2010, roč. XXI, č. 253 (2. 11. 2010), s A3.

7. AKTIVITY PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍCH SKUPIN V PROSTŘEDÍ INTERNETU A JINÝCH MÉDIÍ

Aby utužili vlastní názorové přesvědčení mezi svými a také aby o svých názorech k určitým tématům informovali i širokou veřejnost, používají NS aktivisté různé druhy médií. Pravicoví radikálové tak šíří své pravdy v současné době především prostřednictvím různých internetových stránek či informačních webů. Než došlo k rozvoji internetu, distribuovali a tiskli svá vlastní periodika. Některá z těchto periodik byla vydávána legálně, jiné ilegálně. Cílem v této kapitole bude sepsat a roztřídit nejdůležitější pravicově radikální média, přiřadit je k jednotlivým skupinám či organizacím a samozřejmě nesmím zapomenout na samotný informativní obsah sdělení těchto informačních toků.

7. 1 TIŠTĚNÁ PERIODIKA

Tištěná periodika byla prvními médii v polistopadovém vývoji české ultrapravice. S rozvojem internetu (rozsáhlejší možnost působení, těžší odhalení administrátorů policí) však většina z nich přešla právě na tuto informační síť.

7.1.1 SAMOSTATNÁ MÉDIA

„Podobně jako v zahraničí se však i část českých ultrapravicových extremistů pokusila veřejně působit prostřednictvím samostatných mediálních výstupů bez přímé vazby na jiný subjekt.“⁹⁰ V této podkapitole se tedy budu zabývat médii, která působí nezávisle na jakékoli pravicově radikální organizaci. Mareš ve své publikaci uvádí jako důležité samostatné médium inklinující k pravicovému radikalismu „Analýzu 17. Listopadu 1989“ Miroslava Dolejšího, neboť se prý v této analýze píše o Václavu Havlovi jako o člověku, který v Československu obnovil všechny židovské společnosti a přislíbil transfer židů z Ruska přes ČSFR do Izraele, z nichž 17-37 tisíc zůstane na našem území a pod vlivem KGB se židovským kapitálem ovládnou hospodářství záměrně zdecimované Klausovou reformou.“⁹¹ Na téže straně Mareš cituje z Dolejšího analýzy, kde se rozvíjí jeho antisemitské tendence: „Peníze se staly nejpevnějším poutem mezi lidmi a podstatou jejich nejreálnější pospolitosti a

---

⁹⁰ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 378. ISBN 80-86598-45-4.

⁹¹ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 382. ISBN 80-86598-45-4.

nestrpí žádnou jinou, jež by stála nad nimi. Peníze, to je žárlivý Bůh Izraele, který nestrpí vedle sebe žádného jiného Boha. Peníze degradují všechny lidské bohy a mění je ve zboží.“⁹² Zajímavé je, že Miroslav Dolejší nebyl žádný prvoplánový rasista a pravicový radikál, ale hrdina třetího odboje, který strávil v období komunistické diktatury mnoho let ve vězení za protistátní činnost. Dalšími antisemitskými samostatnými médii devadesátých let byly časopisy Týdeník Politika a Dnešek. Ty byly ještě více fanatičtější a psaly dokonce i o teorii židovského spiknutí. Mareš cituje jedno z těchto periodik⁹³: „...v současné době žije na území Československa asi 30-50 tisíc židovských občanů židovského původu, kdežto jejich podíl na rozhodujících státních a hospodářských funkcích představuje něco kolem osmdesáti procent. Čili tady nám něco už nehraje. Nehledě na to, že si tito lidé vesměs změnili svá jména. Proč? Jejich mezinárodní moc, jak již v politice, tak i ve finančnictví, se uskutečňuje skrytě. Není přístupna jakékoliv veřejné kontrole. A jestliže já jako občan tohoto státu zjistím tyto skutečnosti, mám právo ptát se prezidenta, vlády a parlamentu, proč tomu tak je. My nechceme nic jiného, než aby přistoupili na diskusi. Nemohu se přece lhotejně dívat, jak se z Československa stává kolonie Tel Avivu.“⁹⁴ U tohoto média můžeme být svědky i jakéhosi, řekl bych až paranoidního způsobu uvažování. Všechna zmíněná média spadají do kategorie jakéhosi intelektuálního pravicového radikalismu. Mezi další taková samostatná média můžeme jmenovat Svědomí, Obranu národa a České vlastenecké stránky. Dnes se již taková tištěná samostatná média nevyskytují.

7.1.2 PERIODIKA POLITICKÝCH STRAN, Hnutí A ZÁJMOVÝCH ORGANIZACÍ

Po roce 1989 neexistoval a dosud neexistuje žádný pravicově radikální deník. Není znám ani případ, kdy by nějaký novinář celorepublikového deníku sympatizoval s tímto typem politického smyšlení. „V květnu 1990 se v Praze objevuje zřejmě první český skinheadský zine Čech s otevřeně rasistickým obsahem na bázi českého nacionalismu. Vzniká i první organizace pro skinheads- Nová česká jednota. U počátku časopisu i Nové české jednoty byl nonkonformní pražský intelektuál Vladimír Franz, jehož ideou bylo skinheads disciplinovat, zbavit je

⁹² DOLEJŠÍ, M. Analýza 17. Listopadu 1989, s. 22.

⁹³ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 383. ISBN 80-86598-45-4.

⁹⁴ Dnešek, 1992, č. 3, s. 9.

k příklonu k rasismu a fašismu a využít k občanským protikriminálním aktivitám. Původní záměry se mu však nezdařily a nad jím iniciovanými počiny ztratil kontrolu (o něco později neuspěl se stejnými cíli společně s novinářem Jiřím X. Doležalem).⁹⁵ Je velmi paradoxní, že při občasně mediální štvanci proti občanskému aktivistovi Danielu Landovi tento drogově závislý novinář útočí proti jeho skinheadské minulosti. Zarážející je, že individua typu Jiří X. Doležal dostávají k této prezentaci a jakémusi morálnímu soudu prostor v pořadech veřejnoprávní České televize. V průběhu let vznikající a zanikající politické subjekty vydávaly svá tištěná periodika, např. Týdeník Republika Sdružení pro republiku-Republikánské strany Československa či Národní politika Národní strany. Nejznámější jsou v současnosti Dělnické listy Dělnické strany sociální spravedlnosti

7.1.3 PERIODIKA ILEGÁLNÍCH A MILITANTNÍCH ORGANIZACÍ

Kromě hudby a textů je komunikace v rámci pravicového radikalismu uskutečňována prostřednictvím tzv. zinů (zkratka z anglického fanzine), což bývají neoficiální a neregistrované tiskoviny informující o důležitých věcech z prostředí pravicového radikalismu. S rozvojem internetu se tyto ziny začaly šířit zároveň i v elektronické podobě. Ziny obsahují převážně rozhovory s předními představiteli pravicově radikálních skupin, rozhovory se členy hudebních skupin z prostředí White Power Music, články o nebezpečí drog, informace o vhodném způsobu oblékání, profily významných pravicových aktivistů, články z historie či mytologie, reporty z demonstrací či shromáždění, základní popisy ideologických směrů, informace o aktuálním politickém a společenském dění, popisy jak postupovat při zásahu Police ČR na demonstracích, jak se správně chovat u výslechu, popisy zbraní či bojových umění, ale také témata ohledně ekologie či zdravého životního stylu. První z takových zinů má na svědomí legenda neonacistické scény, zakladatel Bohemia Hammer Skins a textař skupiny Buldok Karel Duben ze Žacléře. Tento zin se jmenuje Hubert. „Vlivnými ziny byly počátkem devadesátých let především Nový řád, Der Sturmer z Brna či Árijský boj z Hronova, které se přiklonily k neonacismu a vytvořili základ pro konstituování Bohemia Hammer Skins. Ideově nejpropracovanější byl zřejmě českobudějovický zin Národní stráž, který vycházel

---

⁹⁵ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 413. ISBN 80-86598-45-4.

v letech 1995-1998 a vydávaly jej nejprve Bohemia Skinheads a poté Blood and Honour Division Bohemia. Snažil se kultivovat ultrapravicové skinheads a ve svých článcích skloubit germánské, keltské a slovanské tradice českého území. Největší rozmach prožilo toto médium v letech 1994-1997. Propracovanost zinů začala upadat a jejich vydávání je pro nakladatele riskantní.⁹⁶ Dobrou kvalitu měl ještě zin Bersekr organizace Bohemia White Power. To byl vůbec první zin, který se vydával jen čistě internetovou formou. Zabýval se například protidrogovou propagandou či recenzí hudebních skupin z žánru White Power Music. V dnešní době vydávání pravicově radikálních zinů ustalo, neboť se mnoho článků přesunulo na internet a bylo také pro policii velmi snadné vypátrat vydavatele těchto periodik. Mezi další významné ziny patřily: Bez Slitování! organizace NSDAP/CZ, Fénix organizace Bohemia Hammer Skins, Oi!Humor stylizovaný do formy kresleného rasistického humoru či Valkýra. Poslední jmenovaný zin byl určen pro skinheadské dívky, kterým se říká renees. V druhé dekádě prvního desetiletí nového tisíciletí měl ještě odezvu zin s názvem Poslední generace. Jeho vydavatel, přední aktivista Národního odporu Erik Sedláček, byl za tuto činnost dokonce soudně potrestán. Nevím, jestli je v demokratické společnosti přístupné, aby byli lidé z jakéhokoliv politického spektra zavíráni za své názory, vylepování samolepek či vydávání časopisu. V rámci proudu pravicového radikalismu tak vzniká pocit mučednictví, což vede ještě k větší radikalizaci a posiluje odhodlání bojovat proti demokratickému systému. Díky soudním perzekucím za vyjádření názoru též roste podpora a sounáležitost s pravicovými radikály v očích široké veřejnosti.

7. 2 AKTIVITY V PROSTŘEDÍ INTERNETU

„Ultrapravicoví radikálové využili i celosvětový rozvoj internetu a intenzivně začali využívat toto médium (zvláště v kontextu velkého rozsahu svobody slova v USA, kde je umístěna většina extremistických stránek). Stránky mají podobný obsah jako ziny, poskytují však i možnost k umístění zvukových (především nahrávky písní a projevy) i obrazových souborů (videoklipy, koncerty apod.). Kromě toho jsou jak na běžných, tak i na ultrapravicových serverech organizovány chaty

---

⁹⁶ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 422. ISBN 80-86598-45-4.

s pravicově extremistickou tematikou.⁹⁷ V počátku internetové aktivity se stala oblíbená mezinárodní stránka tzv. národně socialistického vzdělávacího centra (National Socialist Education Centre) či stránka na podporu tzv. válečných zajatců (Prisoners of War). Kvůli monitoringu internetových aktivit Policií ČR či Antifou začaly na internetových stránkách pravicových radikálů vycházet příspěvky typu Bezpečnostní manuál pro práci s mobilním telefonem či Bezpečnostní manuál pro práci na internetu. To se objevilo například v roce 2003 na nejpropracovanějších internetových stránkách české ultrapravice v celé její historii. Ty stránky byly dílem organizace Bohemia White Power, která se svého času dostala i do první desítky nejnavštěvovanějších evropských pravicově radikálních stránek. Své internetové stránky měly nejenom organizace, ale také speciální pravicově radikální projekty. Mezi tyto projekty patřil například Národně vzdělávací institut. „Realizátoři internetového projektu Národně vzdělávací institut (NVI), který byl uveden do provozu koncem roku 2005, pokračovali v roce 2006 v propagaci myšlenek revizionismu a neonacistické ideologie. V únoru 2006 zveřejnili článek, kterým NVI vyhlásil soutěž pro veřejnost. Finanční odměnu v ní přislíbili osobě, která vyvrátí argumentaci tzv. Rudolfovy zprávy, která patří ke klíčovým revizionistickým materiálům popírajícím existenci plynových komor. Pro neonacistické hnutí, jak na národní, tak i mezinárodní úrovni, má stále větší význam internet. K oblíbenosti tohoto způsobu komunikace a propagace neonacistické ideologie přispívá, mimo jiné, relativní anonymita internetového prostředí.“⁹⁸ Mnoho významných NS internetových stránek již zase zaniklo a já dále považuji za relevantní zmínit již jen pouze ty fungující, důležité a podstatné v dnešních dnech. Ty jsem rozdělil na několik skupin.

7. 2. 1 STRÁNKY POLITICKÝCH STRAN A NEREGISTROVANÝCH ORGANIZACÍ

Oficiální stránky Dělnické strany sociální spravedlnosti nalezneme na www.dsss.cz. Zde nalezneme ubliženecké články jako reakce na aktuální společenská témata a taktéž stanovky s programem této politické strany. Na politickou stranu jsou tyto stránky graficky velmi nepěkné a nepřehledné. Stránky mládežnické

---

⁹⁷ MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. 1. vyd. Brno: Barrister and Principal, 2003. s. 410. ISBN 80-86598-45-4.

⁹⁸ Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006. Praha: Ministerstvo vnitra 2007, s. 3.

sekce tohoto uskupení nalezneme na www.delnickamladez.cz, kde se můžeme dočíst o tom, že Dělnická mládež realizuje vlastenectví v praxi například čištěním lesů od odpadků. Taková činnost si zaslouží uznání u všech příslušníků jakéhokoliv politického spektra. Stránky ilegálních a neregistrovaných organizací můžeme nalézt na těchto adresách: odpor.org- Portál organizace Národní odpor. Po zatčení administrátorů tohoto webu se zde již pouze vyskytují články převzaté z jiných NS webů. Lze však z něho stáhnout například knihy revizionisty Davida Irvinga. www.svobodnamladez.org - Web uskupení Svobodná mládež, které se nejvíce snaží otevřít krajně pravicové postoje i pro alternativní subkultury. Vydávají internetový zín Revolta svobodné mládeže. autonom.tk- Stránka Autonomních nacionalistů. Vyskytuje se zde množství videí vybízejících k NS aktivismu. Poslední z větších lokálních buňek Autonomních nacionalistů má svůj web na an-plzensko.com. www.tmbohemia.calloffreedom.net - je jakýmsi internetovým pokusem zaktivizovat činnost Combat 18 v ČR. Vyskytují se zde odkazy na zahraniční weby Combat 18 a Blood and Honour.

7. 2. 2 INFORMAČNÍ PORTÁLY

Vyjmenované informační portály nejsou stránkami žádné z organizací, ale samostatně působícími osvětovými servery pro pravicové radikály. Vesměs se jedná o portály s politickou, sociální a kulturní tematikou, články komentující aktuální dění včetně pozvánek a mobilizačních videí k různým pravicově radikálním shromážděním. Mezi nejzásadnější patří: svobodny2prostor.wordpress.com - Web převážně kritizující multikulturizující se Evropu, což prezentuje jako výsledek židovské politiky. bratrstvi.net - Portál zaměřující se především na konfusi pravicového radikalismu a pohanství. radicalrevival.wordpress.cz - Internetová informační stránka zabývající se především historickým revizionismem. radicalboys.com – Jeden z nejméně aktivních informačních NS portálů, který však často nabízí články velmi amatérské kvality. revolta.info - Taktéž velmi činný web, který na úvodní straně hlásá, že válka by se měla vést především duchovní cestou. www.wikipus.info - Webová stránka, která sbírá pro ni relevantní články ze všech médií a rozděluje je do kategorií cikánská kriminalita, korupce, nová levice a vietnamská kriminalita. odporuj.org - Pravicově radikální elektronické médium, které se zabývá především zveřejňováním a kritikou vládních kauz. Dále ještě jmenuji

internetovou stránku cz.altermedia.info, což je intelektuální portál, který rozebírá hlubší politické, sociální i filosofické problémy z pravicově radikálního pohledu.

7. 3. 3 OSTATNÍ

Do škatulky ostatní řadíme tyto pravicově radikální internetové weby a stránky: widerstandstreetart.wordpress.com - Tato internetová stránka se zabývá prezentací a fotografiemi pravicově radikálních graffiti. Lze si zde stáhnout i jejich šablony. breakstore.cz - Elektronický obchod, kde si lze objednat módní oblečení s pravicově radikálními potisky a hesly (Svoboda je cool, Svobodu pro všechny nacionalisty). Velmi specifický je i portál prvni-maj.cz, který je speciálně vytvořeným webem pro chystající se masivní demonstraci sil pravicového radikalismu naplánovanou na 1. května 2011 do Brna.

7. 3. 4 STRÁNKY ODPŮRCŮ PRAVICOVÉHO RADIKALISMU

Existuje několik internetových stránek odpůrců národoveckých aktivit, ze kterých se ovšem o těchto aktivitách a jejich činitelích můžeme mnohé dozvědět. Tím nejzásadnějším je informační portál levicových extremistů a militantů z organizace Antifa, která na webových stránkách www.antifa.cz, wwry.antifa.cz, či hahaha.antifa.cz nabízí početné informace a velké množství materiálů (včetně fotografií) o aktivitách pravicových radikálů, neboť organizace Antifa se zabývá jejich monitoringem. Romští rasisté z portálu romea.cz nabízejí také svůj pohled na aktivity ze spektra pravicového radikalismu.

V této kapitole jsem tedy provedl výčet a stručný obsah nejdůležitějších médií a internetových stránek týkající se pravicového radikalismu. Jistá dávka internetové ilegality jistě pomáhá šíření NS myšlenek. Je charakteristické, že možnost internetového působení zapříčinil omezení vydávání pravicově radikálních tiskovin. V poslední době také můžeme být svědky, že na videoseveru www.youtube.com je umístěno stále víc písní a videí s ultrapravicovou tematikou. Mnoho pravicově radikálních skupin a jejich členů také začalo pro komunikaci používat velmi oblíbenou internetovou sociální síť facebook.

8. SOUPIS DOSTUPNÉ LITERATURY O PRAVICOVÉM EXTREMISMU

Cílem této kapitoly je provést výčet literatury o pravicovém radikalismu. Nebudu sem zahrnovat již výše zmíněné knihy, u kterých jsou pravicoví radikálové autory. Nebudu zde již také zmiňovat internetové stránky zabývající se NS aktivismem. Poněvadž je pravicový radikalismus celosvětový fenomén, z čehož plyne, že na toto téma je napsáno knih opravdu hodně, zmíním jen nejzásadnější a rozsáhlejší publikace českých či na českém území žijících autorů. Literaturu k tématu lze též rozdělit na několik typů, které se však mohou vzájemně překrývat.

8.1 CELKOVÁ SUMARIZACE PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍCH AKTIVIT

Do této kapitoly patří publikace: Fiala-Politický extremismus a radikalismus v ČR (sborník); Kreidl a Vlachová- Nastal soumrak extrémní pravice? (sociologický výzkum); Mareš- Pravicový extremismus a radikalismus v České republice; Zprávy o problematice extremismu na území České republiky Ministerstva vnitra 2002-2010.

8.2 MANUÁLY, PŘÍRUČKY, ZPRÁVY

Do této kapitoly patří publikace: Dufková, Uhl, Zlámal- Policie a sociální radikalismus (manuál pro policejní školy); Mareš- Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti (manuál pro policii). Dále sem patří různé příručky a informativní materiály Ministerstva školství či různých lidsko-právních a náboženských organizací (Židovská obec, Člověk v tísni).

8.3 PUBLIKACE ZABÝVAJÍCÍ SE VŠEOBECNĚ EXTREMISMEM A RADIKALISMEM

Do této kapitoly patří tyto publikace a díla: Černý Petr- Politický extremismus a právo; Danis- Extreimismus; Charvát- Současný politický extremismus a radikalismus; Chmelík- Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty.

8.4 TÉMA NS SYMBOLIKY

Do této kapitoly patří publikace: Česal- Tajemná síla země (o runovém písmu); Chmelík- Symbolika extremistických hnutí; Fűrých a Smílek- Deset tisíc

extremistů (kniha o historii oděvní značky Thor Steinar); Vlčková- Encyklopedie mytologie germánských a severských národů.

V České republice se mnoho publikací na dané téma nevykazuje. Jedinou sumarizací zdejší pravicově radikální scény je publikace Miroslava Mareše Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Ta již ale vyšla v roce 2003 a od té doby prodělala česká ultrapravice bouřlivý vývoj. Nachází se tedy zde volné pole působnosti pro sumarizaci aktivit české NS scény z let 2003-2011. Bylo by tedy dobré, kdyby na toto téma vyšla nějaká nová publikace. Jinak se můžeme samozřejmě dozvědět o tématu i z některých novinových článků, časopiseckých statí či diplomových a bakalářských prací. Vývoj celosvětové novodobé ultrapravice nám nejlépe osvětlí knihy Evropa v černých košilích od Pierra Milzy či Bestie se probouzí od Martina A. Lee.

9. PRAVICOVÝ RADIKALISMUS V HODINÁCH OBČANSKÉ VÝCHOVY

Jako vyučovat pravicový radikalismus jako téma při hodinách občanské výchovy? Nejprve by bylo dobré žáky seznámit s všeobecnými fakty o tomto fenoménu, k čemuž může sloužit právě tato diplomová práce. Přehledný informativní manuál o daném tématu můžeme nalézt i na stránkách www.varianty.cz. Žákům by se mělo vysvětlit, kam až může vést extremistické a radikální uvažování (násilí, teroristické akce, genocida). Studentům bychom ale také jako učitelé měli dát podnět k zamyšlení, proč pravicový radikalismus a extremismus vůbec vzniká. Daleko více bychom měli přemýšlet nad jádrem problému. Extremistické chování je totiž reakcí na nějaký společenský problém. Měli bychom se tedy společně s žáky zamyslet, jak řešit jádra vzniku pravicového radikalismu (např. neřešená romská kriminalita, příliv imigrantů či drogová problematika). Také by nebylo od věci pustit na videoprojektoru filmy, které mají odrazovat od vstupu do pravicově radikálního prostředí. Mezi tyto filmy patří například Kult hákového kříže či Svatý boj, kde je hlavní hrdina-neonacista zastřelen, respektive je znásilněn ve vězení. Zároveň bych doporučoval čas od času uspořádat přednášku s někým, kdo má nějaké zkušenosti s ultrapravicovou scénou (antifašista, bývalý člen hnutí, policista či preventivní pracovník). Žákům by se též mělo „vštěpit“ do hlavy, že lidský život je příliš krátký a vzácný na to, aby se prožil v nenávisti.

10. REPORT Z AKCE PRAVICOVÝCH RADIKÁLŮ

10. 1 PIETNÍ POCHOD ZA DANIELA HEJDÁNKA V PARDUBICÍCH

Abych se lépe vyznal v prostředí pravicového radikalismu, osobně jsem se v Pardubicích dne 4. 12. 2010 zúčastnil smutečního pochodu za Daniela Hejdánka. O této akci jsem se dozvěděl díky internetové stránce uskupení Svobodná mládež www.svobodnamladez.org. Jak se již zmiňuji výše, Daniel Hejdánek byl příslušník hnutí skinheads, který byl v roce 1992 zastřelen příslušníkem romského etnika právě v Pardubicích. Zastřelenému bylo v té době pouze šestnáct let. Střelec nebyl za tento čin nikdy potrestán. Pravicoví radikálové o něm hovoří jako o oběti systému, který není schopen řešit romskou kriminalitu. Antifašisté a některá média o tomto případu píší jako o obranném usmrcení při útoku skinheadů na dům, kteří obývali Romové. Pořadatelé pochodu již na internetových stránkách apelovali na přísný zákaz svolávání jakýchkoliv hesel a projevů během pochodu, neboť se jednalo o akci pietní. Pořadatelé zároveň apelovali na zákaz konzumace alkoholu a kouření během pochodu, zákaz pochodu ve skinheadském oblečení (bombery, těžké vojenské boty či tzv. maskáče) a též zakazovali nošení jakýchkoliv číselných kombinací vyjadřující sympatie k nacistické třetí říši. Zahalování obličeje bylo též zakázáno. A nyní již k samotnému průběhu akce. Na pardubické vlakové nádraží jsem dorazil v 17:00. Mezi lidmi na nádraží jsem si všiml člověka v bundě s kapucí, který si fotí přítomné pravicové radikály oblečené převážně ve značce Thor Steinar. Přistoupil jsem blíže a poznal jsem v něm aktivistu Radima Štěchovského. Radim Štěchovský je mladý politolog zabývající se monitorováním pravicového i levicového extremismu. Zmiňuji ho proto, že velmi pomohl s materiály o pravicovém radikalismu a extremismu panu JUDr. PhDr. Miroslavu Marešovi, Ph.D. v jeho publikaci Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Z této publikace čerpám velké množství poznatků k mé diplomové práci. Po několika minutách začal pochod, kde trasa vedla od vlakového nádraží na místo vraždy. Poté se šlo zpět. Na nádraží byly účastníkům pochodu rozdány louče. Průvod se tedy vydal v tichosti a se zapálenými loučemi ke svému cíli. Atmosféra pochodu na mě působila velmi tajemným nádechem, jako kdybych se ocitl ve třicátých letech v Německu. Zhruba v půli pochodu se na průvod pokusila zaútočit organizace Antifa s transparentem Mrtvej nácek-dobrej nácek. Okamžitě na ni ale zaútočili policejní těžkooděnci. Policistů zde

bylo třikrát více než radikálů a celý průběh měli pod kontrolou. Jakákoliv konfrontace mezi nepřátelými stranami byla nemožná. Na místě vraždy byly zapáleny svíce a řečník ve svém proslovu zmínil, že tato vražda byla jasným důkazem nemožnosti multikulturního soužití. Poté se účastníci vydali zpět na nádraží, kde byla akce ukončena. Nutno podotknout, že zhruba 100 radikálů se chovalo velmi slušně a dodržovali pravidla organizátorů. Bylo to také možná tím, že na akci tohoto typu se dostávají pouze opravdu přesvědčení aktivisté, kteří se snaží působit slušně a získat sympatie veřejnosti.

10. 2 POCHOD PROTI ČERNÉMU RASISMU V NOVÉM BYDŽOVĚ

Druhou akcí pravicových radikálů, kterou jsem navštívil, byl Pochod proti černému rasismu dne 9. 3. v Novém Bydžově. Toto shromáždění organizovala Dělnická strana sociální spravedlnosti a zvaly na něj i organizace Národní odpor či Autonomní nacionalisté. Akce se konala jako reakce na stále se zvyšující romskou kriminalitu v tomto východočeském městě. Na náměstí nejprve pronesly své rasistické a populistické projevy čelní představitelé Dělnické strany sociální spravedlnosti a následně proběhl pochod městem. Trasu pochodu musela během mítinku policie vyklidit silou, neboť se zde konalo nepovolené shromáždění romských aktivistů, antifašistů a politických zkrachovalců (Michael Kocáb, Ondřej Liška). Ti se své protiprávní jednání snažili maskovat modlitbou, ale policie naštěstí postupovala naprosto správně a na demonstranty použila donucovací prostředky. I na této akci předvedla policie vynikající práci, situaci měla pod kontrolou a jakýkoliv násilný střet nepřátel nebyl možný. Pochodu pravicových radikálů se zúčastnilo na 500 osob. Nutno však podotknout, že s radikály pochodovalo i mnoho nespokojených tamějších obyvatel. Na rozdíl od pochodu v Pardubicích se však někteří pravicoví radikálové chovali chuligánsky a byli opilí. Je zajímavé, že všichni tito neukázněnci byli oblečení jako skinheadi, ačkoliv v pozvánkách Národního odporu se vysloveně objevil zákaz nošení oblečení z této subkultury. Vzhledem k tomu, že tato akce byla velmi mediálně známá a navíc využívala protiruské nálady české společnosti, dorazilo na ni i mnoho chuligánu, kteří ideály pravicového radikalismu berou velmi povrchně a příslušnost v hnutí je jen jednou z možností, jak si vybíjet svoji frustraci a agresi. Myslím si, že v budoucnu bude docházet při těchto shromážděních mezi těmito lidmi a opravdovými přesvědčenými idealistickými

radikály ke konfrontacím, neboť dle aktivistů skinheadi dělají myšlenkám NS aktivismu pouze ostudu a způsobují tak špatný obraz pravicově radikálním směrům v očích veřejnosti. Což následně může Dělnické straně sociální spravedlnosti ubrat potenciální voliče. Po skončení akce došlo k menší šarvátce mezi Romy a NS aktivisty. Každá ze stran však situaci popisuje jinak. Média sice za viníky označila radikály, ale jak mám věřit televizi, která v reportáži z akce obrazem ukazuje, jak policie rozpouští akci pravicových radikálů a komentátor danou situaci popisuje jako rozhánění demonstrantů levicových? To dokazuje buď záměrné překrucování a upravování faktů, nebo diletantství novinářů. A tomu by právě do budoucna mohla zabránit má diplomová práce.

ZÁVĚR

V mé diplomové práci jsem rozebral fenomén pravicového radikalismu v několika různých aspektech. Jednotlivými aspekty jsem se zabýval stručně, neboť popsat dané jevy v celém jejich možném rozsahu by zabralo mnohem více stránek než je norma pro diplomovou práci. Celkově si myslím, že práce splnila svůj primární cíl, kterým bylo vytvoření jakéhosi informativního materiálu o daném tématu například pro budoucí učitele občanské výchovy. Cílem také samozřejmě bylo objasnění či vysvětlení relevantních faktů. V kapitole číslo 1 jsem zmapoval a objasnil nejdůležitější pojmy mé diplomové práce. To snad umožní lepší přehlednost a do budoucna a zabráni libovolným či nepřesným konotacím ke každému z nich. Z výše zmíněného textu již tedy víme, že za pravicového radikála můžeme považovat v našich geografických končinách takového člověka, který za hlavní hodnotové aspekty lidského pokolení považuje rasu či národ, v našem případě rasu bílou a národ český či národ chápaný jako soubor všech bílých etnik evropského původu. Jeho cílem je jakýmkoliv způsobem bojovat za vytvoření jím viděné lepší společnosti, ve které nebude místo pro jeho nepřátele a politické odpůrce, kdy způsob boje je veden bez jakýchkoliv ústupků násilnou i politickou cestou a velmi přesvědčeně o své pravdě a ideálech. Dál již víme, že ne vždy se prolíná NS aktivismus se subkulturou skinheads. V dalších kapitolách jsem zmapoval vývoj české ultrapravice od jejího počátku. Mohli jsme se tak dozvědět, že na rozdíl od západoevropských států neexistuje vzhledem k dlouhému období vlády komunismu na našem území přímá kontinuita mezi dnešními pravicově radikálními skupinami a pravicově radikálními skupinami před rokem 1948. Několik listopadových pravicově radikálních skupin však začalo používat názvy těch prvorepublikových (Vlajka, Národní strana, Národní obec fašistická) či jejich periodika (Národní myšlenka). Rozdíl byl také v tom, že na rozdíl od 30. let dvacátého století začaly pravicově radikální organizace fungovat převážně tajně. V kapitole číslo 3 jsem provedl nástin české ultrapravice po listopadu 1989 a její vývoj. Jak je patrné, česká pravicově radikální scéna je charakteristická neustálým vznikáním a zanikáním ilegálních a neregistrovaných organizací. To dokazuje, že policie rozkrývá a postupuje proti těmto skupinám velmi represivně. Na druhou stranu se však pravicovní radikálové svého boje nevzdávají a uskutečňují ho stále sofistikovanějším způsobem. Dále jsem dospěl ke zjištění, že

česká NS scéna je vnitřně oslabena neustálými rozkoly. Ty se dějí převážně z ideologických a finančních, ale také například z osobních důvodů. Dalším typickým znakem je oscilace mezi lety s vysokou veřejnou aktivitou a lety úpadku české NS scény. Vzhledem k tomu, že současní přední pravicově radikální ideologové otevírají hnutí i pro takové mládežnické fenomény, jakými jsou například jízda na skateboardu či poslouchání hudebního stylu hip-hop a v české společnosti rostou protiromské a rasistické nálady, lze očekávat stále větší podporu pravicovému radikalismu z řad široké veřejnosti, což může zapříčinit i rostoucí aktivitu těchto skupin. V kapitole číslo 4 jsem provedl výčet a aktivity nejdůležitějších ultrapravicových politických stran, hnutí a zájmových skupin. Podobně jako v předchozí kapitole můžeme být i zde svědky neustálého vznikání a zanikání krajně politických subjektů. Pro českou ultrapravicovou scénu je po celou polistopadovou epochu příznačné hledání silného politického subjektu, který by byl schopný uspět v parlamentních volbách. Zdá se, že po letech nesourodosti, vnitřních sporů či diferenciací na několik subjektů se stejnými zájmy, našla pravicově radikální scéna oporu v Dělnické straně sociální spravedlnosti. Ta již v minulých volbách přesáhla jednoprocenní hranici voličských hlasů a její preference se patrně budou zvyšovat. Důležitá kapitola byla ta, která se týkala kulturních projevů pravicových radikálů. V této kapitole jsem tedy zmapoval kulturní aktivity pravicových radikálů v různých sférách. Pro pravicový radikalismus je velmi charakteristické, že se jeho myšlenky šíří ve velké míře uměleckými prostředky, hlavně pomocí hudby. Poněvadž je NS hudební produkce šířena ilegálně a tajně, hudebníci a promotéři jsou stíháni státní mocí, dalo by se s jistou dávkou nadsázky říci, že se jedná o jakýsi novodobý český underground. Dále jsem zjistil fakt, že literární tvorba ultrapravicových aktivistů není v našich končinách tak plodná, jak tomu je v jiných evropských státech či v USA. Na způsobu oblékání pravicových radikálů lze vypožorovat odklon od skinheadské subkultury (způsob oblékání, politická aktivita) a otevírání myšlenkového směru subkulturám jiným (hip-hopeři, skejťáci). V kapitole číslo 6 jsem provedl výčet symbolů odkazujících na sympatie k pravicovému radikalismu. Vybral jsem ty nejdůležitější a objasnil důvod a rozsah jejich použití. Dále jsem zjistil, že některé symboly jsou pro NS aktivisty téměř posvátné. To se týká především mytického kladiva starogermánského boha Thora či keltského kříže. Symbol- to je pro

pravicové radikály něco, co je spojuje a upevňuje jejich sounáležitost a odhodlání v boj za jejich ideály. V kapitole číslo 7 jsem provedl výčet a stručný obsah nejdůležitějších médií a internetových stránek týkající se pravicového radikalismu. Jistá dávka internetové ilegality jistě pomáhá šíření NS myšlenek. Je charakteristické, že možnost internetového působení zapříčinil omezení vydávání pravicově radikálních tiskovin. V poslední době také můžeme být svědky, že na videoseveru www.youtube.com je umístěno stále víc písní a videí s ultrapravicovou tematikou. Mnoho pravicově radikálních skupin a jejich členů také začalo pro komunikaci používat velmi oblíbenou internetovou sociální síť facebook. V kapitole zabývající se dostupnou literaturou o tématu mé diplomové práce jsem zjistil, že v České republice se mnoho publikací na dané téma nevykazuje. Jedinou sumarizací zdejší pravicově radikální scény je publikace Miroslava Mareše Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Ta již ale vyšla v roce 2003 a od té doby prodělala česká ultrapravice bouřlivý vývoj. Nachází se tedy zde volné pole působnosti pro sumarizaci aktivit české NS scény z let 2003-2011. Bylo by tedy dobré, kdyby na toto téma vyšla nějaká nová publikace. Nabízí se tak zde prostor pro další vědecké zkoumání a bádání. V kapitole týkající se didaktického využití tématu mé diplomové práce jsem došel k závěru, že je třeba řešit převážně příčiny vzniku radikálních směrů.

Po prostudování mnoha materiálů i navštívení několika demonstrací mohu konstatovat, že současná česká radikální scéna roste na významu. Jednoduchými populistickými řešeními kontroverzních témat otvírá dveře dalším členům z řad široké veřejnosti. Nemyslím si však, že by pravicovní radikálové byli jako politici schopni. Pravicově radikální scéna může být oslabena díky vnitřní nejednotnosti a také díky perzekucím ze strany státních úřadů. Spíše než hon na politické čarodějnice bych ale do budoucna spíše doporučoval řešit jádra a podstatu problémů, ze kterých následně klíčí radikální a extremistické myšlení.

SEZNAM LITERATURY A POUŽITÝCH ZDROJŮ

DENNÍ TISK

ŠŤASTNÝ, J. BIS: Extremisté se v Česku bojí, utíkají do ciziny a na internet. MF DNES, 2010, roč. XXI., č. 253(2. 11. 2010), s. A3.

INTERNETOVÉ STRÁNKY

revolta.info

www.antifa.cz

www.odpor.org

MONOGRAFIE

DANICS, Š. Extremismus. 1. vyd. Praha: Triton, 2003. 62 s. ISBN 80-7254-454-3.

HEYWOOD, A. Politologie. 1. vyd. Praha: Eurolex Bohemia, 2004. 472 s. ISBN 80-86432-95-5.

KREIDL, M.; VLACHOVÁ, K. Nastal soumrak extrémní pravice? [Pracovní texty výzkumného projektu "Sociální trendy"]. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 1998. s. 6.

MAREŠ, M. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003. 655 s. ISBN 80-86598-45-4.

MAREŠ, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti [Manuál pro Policii ČR]. Praha: Ministerstvo vnitra, 2006. 80 s.

PRAVICOVĚ RADIKÁLNÍ PERIDOIKA⁹⁹

Bohemia, 1995, č. 1, s. 2-3.

Český štít, 1994, č. 3, s. 16.

Dnešek, 1992, č. 3, s. 9.

---

⁹⁹ Nejedná se o oficiální a legální tiskoviny, nelze tudíž doplnit všechny bibliografické údaje.

Národně sociální výzva, 2001, č. 7, s. 8.

The Hammer News, 1994, č. 1, s. 1.

The Hammer News, 1994, č. 3, s. 3.

Vlast, 2000, č. 3, s. 29.

SLOVNÍKY

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. 2. vyd. Praha: Academia, 1994. 647 s.
ISBN 80-200-0493-9.

SBORNÍKY

Politický extremismus a radikalismus v České republice. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 1998. 400 S. ISBN 80-2101798-8.

VLÁDNÍ ZPRÁVY

Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2002. Praha: Ministerstvo vnitra, 2003. 117 s.

Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2003. Praha: Ministerstvo vnitra, 2004. 30 s.

Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2005. Praha: Ministerstvo vnitra 2006. 39 s.

Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2006. Praha: Ministerstvo vnitra, 2007. 42 s.

Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2007. Praha: Ministerstvo vnitra, 2008. 51 s.

Informace o problematice extremismu na území České republiky v roce 2008. Praha: Ministerstvo vnitra 2009. 35 s.

.

